

Giới thiệu Lọ Lem Thời @

Cuộc sống luôn ẩn chứa những điều kì diệu xung quanh ta mà ta không thể ngờ tới. Đó là những cuộc gặp gỡ bất ngờ hay nói cách khác là định mệnh. Truyện teen - Lọ Lem Thời @ xoay quanh về cô nàng cá tính: Phạm Gia Như - Cô bé 16 tuổi, với tính cách hồn nhiên, dễ thương với một cuộc sống hết sức bình thường đã gặp Trần Thiên Vũ - một cold boy, công tử nhà giàu qua một cuộc chạm trán dở khóc dở cười.

Cũng từ đó , cuộc sống của Gia Như đã thay đổi đi không ít , và từ đó, cô phải đối mặt với không ít những nguy hiểm. Liệu cô nhok dễ thương và hoàng tử lạnh lùng có hạnh phúc bên nhau không? Hãy cùng đến với truyện hay để theo dõi nhé.

***

Nó tức học máu , cha này khinh ng ko thèm nói , giờ còn chửi mk. Được lắm nếu không phải mình bận việc thì nhất định hẳn không ôn rồi.

Hắn lướt qua nó như không có chuyện gì xảy ra, nó đơ 5 giây , nó còn chưa chửi lại hẳn mà. Nó sực nhớ còn anh trai nó, nó nhanh chóng chạy lại chỗ anh , lần này nó mặc kệ , cùng lắm thì chết (Chết cả đồng còn hơn sống 1 mình) . Vừa đến nơi thì .....Ồi, tên nào tên này ngã lăn ra, không ngờ a nó lại có võ công thâm hậu đến vậy . Anh nó thấy nó liền bảo:

- Xong rồi . Minh về đi em !

Nó gật gật đầu, trên đường đi nó hỏi :

- Anh học võ ở đâu mà giỏi quá vậy . kaka siêu thật đấy !!!

- - Hi Hi , anh trai em mà . Từ bây giờ anh trai sẽ luyện võ công cho em nhé !

- Hay quá, cảm ơn anh

-không có gì đâu, chỉ cần nghe lời là được

-Ồm, tuân lệnh

Bạn đang đọc truyện *Lọ Lem Thời @* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 1: Khởi Đầu

Cháp 1 : KHỞI ĐẦU

Chủ Nhật

9h sáng tại 1 ngôi nhà với chùm hoa giấy thật đẹp :

- Như !!! Dậy đi con. Sáng bánh mắt ra mà còn nằm uòn ra đấy à ??? Có dậy nhanh ko thì bảo (mẹ nó)

-..... (im lặng)

- Dậy đi con!!!!

-..... (Im lặng)

- Dậy đi! Xong mẹ cho đi coi phim, hôm nay trên có bộ phim mới đó, ko nhanh là ko mua được vé đâu nha ! (chỉ còn cách này là đánh thức được người hùng thức dậy , cj này ngủ siêu thật)

- Thật à mẹ ? Con xuống đây , chờ con 5p nhé!

Nói rồi Gia Như vực ngay dậy , chạy vào nhà tắm lm vệ sinh cá nhân rồi mặc chiếc quần jean , áo phông xuống dưới nhà.

Vừa chạy xuống nó đã thấy mẹ chuẩn bị đồ ăn rồi nói : " Hai con ăn sáng đi nha (ăn trưa thì có) . hôm nay bố mẹ có chút việc ra ngoài, khoảng chiều mới về được , 2 a e ở nhà ngoan na "

Nó ngạc nhiên : " Ổ.. mẹ... sao mẹ nói cho con đi coi phim mà ? "

Mẹ nó đáp : "Đề chủ nhật tuần sau nhé, tuần này mẹ bận mất rồi, chú con vừa điện thoại báo bà ko khỏe nên ba mẹ phải xuống thăm. Thế nhé !

Nó buồn rầu : " Dạ.. híc híc ' (khổ thân chị thật)

- À mà Như này , mẹ vừa nhận được giấy báo đỗ vào trường sky của con này. Làm tốt lắm, chuẩn bị đi nhé, ngày mai con bắt đầu nhập học rồi đó "

- Ye..ye...ye (nó vui sướng kêu lên)

- Thế nhé! mẹ đi đây!

- Con chào mẹ ạ !

Nói rồi mẹ nó đi , nó rất vui sướng vì có thể đỗ vào trường đó- cái trường mà nó vẫn hằng mong ước (trường chuyên dành cho những cậu ấm cô chiêu), không phải nó muốn hk cùng hotboy mà trường đó chất lượng rất rất tốt mà 2 đứa pn thân của nó cũng học ở trong đó nên nó cũng muốn học cùng .

Đang suy nghĩ miên man bỗng nhiên a trai nó bước đến bảo : " Như này! em có muốn đi chơi với anh không ?"

- Có ạ !!! Đi luôn nha a ???

- Ok con dê

Nói rồi 2 anh em nó đi xe ra công viên chơi, vừa đi vừa nói chuyện rất vui zé, bỗng nhiên " rầm...rầm "

Vì mãi nói chuyện nên anh nó không chú ý lái xe, vô tình đụng trúng 1 tên bụi đời áo quần xộc xệch, đầu tóc xanh lè , chẳng đâu ra đâu . Bỗng nhiên tên đó đứng dậy nói :

- Chúng mày muốn chết phải không ???

Anh nó vội dựng xe xuống rồi nói : " Chúng tôi xin lỗi, tại chúng tôi không để ý "

Tên đó không thèm nghe rồi nói :

- Xin lỗi là xong hả ? Đền tiền cho tao

Nó vội đáp

- Chúng tôi chỉ đi dạo thôi nên ko mang theo tiền ở đây

Thấy nó nói, tên đó bỗng cười gian rồi bảo : " ko tiền ? Vậy đền ng đi, con bé này cũng được chứ, đi chơi với anh đi !"

Tên đó chuẩn bị tiến lại gần nó thì anh nó xông lên đâm vào mặt hắn ta. Tên đó tức giận liền kêu thêm đồng bọn đến. Anh nó thấy vậy liền bắt nó ra chỗ khác vì sợ nó nguy hiểm. Lúc đầu nó ko nghe lời nhưng rồi cũng đành chịu. Anh nó xông lên đánh nhau vs bọn chúng (1 chọi 5 nè), nó cũng muốn giúp a nhưng võ của nó thì lm sao mà đánh hết bọn chúng chứ. Bỗng nhiên trong đầu nó lóe lên chiếc bóng điện 600V, nghĩ rồi nó liền chạy quanh tìm ng giúp . Công viên hôm này toàn người già với trẻ con , chạy 1 lúc nó nhìn thấy 1 a chàng cao to, đẹp trai , thực sự nó chưa thấy ai đẹp như vậy

(Nam chính lên sân). Nó cũng ko để ý liền chạy đến nói :- Anh gì ơi! Nhờ anh giúp tôi 1 chuyện được ko ?

-.....

- Chuyện này gấp lắm đó. Coi như tôi xin anh đó, a giúp tui thì con cháu a sẽ được đầy phước đấy

-..... (im lặng)

- Nay, giúp tôi là phước của a đó biết ko ? ..... anh có điếc ko

Lúc này hắn ms chịu lên tiếng :

- KO ! Đồ Thân Kinh!

Nó tức học máu , cha này khinh ng ko thèm nói , giờ còn chửi mk. Được lắm nếu không phải mình bận việc thì nhất định hắn không ôn rồi.

Hắn lướt qua nó như không có chuyện gì xảy ra, nó đơ 5 giây , nó còn chưa chửi lại hắn mà. Nó sợ nhớ còn anh trai nó, nó nhanh chóng chạy lại chỗ anh , lần này nó mặc kệ , cùng lắm thì chết (Chết cả đồng còn hơn sống 1 mình). Vừa đến nơi thì .....Ôi, tên nào tên này ngã lăn ra, không ngờ a nó lại có võ công thâm hậu đến vậy . Anh nó thấy nó liền bảo:

- Xong rồi . Mình về đi em !

Nó gật gù đầu, trên đường đi nó hỏi :

- Anh học võ ở đâu mà giỏi quá vậy . kaka siêu thật đấy !!!

- - Hi Hi , anh trai em mà . Từ bây giờ anh trai sẽ luyện võ công cho em nhé !

- Hay quá, cảm ơn anh

-không có gì đâu, chỉ cần nghe lời là được

-Ồm, tuân lệnh

.....

Còn hắn, sau khi nghe nó nói cũng chẳng bận tâm , hắn nghĩ : " Nhỏ này thật kì lạ, ko pít nó có chuyện gì, mà kệ đi.... lúc đó sao mk trả lời nhi.... Con nhỏ đó tức pải pít

(anh tàn nhẫn quá đi)

Kết thúc 1 ngày nó chuẩn bị đồ đạc, hôm nay mẹ nó đã lấy đồng phục cho nó rồi. Thật tuyệt vời! Mọi thứ đã xong rồi. Còn bây giờ thì .....NGỦ hazz hazz

Bạn đang đọc truyện *Lọ Lem Thời @* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2: Chạm Mặt

Chap 2 : CHẠM MẶT

6h sáng :

" tí...tí...tí" . Âm thanh của chiếc đồng hồ vang lên không ngừng.

Nó bực mình và rồi " xoảng...xoảng.." Bọn đồng hồ yêu dấu đã được chính chủ nhân của mình đưa về miền cực lạc vô biên để đoàn tụ vs gia đình . Nó hài lòng vì đã không còn tiếng đồng, nó ngủ ngon lành đến 6h30. Đang ngủ ngon thì bỗng nhiên :

- Như ơi, dậy đi, 6h30 rồi. Em ko đi học à ???Anh đi trước đây (anh em nó học khác trường mà)

Nó nghe thấy bỗng vực dậy . Ồi , 6h30 rồi sao, 7h15 nó vào học, từ nhà nó đến trường cũng 30p chứ ít đâu. Nó vội vàng chạy vào nhà tắm làm vệ sinh cá nhân , sau đó nó mặc nhanh đồng phục vào (1 chiếc áo sơ mi và chiếc váy dài không quá gối)

Nó nhanh chóng leo lên chiếc xe đạp yêu quý của mình, mọi ánh mắt đều đổ dồn về nó vì nó là đứa con gái độc nhất vô nhị mặc váy đi xe đạp địa hình. Nó cũng thấy lạ , quay sang nhìn thì bỗng ? rầm ..rầm....rầm"

Nó ngã bệt xuống , chiếc xe cũng văng ra . Nó đụng trúng chiếc mercedes màu đen bóng loáng. Nó đang tính chạy thì có tiếng nói :

- Cô đụng xước xe tôi rồi tính bái chườn à ???

Nó bỗng nghĩ ra 1 kế rồi quay lại :

- Tại tui thấy xe anh đẹp quá nên đứng lại xem thì thấy vết xước chứ bộ . tui có làm gì đâu. xí.

-cô nghĩ tôi là đứa trẻ 3 tuổi àk mà nói vậy-vừa nói là hắn vừa nhìn chăm chăm vào chỗ nó.

-Là anh/cô sao ??(đồng thanh tập 1)

Nó không ngờ lại là tên chết bầm hôm qua . Lần này thì nó không khách khí nữa , nó lập tức lấy xe bỏ đi . Nếu như ở lại nó sẽ không thể kiểm chế mà cho hắn quá đấm

Đang chuẩn bị đạp xe thì nó bị ai đó giữ lại

-Cô tính bỏ chạy à ??? Đèn mau!!

Nó điên rồi nó quay lại nói:

- Hôm qua tôi nhờ a giúp a con chữ tui là đồ thần kinh , tôi nó đánh anh là may lắm rồi . Hôm nay đụng xe chỉ là vô tình thôi, coi như a ăn ở thất đức nên phải chịu quả báo. Tôi đang rất bận nên anh bỏ ra ngay ko thì đừng hỏi tại sao trời no thương anh .

- Tại sao tôi lại phải bỏ ra chứ. Đèn cho tôi đi ko thì đừng trách tôi, đừng gờm với TRẦN THIÊN VŨ này.

Nó bực mình nhưng vì không muốn muộn học nên nó đành phải nói :

- BAO NHIÊU ?

- 101.000 usd nhưng nhìn cô thảm cảnh nên giảm giá còn 102.000usd

-HỒ , anh đùa tui ak, tôi chỉ có 10.000 thôi. Đèn tạm nha.

- HỒ 10.000usd ak? nhà cô giàu để n mức độ cho con 10.000usd để tui xài- chỗ mất

- Tôi không biết usd là cái mô tê gì nhưng tôi chỉ biết rằng : trong túi tui có 10.000 Việt Nam đồng thôi

- ẶC . Cô ko gờm chứ ? mau đèn đi . tôi nghèo lắm ko có tiền sửa đầu(a mới là người đùa á, nghèo mà mà đi xe xịn)

- Tôi nói không có mà. Anh không lấy thì thôi, buông tôi ra đi.

- không

-buông ra

-ko

Nó bực mình thật rồi, nó sắp muộn học đến nơi rồi mà hấn .... Nó điên quá nên quay lại đập mạnh vào chân hấn rồi phóng xe như bay, trước khi đi còn nói : " Xin lỗi nha, tại anh cứ lm phiền tôi thôi . Bye, hẹn ngày KHÔNG gặp lại "

Hấn tức học máu , nhỏ này đc lắm , cô sẽ không yên vs tôi đâu, nhìn đồng phục là tôi biết cô cùng trường với tôi. Tôi sẽ trả thù cô. Chờ đấy ! Nhok con

Bạn đang đọc truyện *Lọ Lem Thời @* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 3: Ở Trường (1)

Sau một hồi cãi vã xong, nó đang phóng thật nhanh với tốc độ " bàn thờ" . Thật may lúc nó đến nơi, cổng trường cũng sắp đóng lại. Nó dắt xe nhanh vào trong rồi loay hoay đi tìm lớp . Vì đây là lần đầu tiên nó đến trường Sky, nên hơi lóng ngóng. Bỗng "tùng...tùng...tùng..." Thôi chết rồi, trống vào lớp mà nó vẫn chưa tìm thấy lớp học, Đang lo lắng, bỗng nhiên nó va phải một người (chị này tài va chạm ghê ha !!!!)

Nó ngước lên. Trời ! Đẹp quá (nhưng thua hấn tí xúi) . Rồi nó hỏi :

- Bạn có biết lớp 10A1 ở đâu ko ? Chỉ dùm mình dk ko pn ?

Quần mìm cười nhìn nó rồi nói ;

- Mình cũng học lớp đó này, đi theo mình nào !

Vừa đi nó vừa nói chuyện vui vẻ :

-" Xin chào mình là Gia Như, mình là học sinh mới của trường . Rất vui khi được gặp bn . Không ngờ mình với bạn lại học cùng lớp . Hì hì hì (Chị cười hoài vậy)

- uk! Mình cũng rất vui khi được gặp bạn . Mình là Minh Quân. Từ giờ mình là bạn nhé !

-uk

Nó và Quân nói chuyện vui vẻ cho đến lớp . Cùng lúc đó cô giáo cũng bước vào, thấy nó, cô liền bảo cả 2 vào lớp :

- Đây là Gia Như, học sinh mới của lớp ta. Vì vậy , cô mong các em hãy giúp đỡ bạn nhé !

- Vâng ah. (Cả lớp đồng thanh)

Cô nói tiếp : " Còn Như, em mau tìm chỗ ngồi cho mình đi"

Nó đáp : " Vâng ah "

Nói rồi nó chạy xuống bàn gần cuối cùng ở cuối lớp ngồi, nó đâu biết rằng đã vào chỗ của một người .....? Thấy nó , Trần và Trâm Anh cũng rất vui.

Vừa an toàn xuống chiếc ghế thân yêu, bỗng tiếng cô giáo vang lên :

- Vũ à! Sao bây h em mới đến vậy, Em nên nhớ mình là học sinh ưu tú của trường nên không được đi học muộn như vậy đâu !

- Dạ! Em biết rồi

Vừa nói hấn vừa bước xuống lớp. Nó nghe thấy giọng nói quen quen liền ngẩng mặt lên xem . Nó há mồm lắm lắm :

" Ôi! Mẹ ơi! Sao trái đất ....tròn dữ z. Hęc Hęc Hęc (Vừa cười xong lại khóc)

Nó thấy hấn bước xuống liền lấy vở che mặt lại , vừa che nó vừa lắm lắm :

" Cầu trời lạy phật cho hấn đừng xuống đây, hấn mà xuống đây thì ....."

Đang lắm nhảm thì bỗng " bụp". Hấn vút cặp xuống chỗ nó rồi nói

- Đây là chỗ của tôi, ai cho cô ngồi !

-..... (im lặng)

- Này, tại cô điếc à ? Mà sao cô cứ che mặt thế , bộ điên hả ??????????

Vừa nói hần vừa lấy tay bỏ vờ ra và rồi :

- Là cô sao ????

- Tôi.....tôi.....

- Cô được đó, rồi cô sẽ biết tay tôi. Cô dám giỡn với tôi à ???

Vì đang là tiết học nên nó không dám bỏ chạy sang chỗ khác. Nó đành phải ngồi im suốt tiết học .

.....

" Túng.... Túng.....túng....."

Tiếng trống ra chơi đã vang lên! Nó hí hửng ôm cặp chạy ra chỗ khác. Đang chuẩn bị thì :

- Cô đi đâu thế ?????

- Chẳng phải đây là chỗ của anh sao, tui chuyển ra chỗ khác cho rảnh nợ. Anh đi mà tự kỉ 1 mình . bye

- Ai cho cô đi! Chuyện lúc sáng tính sao ????

- À.....chuyện gì nhi ? Tôi gặp anh lần này là lần đầu tiên mà !

- cô dám ..... Tôi ko cãi nhau với cô nữa . Cô đừng để tôi cáu . Mau đền đi !

- Hìc.... Tôi nói rồi mà , tôi chỉ có 10 000 thôi . Giờ tôi lấy đâu ra tiền mà trả cho anh bây giờ

Nghe nó nói bỗng trong đầu hần hiện ra bóng đèn 1200V

- Vậy thì.....

- Thì sao ?

- Cô làm osin trừ nợ đi !

Không cần suy nghĩ nó nói luôn "

- Anh đừng có vào rừng mơ mà tưởng bờ nha !

- Có!!!!!!

- Cô sao con ? Cô đẹp quá à con ?

- Có..... Được lắm. Tôi đã có sổ của ba mẹ cô ở đây rồi (anh điều tra nhanh vậy) . Tôi là hội trưởng hội hs mà , Có muốn điện cho họ ko ? Bảo họ đền cũng được mà !

- Anh.....

_ Anh sao em , anh đẹp trai quá à ?

Câu nói của hần lm cho nó tức điên, trc h nó rất lành chanh và chưa bao giờ chịu thua ai , Vậy mà bây giờ phải chịu thua 1 tên khó ưa như hần . Nó gượng gạo nói :

- Bao lâu ?

- vô thời hạn

- Anh quá đáng vừa thôi

- Tôi không ép cô, nếu ko mún lm thì trả tiền đây

- Thôi được rồi, Nhưng bắt đầu từ ngày mai cơ !

- Được ! Cô mà nuốt lời thì đừng trách tôi, Để tiện cho việc sai báo , cô phải ngồi đây

NÓ nhăn mặt :

- Ngồi thì ngồi

Nó lăm nhăm : " Tên chết tiệt, chết bầm, nhất định tôi không tha cho a đâu, Đồ tự kỉ, đồ vô duyên, vô dạng, vô tính, mất lịch sự. đồ thần kinh..... cầu mong cho anh trượt phải vô chuối cho vỡ mặt luôn, ...vân vân và mây mây "

Hần nghe tiếng liền quay sang :

- Cô nói gì vậy , nói lại tôi nghe coi

- À, không có gì đâu. Đồ khủng à ko đồ .....

- Đồ gì ?

- à , đồ đẹp trai , hì hì hì (như tính tình - nó nghĩ)

Nghe nó nói v, bỗng hần cười mím nhưng nụ cười đó chỉ thoáng qua khi trong đầu hần bỗng có một suy nghĩ :

" Minh điên thật rồi ,! Từ trước tới giờ mình chưa bao giờ đùa với ai như vậy , Lại còn cười chứ . Dù gì cô ta cũng chỉ là 1 nhò ngốc nghếch mà thôi ..... (thật ko ??? = _=)

Bạn đang đọc truyện *Lọ Lem Thời @* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 4: Ở Trường (2)

NÓi rồi nó chạy nhanh đến chỗ hai nhò pn của nó. Trời ơi ! Nó há hốc mồm khi nhìn thấy hai nhò pn đang " say xua" ngắm nhìn tên đáng ghét đó. Nó tức điên hết to :

" Tao đến rồi đây ! Chúng mày quên tao rồi à ???

Bọn bạn nó sau khi nghe thấy tiếng hét thì từ chín tầng mây rơi xuống 19 tầng địa ngục.

Hai nhò đồng thanh đáp :

" không !!! Mày khùng không??? Hét không mời mồm à ??? M nhìn cả lớp xem !"

Nó quay lại xung quanh. Trời !!!! cả lớp đang nhìn nó với ánh mắt hình viên đạn . Nó đành phải cười gượng rồi nói :

" Không có gì đâu ! mình đang luyện thanh thoy mà ! sorry các pn nhé . hj hj hj"

Cùng lúc đó trống vào lớp cũng vang lên. Nó đành phải chạy về chỗ của mình. Nó cố gắng tận hưởng nốt " bầu không khí trong lành" vì từ ngày mai cuộc sống của nó có chút thay đổi. Nó quay lại chỉ thấy hán đang cặm cùi viết gì đó . Chữ đẹp thật nha nhưng nó ko dám hỏi vì thấy khuôn mặt lạnh tanh của hán .

.....

Í quên mất, còn Quân sau khi đến lớp thì chợt quên chưa lấy sổ đầu bài, vội chạy xuống văn phòng lấy rồi Quân ngồi dưới nó và hán (bàn bên nhất trong lớp) , Quân cũng tính nói chuyện với nó nhưng thấy nó và hán cứ cãi nhau hoài nên im lặng và .....đánh một giấc ngon lành. Mái cãi nhau và rủa thảm hán nên nó cũng không để ý, nó cứ nghĩ bản này là cuối rồi vì nó thấy bản đó trống (vì mãi lúc sau Quân mới về chỗ mà)

Mãi cuối giờ, lúc cất sách vở, nó mới thấy Quân , nó liền nói :

- Ôi ! Quân ngồi ở đây à ???VẬY mà Như không biết nha (chị thì biết cái gì ngoài ăn, ngủ, chơi và cãi nhau) . Từ giờ Quân giúp đỡ Như nha, bạn gần bản???

Nó nói rồi khuyến mãi cho Quân một nụ cười mà nó cười thì sao ? THÌ rất dễ thương. Chính vì vậy nên nụ cười đó đã làm cho tim ai xao xuyến . Quân đỏ mặt rồi nói : " UKM"

Bạn đang đọc truyện *Lọ Lem Thời @* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 5: Tan Học

" Tưng...tưng...tưng "Tiếng trống vang lên, tất cả đều ra về. Nó nhanh chóng lấy con " chiến mã " của mình ra về. Cả trường nhìn nó ngạc nhiên, kể cả hán vì nó là học sinh nữ duy nhất đi xe đạp địa hình. Nó mặc kệ không quan tâm

Hán thấy v bỗng cười, lần thứ 2 hán cười vì một người con gái mà không ai khác chính là cô nhok lạnh chanh như nó

Từ đằng sau, khi nhìn thấy Thiên Vũ nhìn nó cười, bỗng trên môi ai đó nở một nụ cười sắc lạnh rồi nói :

" Con nhỏ kia??? Mày ko yên với tao đâu "

Người đó không ai khác chính là Đào Nhã Uyên

*****

Chú thích :

Đào Nhã Uyên, học lớp 10A3, là hotgirl xinh đẹp của tập đoàn đã quý, chỉ phát triển được khi có sự trợ giúp của công ty hán. Thích hán từ lâu nhưng chưa một lần được hán để ý . Còn mưu mô hơn cả Trâm anh, luôn gây khó dễ cho nó

Đào Nhã Thy, Chị e song sinh với nó nhưng lại thích Minh Quân, Hai chị em họ Đào luôn tìm cách hại nó .

*****

Trở lại truyện nha

Nó nhanh chóng ra khỏi cổng trường nhưng..Gi vậy trời ???? Lũ con gái trường này xúm lại hán như kiến bầu thức ăn (KHiếp ! con gái trường này có 1 sự mê trai thật là bá đạo nha)

Mà cái đám này lại đứng ở cổng trường chứ

- Anh Vũ ! A đẹp quá đi à

- Anh làm bạn trai em nha???

- LM bạn trai e mới đúng !!!

.....

Lũ con gái hết đứa này đến đứa khác lên tiếng. Hán cũng khó chịu lắm chứ, hán gắt lên "

- Các người mau tranh ra, ko đừng trách tôi "

Hán cố đe dọa nhưng vô ích thì phải .

.....

Nó thấy cả trường đông wa bên hồi 1 cô bé dễ thương bên cạnh : " Có chuyện gì vậy Pn???"

Nhỏ đó gắt :

" không nhìn thấy người ta đang ngắm cold boy Thiên Vũ à ???"

Nó ngạc nhiên nhưng không được rồi , cứ thế này thì lm sao nó chịu dk, cái bụng thần yêu của nó đang biểu tình quyết liệt đây, sáng ngày dậy muộn mà, nên chưa có gì vào bụng cả . Nó vuốt vuốt cái bụng rồi nói : " Đành liều vậy !!!!!"

Nói rồi nó vừa dắt xe, vừa chen , chen , lấn , lấn , xô , đẩy , chạy và ...cuối cùng cũng gần ra khỏi đám đông đó. Trong lúc chạy nó lăm lăm :

- Vì sự nghiệp 10 p chống đối ! cô lên đồng bào ơi ! Com ơi, thịt gà ơi, rau ơi, sườn ơi ,.....ta đến đây .....

Đó là động lực duy nhất của nó mà. Hình ảnh vừa rồi chợt in sâu vào tâm trí một người, lm cho nụ cười lại xuất hiện trên khuôn mặt lạnh lùng

.....

Còn nó, sau khi thoát khỏi đám ruồi bầu đó , liền đạp xe thật nhanh về nhà. Vừa đạp nó vừa nghĩ : " không ngờ cái tên dở hơi đó lại có sức hút như vậy , hơn cả nam châm loại mạnh nhất .Mà bọn con gái trường này cũng bá đạo ghê ta ????"

Bạn đang đọc truyện *Lọ Lem Thời @* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 6: Về Nhà

Sau khi về nhà, đánh chén no nê, nó lên giường, đánh một giấc tới 2 h chiều. Vừa tỉnh dậy, nó liền điện cho 2 nhò pn đến chơiBảo Trân và Trâm Anh sau khi nghe nó gọi điện liền đi xe tới nhà nó. Cả 3 đứa ngồi chém gió điên đảo

Bỗng nó bảo Trân xuống bếp tìm bánh mà nó đã làm sẵn lên ăn. Bảo Trân đi xuống bếp tìm bánh , đang loay hoay bỗng bị trượt chân, tường cú ngã vừa này sẽ đập xương, ai ngờ.....Bảo trân đang ở trong trạng thái hết sức kì lạ, như có ai đang đỡ và ngó đó ko ai khác chính là G.Bảo . Gia bảo vừa ngủ dậy, thấy đói bụng định xuống bếp tìm đồ ăn thì thấy B.Trân ngã nên chạy tới đỡ

Cả 2 đơ 5 giây, sau đó G. Bảo nói:

-Em có sao ko???

-Em ko sao ah. Cảm ơn a nhìu. (Bảo trân thẹn thùng đáp)

- Uk , từ sau đi đứng cẩn thận nhé, kéo anh không đủ sức đỡ đỡ thiên sứ đâu " (sến quá đi =_=)

-Dạ vâng (ngoan dữ vậy)

(Sét ái tình đánh trúng 2 người rồi nha / Hê hê hê)

Nói rồi Bảo Trân lấy bánh rồi chạy lên phòng nó. Nó câu nhàu

- Sao m lâu wa z ???

- Sự cố mà . hị hị hị

- Sự cố gì z ???

- À, kej đầu. Mà anh mày dễ thương quá

- Hả!!! Mày tính làm chị dâu tao à ?

- Mày .... thui , t ko cãi với m nữa. Mày ngang hơn cua mà.

Nó cười đáp:

- Mày pít là dk oy.

Nó và Trân đang đôi co với nhau thì Trâm Anh xen vào :

- Chúng mày thấy a Vũ có được ko ???

- Tên khó ưa đó hả??? (nó đáp)

- Anh đẹp trai, nhà giàu, mày thấy tao với anh hợp nhau không ????

- Tên đó đáng ghét lắm! Chúng m ko pít đâu

- Mày quen anh ấy à ??? (cả Bảo Trân và Trâm Anh cũng đáp)

- À ,đề t kể cho nghe . là thế này .....rồi.....vân vân và mây mây.....bla bla,.....

Nghe nó kể xong Bảo Trân lén ra cười còn Trâm Anh thì nghĩ :'' ko lẽ nào lại trùng hợp như vậy. Nhưng không sao, dù gì thì anh Vũ cũng là của mình : Bây giờ và mãi mãi

Trâm anh vừa nghĩ vừa cười , một nụ cười không mấy dễ chịu. Ân sau nụ cười ấy là cả một vấn đề .

Bạn đang đọc truyện *Lọ Lem Thời @* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7: Hợp Đồng Vô Thời Hạn

Sáng sớm, đúng 6h nó thức dậy . Vặn mình mấy cái rồi chạy vào nhà tắm lm VSCN . Hôm nay nó dậy sớm thật, nó ăn tạm chiếc bánh mì mẹ để trên bàn rồi nhanh chóng lấy ng bạn kì lạ phi đến trường. Hôm nay nó đến rất sớm, có thể nói là ng đầu tiên để xe vô lán xe lớp 10A1 Nó vui vẻ chạy nhanh lên lớp , cứ tưởng đến đầu lớp , ai ngờ vừa vào đã thấy hần chằm chằm ngồi ở ghế, Thấy nó vào hần nói :

- Ê, vịt ngốc ! sao đến sớm vậy ????

- Ai là vịt ngốc chứ, đồ khùng !

- Cô còn nhớ những gì hôm qua nói chứ ????

- Gì ????

Nói rồi hắn đưa một tờ giấy ghi " HỢP ĐỒNG VỠ THỜI HẠN " kể từ giờ cô Phạm Gia Như sẽ trở thành osin vô thời hạn của tôi, cô ta phải nghe theo tôi, ko được cãi lại. Nếu cãi tăng thời hạn"

Nó mất chữ o, mồm chữ A. Trời ơi, nó không thể ngờ nổi, Cuối cùng, nó đành phải nhắm mắt kí đại tên mình. Sau đó hắn nói tiếp:

- Giờ lưu số của cô vào đây cho tôi (hắn đưa chiếc iphone ra)

-Anh nghĩ gì vậy ? Tại sao phải lưu ?

- Thế khi cô ở nhà thì tôi sai khiến cô kiểu gì? Bay chong chóng tre của doraemon hà ? (ời , a cug chăm đọc truyện tranh gớm)

-Tôi.....

Nó đánh chịu , rồi lưu số vào trong máy hắn. Sau đó hắn gục đầu xuống bàn ngủ , còn nó thì ko ngừng nguyên rủa hắn.Một lúc sau thì mọi người đều đến, cả Quân cũng vậy. Thấy Quân nó hớn hờ :

- Good morning Quân!

Quân mỉm cười nói :

" Chào Như ! à mà hôm nay Như có rảnh không? Chiều học nhóm ??

Nó đang định đồng ý thì hắn không biết tình dấy lúc nào , rồi nói :

" Chiều nay qua nhà tôi dọn dẹp . Địa chỉ nhà đây . Không thì cô cứ liệu dấy !"

Hắn cười thâm trong bụng. Còn nó , sau khi nghe hắn nói v thì buồn rầu:

- Xin lỗi Quân nha, đề hôm khác Như đi chơi với Quân nhé.

- Không có gì đâu. Hôm sau cũng được mà.

Nó cười gượng .....

Cô giáo bước vào lớp , cả lớp đứng dậy chào. Sau đó hắn đưa quyển vở của mình cho nó rồi nói : " Chép bài "

- Anh mơ à ? a có cút tay đâu mà tui phải chép chứ

- Hợp đồng !

Câu trả lời chỉ vèn vèn có 2 chữ thôi mà khiến nó phải đồng ý, nó điên lắm.

Do phải chép 2 quyển vở nên giờ ra chơi nó phải ngồi lại lớp chép cho kịp . Bỗng :

- Như đang lm gì v ? (Quân hỏi)

-À, không có gì . Xong rồi . phù....phù.....hazz (nó vuron vai)

Rồi nó nói tiếp :

- Mà Quân có xuống canteen ko ?

-Có ! Đi luôn nhé !!

Đang hí hửng thì bỗng nhiên hắn nói : " 1 lon cocacola, 3 gà rán, 2 kem dâu, 4 kem socola,.....Thế đây. Tôi cho cô 5p"

-Anh đùa à ???

- ko

Anh....Tôi không mua

- Hợp đồng !!! Còn 4 phút 33s

Lần nào hắn cũng đem cái hợp đồng này ra dọa nó . Nó ngậm ngùi chạy xuống canteen sao cho đủ thời gian. Quay lại nhìn Quân với vẻ mặt đáng thương rồi chạy đi để lại Quân ngồi đó vs vẻ hựt hắng

Tại sao hắn lại cứ luôn bắt nạt nó chứ ? Trả thù sao ? Sao thù dai v ???

Mua xong , nó mang đến chỗ hắn rồi bảo :

- Heo thành tình kia, ăn hết đi! Ăn đi cho đỡ ngứa mắt

- Tôi không ăn ! cô muốn lm j với đồng đồ thì lm

-OH, my got. Nó có nghe nhầm ko z ??? Hắn chỉ muốn hành hạ nó thôi sao (nó thâm nghị) . Nó nhìn đồng đồ ăn rồi thờ dãi:

" Phí của trời mười đời ckgang có . Dù gì thì hắn cũng không ăn, thôi mình ăn đỡ vậy . không thì " tội " cho hắn "

Nói rồi nó lòi ra ăn, nó ăn sạch sẽ chỉ trong 15p vì đây toàn mấy món khoái khẩu của nó thoy. Hắn bước vào thấy đồ ăn sạch bách, Còn nó nằm ra bàn rồi nói :

" Ngon thiệt! No quá đi !!!

Hắn cười thâm rồi nói :

- Ko biết ai là heo nhì. Con heo này ăn vừa nhanh lại vừa nhiều, giờ đag nằm ườn ra bàn nè

Nó vục dấy nói :

- Anh nói ai là heo ???

- Nói ai tự biết

-Anh.....kệ a , miễn không phải tôi là được (chị này ngộ nhận tài thiệt nha)

- Heo ăn còn chối , ha ha ha

Nó tức điên lên quay lại đập vào chân hắn rồi chạy ngay xuống chỗ 2 nhỏ pn. Hắn mặt đen lại như đít chào, nó là ng đầu tiên dám đánh lén hắn như vậy , hắn thảm nghĩ :

" PHạm Gia Như, cô hãy đợi đấy! Tôi không để cô yên đâu "

Bạn đang đọc truyện *Lọ Lem Thời @* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 8: Sự Cố

Tan học, cái đám " ruồi bầu sinh vật lạ " lại tập hợp ở công trường , Con gái trường này, kể cả lớn tuổi hơn, đứa nào cũng chạy bầu đến hắn như lũ tâm thần trốn trại Nó đành phải sử dụng chiêu thức hôm qua nhưng ối, nó bị đẩy ngã. Nó ngã bệt xuống đất. Đúng lúc đó Quân từ đâu chạy đến đỡ nó dậy . Quân cũng là một hotboy nhưng ko đến mức như vậy

- Như không sao chứ ???

- Ờ , Như ko sao ? Quân chưa về à ???

Nó ngạc nhiên còn Quân thì trả lời :

- Uk, Quân cũng đang định về nhưng thấy Nhi bị xô ngã đến đỡ

- Cảm ơn Quân

- Không có gì đâu

Hình ảnh đó đã lọt vào mắt của 2 người : Chính là hắn và Nhã thy. Hắn sau khi nhìn thấy Quân đỡ nó sao cứ có cảm giác khó chịu. Còn Nhã Thy thì khác, cô ta nở một nụ cười sắc lạnh :

" Tôi sẽ cho cô biết thế nào là lễ độ khi đụng đến ng tôi yo , Phạm Gia Như "

.....

Sau khi tạm biệt Quân, nó nhanh chóng phóng xe về nhà, Về đến nhà , nó ăn cơm thật nhanh rồi hắn ra giường đánh một giấc thật dài ....(hazz. Bái phục chị. Ngủ siêu thật)

(Sorry mọi ng vì chương này cá vàng viết hơi ngắn . hị hị hị)

Bạn đang đọc truyện *Lọ Lem Thời @* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 9: Công Việc Đầu Tiên Của ...osin (1)

Đang ngủ ngon thì : " I'm just a little bit

caught in the middle

Life is a maze

and love is a riddle...." (the show-lenka)

Là tiếng chuông điện thoại của nó vang lên :

- Xin chào ! Ai đấy ah?? (nó nói với giọng đang ngái ngủ)

- Là tôi đây

Nó nhận ra cái giọng quen thuộc rồi kêu lên " HẢ ???? "

Kể cả lúc ngủ cug ko yên với hắn, hắn đáp :

- Vịt ngọc ! Tôi báo chiều đến nhà tôi dọn dẹp sao ko tới ! Có mà ko đến , tăng thời hạn)

- Nhưng tui mệt, tui đang ngủ mà !!!

- Cho cô 15p, chậm một phút, cho lm thêm 1 tiếng

-Nè .....

" tut...tut....tut" Đang nói bỗng hắn tắt máy

Nó thảm nghĩ :

" Tên này nhà giàu mà tiếc tiền điện thoại v sao ??? Đúng là đồ khó ưa mà !!! "

Nghĩ rồi vội mặc chiếc quần jean, áo phông hình minions(chị này trẻ con quá)xuống nhà. Đang dắt xe thì a nó hỏi :

- Như ! Em đi đâu thế

- À , em qua nhà pn có chút việc ah !!!

- Uk ! NHà Trăn à ???

- A , pít r nha. Anh để ý con bạn em lúc nào v ta ???

- Đầu có đau

- Thôi ! về nói chuyện tiếp, giờ e phải đi lm nhiệm vụ đây. bye bye anh

- Nhiệm vụ gì vậy ???

Chưa trả lời nó đã phóng xe đi rồi, nó đi theo địa chỉ mà hần đưa thì .....

Ồi! Căn biệt thự đẹp quá ! Ồi ! Còn có cả hồ bơi nè! Í, lắm hoa đẹp thế . A , có xích đu nè ..... (cửa ko đóng mà)

Nó thích thú với những cái đó, mặc kệ chưa thấy hần ra. Nó trèo lên xích đu ngồi . Đang ngồi nó ngẩng lên thấy cây xoài..... Ồi ! khoai khẩu của nó. Mắt nó sáng lên như mặt trời .

Thôi thì " Sống chết mặc bay " vậy, nó leo lên cây xoài, cái cây này cũng cao lắm, nhưng nó leo cây cũng giỏi mà (hơn cả khi chuyên nghiệp đấy !!!!). Nó đánh liều vuron tay ra bứt mấy quả. Đang chuẩn bị hái thì nghe thấy tiếng nói quen thuộc

" Nhỏ ngọc , sao giờ này vẫn chưa đến, ko lẽ cô ta lừa mình "

"Ấ à, hần dám gọi là mình là nhỏ ngọc ư ?? " nó thầm nghĩ. Bỗng trong đầu nó lóe ra bóng điện 1000V , nó thấy hần đang chuẩn bị lấy điện thoại ra điện, nó hái 1 quả xoài bé xíu...Rồi ném vào đả u hần, hần giật mình quay lại, ko thấy ai , chỉ ôm đả u (nó lấp sau lá cây mà) .

Nhìn khuôn mặt hần lúc này sao tức cười quá v, nó cười như " đười ươi sười nắng "

Nghe tiếng cười , hần nhìn lên thì thấy nó đang cười bỏ ra, hần quát :

- Cô làm gì vậy hà ???

Nó giật mình nên trượt chân ngã xuống . Thôi thế là " CHị ơi, hoa gao rụng rồi ", kiểu này nó ko gãy xương thì cug ko còn răng để cười , nó ko muốn ăn cháo suốt đời đâu , nó cũng không muốn thành dị tật . hịc hịc hịc . Đang nghĩ linh tinh, nhắm mắt lại bỗng sao nó thấy cái gì nhẹ v chứ. Nó mở mắt ra thì .....

Bạn đang đọc truyện *Lọ Lem Thời @* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 10: Công Việc Đầu Tiên Của ...osin (2)

Nó đang mở mắt ra thì...Ồi ! Mình không sao quá mk không sao . hê hê hê nhưng mà cái gì ở dưới mà êm quá v. Nó nhìn xuống thì .....-Ồi cha mẹ ới ! Là Anh sao ?

-KHông tôi thì là ma à !

-.....(Im lặng)

- Bộ cô muốn dè chết tui à ! Cô nghĩ mk nhẹ cân quá đấy heo mập ah.

- Anh .....Hj, Tòì quên.

Mãi nhìn hần mà nó quên mất là mình đang dè lên ng hần, Nó xấu hổ đứng dậy với quần áo . Hần nói :

- Cô đang làm cái trò gì v hà ???

- Tòì hái xoài ăn thôi mà .....

- BỐ cô thích ăn cái đó lắm hà ?

-Chỉ là tôi thấy nhà anh nhiều xoài như v mà ko ăn thì phí, nên tôi hái ăn dùm thoy mà!

- Không cần

- Không cần thì thôi. Tòì về đây

- Tôi nói không cần cô trèo cây chứ ai nói không cần cô dọn dẹp nhà cửa .

-Hà ??? Anh đùa tôi àh ?

- ko. TỒì không rảnh. Dọn dẹp tầng 1, lau dọn nhà cửa sạch sẽ, 30 p sau tôi về mà vẫn bản thì cô cứ liệu đấy. Trốn về thì lm osin cả đời .

- Biết rồi đồ khùng

" hịc.! Sao số mình đen đừ z trời ! Ông trời ko thương con sao ??? hịc hịc " - Nó thầm nghĩ

.....

Nó rời hần bỏ đi, còn nó sau khi bước vào trong suýt choáng, nhà j mà đẹp tể ko pít, lại còn sạch sẽ nữa. Có đẹp nó cũng chẳng biết làm gì vì mọi thứ đều gọn gàng, ngăn nắp cả.

Nó ngồi im,được 5p nó thấy chán kinh điển mà nó đâu có chịu ngồi yên như v, đang loay hoay bỗng nó vớ được cái máy chơi game (ko ngờ a lạnh lùng vậy mà cũng biết t chơi game nha), đứng trò nó thích mới hay chứ, Nó nhanh chóng kết bạn với chiếc máy và bắt đầu công việc.....osin của mình. Nó say xua với cái máy. Luk đầu thì thích thích nhưng nó toàn thua thôi. Tức mình nó để máy chơi game xuống rồi nằm ra chiếc sofa đánh một giấc ngon lành (sao chị ngủ lắm thế ! " chị là thánh ngủ mà "...)

30p sau , hần về và :

- Gia Như, ! Cô đẹp nhà xong chưa ?

-.....(Im lặng)

- Sao tôi hỏi cô không trả lời ???

-.....(Im lặng)

Hần bước vào trong thì hết sức shock , trời ơi, nó đang ôm cái gối ngủ ngon lành . Nhưng nó ngủ cũng dễ thương lắm chứ. Hần chỉ lắc đầu rồi nói to:

- Bộ cô tính chết ở đây luôn à ?

Hắn nói rất to nên nó nghe tiếng. Nó vực dậy rồi fhois :

-Hả ? Gì cơ? Tôi chết hồi nào, đang sống sờ sờ đây còn j !!!!!!!!

Nhìn mặt nó ngây ngô vô số tội mà hắn tức cười :

- Cô dọn dẹp xong chưa mà ngủ ngon thế ?

- Rồi ! Anh nhìn xem ! Nhà sạch chưa kìa !

- Cô.....có làm gì đâu, nhà chẳng khác gì lúc đầu cả

- Vậy anh kêu tui đến đây làm gì ???

- Dọn dẹp

- Nhà anh như vậy thì dọn dẹp cái gì. Hay để tôi lấy chổi quét mặt a cho sạch nhé. Đồ khủng .

- cô .....không được phép nói tôi là đồ khủng

- ko

- Mệnh lệnh đó

- Anh.....Vậy thì đồ đáng ghét

- Cô.....Thôi được rồi , cô về đi

- Uk! Cảm ơn nha

Đang hí hửng bỗng hắn nói :

-À, Tôi có chuyện muốn nói với cô

- Gì v???

- Cô về chuẩn bị đi! Mai tôi sẽ sang đưa cô về nhà tui ở cho tiện sai bảo

- Anh nằm mơ à , hay đưa bố nhà a dk mùa, a đừng có được thể mà làm tôi !

- Tôi nói nghiêm túc. Nếu cô không nghe tôi sẽ điện cho ba mẹ cô đấy. Chắc hẳn họ không ngờ đến đứa con nhà mk lại tạo nên chuyện động trời như vậy đâu.

- Tại tôi sợ ý chứ bộ, ai cố tình đâu

- Vậy thì cứ như tôi nói đi

- Anh....tôi.....Thôi dk. Nhưng mama và papa sẽ ko bao h đồng ý đâu

- Rồi họ sẽ phải đồng ý thôi! Cô về đi

- Ồ !! pp đồ xấu xa

Nói rồi nó phóng xe ra về, còn hắn thì nghĩ :

" Cô ta cũng thú vị đấy chứ ...Tại sao mk lại nghĩ v nhi ??? Cô ta chỉ là đồ vịt ngốc mà thoy"

.....

Còn nó, vừa phóng xe vừa nói :

" Nằm mơ đi ! Nghĩ gì v ?? Mình sẽ ko bao h đến ngôi nhà đó đâu (thật ko ?????). Tên đáng ghét ấy dk lắm, chắc chắn mama và papa sẽ ko bao giờ đồng ý đâu . Há há há

Bạn đang đọc truyện *Lọ Lem Thời @* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 11: Chuyển Nhà

Sáng 9h (chủ nhật), tại nhà nó :- Như ời ! Dậy đi con ! Có pn đến tìm con này !

- Ai vậy mẹ??(nó nói giọng vẫn hơi buồn ngủ)

- Thiếu gia tập đoàn đá quý nổi tiếng này !

- Hả ? Cái gì ? OH , my chúa

Nó gào lên rồi nhanh chóng thay quần áo, làm vsen rồi chạy xuống nhà. Vừa xuống đã nhìn thấy hắn ngồi dưới đó rồi, nhìn mặt chỉ muốn đấm cho phát, cho giống gấu trúc .

- Xuống đây ! Mẹ có chuyện muốn nói

- Dạ

- Con chuẩn bị quần áo đi rồi sang ở nhà bạn để tiện cho việc học tập về đá quý. Chẳng phải con rất thích ngành này sao

- Dạ...con..nhưng

Trời ơi ! Mẹ nó hôm nay làm sao v trời . Hęc Hęc ! sao bắt công vậy chứ ???

- Nhưng nhị gì chứ

- Con không muốn đi ! Con muốn ở nhà cơ !

- Đây là một cơ hội tốt con à. THì thoảng con về thăm nhà cũng được mà. Người ta có lòng tốt mà , mẹ tin họ (tốt quá)

Nó vẫn lắc đầu nguầy nguậy , bỗng hần lờm sang rồi lăm bầm " Hơp đồng "

Nó nghe thấy chọt nhớ ra , nó buồn rầu đáp " Dạ ! Vâng "

Nói rồi nó chạy lên phòng chuẩn bị đồ :

- Tạm biệt phòng iu, ta đi nhé ! tạm biệt tù kính thân thương. Tạm biệt .....tạm biệt .....(vãn vãn và mây mây)

Chuẩn bị xong đồ , nó chạy qua phòng anh nó rồi nói :

- bye nhé a trai ! Em sẽ điện cho anh và về thăm anh thường xuyên

- Uk ! Em gái nhớ giữ gìn sức khỏe nhé

- Vâng

- À mà a và Trần đang hẹn hò đấy. hj hj. Sorry vì bây giờ mới nói cho e pít. không được bắt nạt e í đâu nhé (sến wa)

- Hà ? pít ngay mà . Quả nhiên suy luận của em ko sau. Nhưng mà sao nhanh quá vậy . Còn chẳng chịu nói cho em biết cơ

- Đầu có ! Anh nói rồi mà

- Thôi dk rồi! Tha cho a đó ! Em đi đây. pp

- Uk! Tạm biệt e,. Ko tiễn (j mà tàn nhẫn v)

- Không cần

Nói rồi nó chạy xuống . Hần có về chờ đợi lâu, buk mk nói :

- Cô nguì được mấy giấc rồi v hà ???

- TÔI .....có nguì đâu

- Cô đúng là ngốc thật!

- Anh thì có ! Đồ đáng ghét

" Thôi , hai đứa đừng cãi nhau nữa . Hai con đi mệnh giới nha ". Mẹ nó đánh phải nhảy vào

- Vây ! Con chào mẹ. Vì ba đi công tác nên ko ở nhà. Mẹ nhớ báo ba con sẽ về thăm ba nhiều nhé !

- Châu chào bác

Nói rồi nó và hần cùng nhau ra xe . Nó nhanh nhẩu trèo lên xe trước. Có tài xế riêng, nó nhảy xuống ghế sau .

Thấy nó ngồi ghế sau, hần cất hành lí vào cốp xong cũng ra phía sau . Nó giữ cửa nói :

- Anh lên trước mà ngồi

- Không ! Tại sao tôi phải lên đó

- Vì tôi ngồi sau mà

- Nhưng xe của tôi

- Xe anh thì mặc kệ anh

Vừa nói , nó và hần cùng giằng co cánh cửa(KHổ thân cái cửa ghế). Bác tài xế cũng bó tay, Nó kéo vào, hần kéo ra, cứ như v cho đến khi nó mất đã ngã vào ng hần. Nó xấu hổ quay lại, mặt hần cũng đỏ rồi kia . Hần nói :

- Đồ vẹt ngốc ! Đồ lành chanh

- Anh thì tốt quá ! Đồ heo thành tinh ! Đồ xấu xa .

- Heo chưa bằng cô đâu ! " Ủn à ùn in / Một bé lợn to/ ấn đã no rồi/ Lăn ra bàn ngủ "

Hần mĩa mai nó . Nó tức mình nói :

- Anh .... Đồ đáng ghét, xấu xa, vô duyên,đồ thần kinh

Nó và hần cứ cãi nhau mãi như vậy cho tới khi đến nhà, bác tài xế cũng lắc đầu vì trước giờ hần chưa bao h cãi nhau với ai như v trừ nó ra (người ta bó cánh vs 2 anh chị rồi kia)

Bạn đang đọc truyện *Lọ Lem Thời @* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 12: Cuộc Sống Mới

Bước vào ngôi biệt thự, nó không nấy ngạc nhiên vì hôm qua đã vào oy. Hành lí của nó cũng không nhiều lắm nên cug ko vất và để mang lên. Đến tầng hai :- Đây là phòng của cô (hần nói với giọng lạnh lùng)

-.....(Im lặng)

- Còn phòng tôi ở bên cạnh .

- .....(Im lặng)

Cô có nghe thấy tôi nói gì không vậy ???

Hắn tức mình quay lại , chẳng thấy nó đâu cả, hắn gọi nó nhưng chẳng thấy trả lời. Hắn xuống nhà tìm nó rồi chạy ra ngoài vườn (anh đoán được chị đi đâu rồi hả ???)

- Ê ! Vịt ngốc ! Có đâu rồi ????

- Có mà ko ra thì tôi cho cô biết tay đấy

Im lặng một lúc , bỗng :

- Tôi ở đây nè, ngon quá đi !

Hắn ngược lên nhìn thì ...Ôi trời ơi! Nó đang ngồi vắt vẻo trên cây ăn xoài ngon lành. Hắn thật không thể hiểu nổi con người của nó :

- Bộ cô có vấn đề về não à ? Hay cô thêm cái món đó quá ? Đồ heo

- Anh ko ăn thì tôi ăn, mắc mớ gì mà mắng tôi. Phải công nhận xoài nhà a ngon thật nha, có thêm chút bột ớt thì wonderful rồi . " Ngon.....ngon.....ngon....ngon "- Mỗi một từ ngon là nó cắn một miếng .

Hắn tức mình quát :

- Tôi đếm từ một tới 3 , cô mà không xuống thì vừa trưa hôm nay cho cô nhện . 1.....2.....

- Ấy đừng! Tôi xuống .....xuống là dk chứ gì . Đồ keo kiệt

- Mau cất dọn hành lý đi, vào đây tôi chỉ lại phòng cho

Nó tụt từ trên cây xuống rồi lon ton chạy theo hắn, vừa bước vào trong phòng của nó, nó hét lên :

" Wao ! Đẹp quá đi . Thích quá đi ! "

Hắn nghe thấy chỉ cười !" Đừng là đồ vịt ngốc"

Còn nó, thấy chiếc giường êm quá nên nằm xuống đánh một giấc ngon lành (quên ko khóa cửa). Mãi chẳng thấy nó xuống, hắn quát :

- Vịt ngốc ! Có đâu rồi ???

- .....

- Osin ! Mau xuống lấy nước cho tôi

-.....

Hắn tức mình chạy lên phòng nó, thấy nó đang ngủ ngon lành. Hắn tức mình mình véo mũi nó thì bỗng nó lấy tay hắn găm găm :

- Đùi gà ngon quá đi

- Ghê quá ! Bỏ ra đi . Tay tôi không phải đùi gà của cô!

- Hì ! Đùi gà thơm mùi x-Men

Lần này thì hắn không lễ độ nữa , hắn gắt lên :

- Gia Như ! Có cô đây đi ko ! Tôi ăn hết đùi gà bây giờ.

- Đâu ? Đùi gà đâu ? Phải để cho tôi, a mà ăn hết là tôi bẻ răng a đấy (Chị này tham ăn dễ sợ)

Nó vục ngay dậy rồi nói :

- Xuống nấu ăn cho tôi !

Nó lóc cóc chạy theo :

- Ê ! Nhà a có osin rồi mà

- Osin là cô còn gì

- Nhưng tôi không pít nấu

- Ko pít thì báo họ chỉ (họ là osin trong nhà hắn)

- Anh.....ko

- Họp đồng

Nó chỉ biết nuốt nước mắt vào trong, ngày gì vậy trời. Nó trầm nghĩ :

" NGây gì mà buồn như con chuồn chuồn, chán như con cá rần, đen như con mèo hen thế này chứ !!!!!!!"

Nghĩ rồi nó bước xuống bếp, sạch sẽ gọn. Nó hỏi 1 ng giúp việc :

- Bác có cần con giúp gì ko ????

- Không cần đâu ! Bác lm xong rồi. Mà con là bạn của cậu chủ à ????

- Dạ ! Con là .....

Chưa kịp nói hết câu, Bác đó đã nói : " Trước giờ chưa bao h thấy cậu chủ gần con gái hay đưa con gái về nhà như vậy. Lạ thật , lần này lại đưa cn về đây"

Nó ngạc nhiên :

_ Thế bố mẹ của anh í đâu ah ????

- Cậu chủ đòi ở riêng lúc mới học cấp 3 mà . Ông bà chủ cũng muốn cho con tự lập nên đồng ý . " À ra vậy , thảo nào hôm trước cũng không thấy ba mẹ hắn đâu " Nó trầm nghĩ

Bạn đang đọc truyện *Lọ Lem Thời @* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 13: Trả Thù

Nghĩ lại, nó thấy hần thật quá đáng, hơi một tí là mắng nó, còn gọi nó là đồ vịt ngốc, heo mập nữa. Tức chết đi được mà. Người ta thường nói: " cái khó ló cái khôn ". Bỗng trong đầu nó nảy ra một ý nghĩ: " TRẢ THÙ ". Nhưng bằng cách nào đây? Nó miên man suy nghĩ.- A! Có cách rồi (nó reo lên)

Nó quay đầu lại báo với bác giúp việc :

- Bác để cháu bê bát canh ra bàn cho ah

- Uk ! Bác để bộ bếp đấy

- Vâng

Nó hí hửng chạy lên phòng lấy ra một gói thuốc gì đó (Nó luôn có vũ khí bí mật mà). Sau đó nó nhanh nhẩu chạy xuống đồ một ít vào loa canh rong biển rồi cười khoái chí :

- Ha ha ha ..... Để xem mèo nào cắn mỉu nào ????

Sau đó nó gọi hần xuống ăn cơm. Bàn ăn to như vậy mà chỉ có nó và hần. Nó gấp lia lịa, ko để ý xung quanh (trừ bát canh nhé), hần ngạc nhiên rồi lại cười (Ko ngờ nó lại có khả năng siêu phẩm như vậy, nhìn cug ko mập lắm mà sao ăn không đừ vậy ????)

Hần thấy vậy nên cũng ăn cố kéo 2 phút nữa là sạch bong, hần bắt đầu ăn canh rong biển rồi kia, hần nói :

- Tất cả món này là do cô nấu à ????

- Chẳng tôi thì a

- Vậy mà kêu ko biết

- Thì tôi hok mà

- Thật ko ???

- Thật ! NGon chứ ! (NÓI dối không chớp mắt)

- Ồ (hần cũng không phân biệt rõ vì rất ít khi ăn ở nhà)

.....

Ăn cơm tối xong, nó và hần ngồi ở ghế sofa, vì mai trường nó cho học sinh nghỉ do có việc nên hôm nay nó cũng không phải học nhiều. Nó đang say sưa coi phim thì hần bảo :

- Lấy nước cho tôi

- Tự đi mà lấy

- Cô là osin ! Mau lấy đi

- Biết oy

Nó vùng vằng bỏ đi, lấy nước xong nó để lại trên bàn rồi nói :

- Ai cho a chuyển kênh ! Tôi đang coi mà

- Kệ cô

- Đưa điều khiển đây

- ko

- đưa đây cho tôi

- cướp được thì lấy

Nó đánh chịu, nhìn hần to như v mà. Hần đang mãi miết coi chương trình thám tử thì bỗng nó ở đằng sau cướp dk điều khiển, nó reo lên :

- Ai lấy được là của người đó. Ple .....ple...

Nó lè lưỡi chọc tức hần, hần chạy đến cướp :

- Đưa đây cho tôi

- không

Nó với hần giằng co nhau mãi cho tới khi :

- A, đau bụng quá

Hần ôm bụng nói rồi chạy vào nhà vệ sinh. Nó biết hần đã trúng phải độc được trong bát canh rong biển của mình (Thuốc đi ngoài) nên đã lăn ra cười đắc ý. Nó vui mừng khi đã trả thù được hần (Chị chơi ác quá)

Còn hần cứ chạy đi chạy lại trong nhà WC, hần càng chạy tào tháo càng đuổi. Hần lấy thuốc uống nên đỡ hơn, hần bắt đầu suy nghĩ :

- Từ sáng tới giờ, mình đâu có ăn gì nguy hiểm đâu. Mà lúc này mình ăn cùng cô ta mà. Ko lẽ.....

Hần bỗng nhớ là lúc này nó không hề đụng tới canh rong biển, còn hần thì ăn rất rất nhiều. Hần trầm nghĩ :

" Gia Như ! Cô được đó, dám lừa tôi mới tôi ra nông nổi này. Tôi không tha cho cô đâu ! "

Hắn nghĩ rồi nắm trên giường lôi chiếc iphone ra:

- Alo, Minh à ! Tôi nhớ cậu 1 việc.

- Dạ

- Điều tra cho tôi ng này .....

- ok

- tút,,tút...tút

Bao giờ cũng vậy , hắn luôn là người tắt máy trước (Tiết kiệm tiền điện thoại hay sao í)

.....

Còn nó, vì trả thù được hắn nên sướng quá lên giường đánh một giấc ngon lành.....

Bạn đang đọc truyện *Lọ Lem Thời @* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 14: Ăn Đũa Trả Đũa (1)

Sáng hôm sau, đúng 7h :- Gia Như ! Dậy đi

- Mẹ ! Cho con 5p nữa thôi

- Ai là mẹ của cô ?

- .....(Im lặng)

Dậy đi ! Cô sắp muộn học rồi kia con sâu lười

-.....

- 7h15 vào lớp mà bây h là 6h45 rồi kìa

- Hà ? Whater?

Nó là thất thanh (Cách 2 m ko có 1 con cún nào cả), nhanh chóng mặc quần áo đi học rồi chạy xuống . Vừa xuống nhà đã nhìn thấy hắn ngồi một cách bình thản . Nó hỏi :

- Muộn học rồi mà anh không đi học à ???

-Hôm nay trường mình được nghỉ mà !!!!

- Ở ha ! Anh muốn chết à

Cứ thế nó chạy đến hắn cầm gối đánh vào ng hắn rồi nói

- Chết này ! Dám lừa bà này ! Dám phá vỡ giấc ngủ vàng này.....Bà cho m chết nè.....

- Cô nói cái gì ? Cô có im đi ko ???

- không

- Mệnh lệnh

- Anh hết chiều thức rồi à ! Đồ hèn nhát, lúc nào cũng bắt nạt tôi. Bộ một ngày anh không bắt nạt tui là anh không chịu được à ?? hay anh không có đủ oxy để thở.....bla....bla.

- Cô ...im ngay cho tôi

- không

- Hợp đồng

- Tôi sẽ điện cho ba mẹ cô

- Hà ? cái gì ?.....Ồ ! Đồ đáng ghét

- Ngoài cô ra ai cũng kêu tôi đáng yêu đó

- Chắc mọi ng nhìn nhầm rồi . Cái loại đầu heo, vô duyên, mất lịch sự như anh thì đáng yêu cái nỗi gì

- Cô.....

Hắn cố nhịn vì phải chuẩn bị cho kế hoạch trả thù của mình. Hắn nói :

- Cô có muốn đi ăn sáng với tôi không ????

- Thật hả ? Mà sao anh tốt vậy ???

- Bình thường ! Không ai cho không ai cái gì đâu. Đi chứ ???

Nó ngạc nhiên bởi câu nói của hắn nhưng kệ đi, được ăn là hạnh phúc lắm rồi. Vì vậy nên nó đáp:

- Đi thì đi, sợ gì chứ !!!!

Nó thay quần áo thể thao rồi lon ton chạy theo hấn ra xe. Ở trên xe nó và hấn vẫn không ngừng cãi nhau

Hấn đưa nó tới nhà hàng vô cùng sang trọng , rồi dẫn nó tới bàn ăn. Nó ko ngừng ngo ngác. Trời ! NHà hàng đẹp thật ! Lại lắm đồ ăn ngon nữa, thích quá đi

Hấn gọi thực đơn, gọi rất nhiều luôn nha. Sau đó hấn gọi một ít rau xà lách và một bát tương ớt, một bát kim chi sao cho cay nhất

Nó nhìn đồ ăn mà không ngừng nuốt nước miếng. Ngon quá , có gà quay, có cả tôm hùm nè. Toàn đồ ăn ngon thôi . Nó đang chuẩn bị nhúp thì hấn nói :

- Ai cho cô ăn

- Ô ! Anh rù tôi đi ăn còn gì

- Tôi rù cô đi ăn không có nghĩa là tôi mời cô ăn. Thích ăn thì tự đi mà trả tiền.

- Nhưng tôi không mang theo tiền

- Vậy thì ăn tạm món này đi

Nói rồi hấn đưa cho nó món rau và kim chi mà mình gọi rồi hấn ngồi ăn ngon miến. Hấn cười thầm trong bụng, còn nó thì mặt sầm lại, nó tức lắm :

- Anh nhìn tâm để tôi ăn như vậy hả ????

- Uk

- Anh là đồ ác quỷ, âm binh truyền kiếp

- Uk ! Cô muốn nói gì thì nói

Nó nhìn hấn ăn mà không chịu được , từ sáng tới h nó có ăn gì đâu. Thôi đành ăn tạm món kim chi vậy . vừa cho vào miệng thì " Phù....phù....". Sau đó nó kêu :

" Cay quá .....cay kinh khủng.....cay dã man, tàn bạo , cay vô nhân đạo ....."

Hấn nhìn thấy nó nhảy lên mà lặn ra cười bò. Nó tức mình hỏi :

- Bộ anh gọi món kim chi loại cay nhất hả ???

- uk

- Tôi bị thể anh vui lắm à ?

- Tất nhiên

- Anh

Nó nhìn thấy hấn cười (hờ 10 cái răng) mà tức điên đi được . Nó ức lắm rồi đây. Rồi nó lấy cả đĩa cả úp lên đầu hấn. Trên đỉnh đầu là một con cá to dùng ngư trị. Mặt thì đỏ au (nước sốt mà). Lần này đến lượt nó cười, nó cười như chưa bao giờ được cười, như trúng số độc đắc

Lần này thì mặt hấn chuyển màu thật rồi . Hấn hét :

- Cô bị điên à ???

- ko ! Tôi bình thường mà

- Đồ điên

- Nói chuyện với ng điên thì mình còn điên hơn người ta í

- Có.....

- Fan của ra đang nhìn a say sưa kia

- Há ??? Tôi sẽ không tha cho cô đâu, Chờ đây Phạm Gia Như.

Hấn hốt hoảng chạy vào thay đồ, còn nó được thể lại cười. Nó nhìn đồng đồ ăn rồi nghĩ :

- không ăn thì sẽ phải bỏ, mà bỏ thì rất phí. Toàn đồ ngon mà bụng mình cũng đang biểu tình rồi. Ăn thoy.....

Bạn đang đọc truyện *Lọ Lem Thời @* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 15: Ăn Đũa Trả Đũa (2)

Nói rồi nó bắt đầu xông vào đồng đồ ăn. Cả phòng ai cũng nhìn nó như sinh vật lạ, trông nó giống như mấy người chết đói năm 1945 (thảm hại của nhân loại) Hấn chạy ra nhìn thấy nó ăn v bống cười, thực ra thì từ trước tới giờ chưa có ai làm hấn cười như vậy. Ko lẽ nó đã thay đổi cuộc đời hấn ???

Hấn chạy ra bảo nó :

- Ăn từ từ thôi !Không ai ăn hết của cô đâu mà ko

- Kệ tôi ! Ngon là phải ăn , ăn ko mất tiền thì cứ ăn tự nhiên .

- Ai bảo cô là không mất tiền. TÔI nói là trả tiền cho cô à ???

- Anh..đừng có mà đùa tôi kiểu đó. Tôi đâu có tiền mà trả.....

- THôi được rồi , coi như tôi khao osin một bữa vậy . Mà s cô tham ăn quá , xấu thật !

- Nè , tham ăn không phải là một tật xấu, tham ăn chỉ là sự ủng hộ tích cực cho người nấu mà thôi

- Cô ! Hết nói rồi. Cô ngang hơn của

- Kệ tôi ! Bây h mới biết hà ???

- Ờ.....

- v thì lỗi thời wa. Tui tưởng ai cũng phải biết chứ. Ha ha ha

- Cô.....

Đang cãi nhau với nó bỗng hần nghe thấy tiếng chuông điện thoại rồi hần chạy ra ngoài

- Điều tra xong chưa ???

- Rồi ah

- Nói đi

- Nguyễn Gia Như(16 t), là con gái của một gia đình khá giả (bố: công an. Mẹ : kế toán), có một anh trai. Tính tình thì kì cục, hậu đậu , sáng nắng chiều mưa, trưa hâm hâm , nhưng lại rất muốn tỏ ra mạnh mẽ. Nghe nói nhỏ đó ghê gớm lắm. Học cũng được, vô thì không giỏi lắm, giỏi nhất vô mồm .....

- Ok ! Cảm ơn cậu nhiều , cậu lm tốt lắm

- không có gì đâu ! chào anh

- tút ..tút.....tút

Lại tắt máy , tên này thật là vô duyên . Nói rồi hần đi vào. Trời ơi ! Nó ăn sạch sẽ, không còn gì. Chắc nhà hàng này cũng thảm cảm ơn nó, ăn gì mà sạch thế , không thừa miếng nào

Nó quay lại nhìn hần :

_ Ăn xong rồi! Về đi, no quá

- Eo , heo nhà tôi ăn xong rồi à ???

- Ai là heo nhà anh hả ? Đồ khùng

- Cô mà nói tôi là đồ khùng thì tự đi mà thanh toán .

- Ờ ! không nói là được chứ gì

Nói rồi nó và hần ra quầy thanh toán ,hần lấy thẻ quẹt xong rồi ra xe .....

Bạn đang đọc truyện *Lọ Lem Thời @* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 16: Thảm Họa

Ngồi trên xe, hần cứ cười tủm tỉm, nó thấy lạ, bộ cha này bị cho nước sốt lên đầu nên khùng hay sao í ?? Ko ! KO khùng đâu . Hần đang cầm cái gì đó thì phà! Nó thấy vậy liền nói :- Anh đang cầm cái gì vậy ???

- Ảnh

- Ảnh ai vậy ???

- Ảnh của .....à ko phải nói là thảm họa mới đúng

- Ai vậy ??? chắc kinh khủng lắm nhĩ ???

- Of couch

- Đầu cho tôi xem đi

- ko

- Đưa đây

Nó nói rồi cướp ảnh của hần, Trời ơi ! NÓ la thất thanh. Trong ảnh không ai khác chính là nó nhưng mẹ ơi ! Đó là hình ảnh nó cười hần, ng thì như cái đả u, tóc xù như lông gấu, mặt nó bị biến dạng nặng nề, mồm há hốc ra , răng nhe ra như dọa người , mắt nhắm tịt lại. Đây phải gọi là thảm họa của nền điện ảnh việt nam (đảm bảo ném gạch đủ xây nhà), trông thật giống dị nhân .....

Nhìn cái mặt nó lúc này, hần cái cẳng tức cười hơn. Nó gắt :

- Anh dám chụp lên tôi ?

- Thì sao ?

- Anh....Anh ko xóa ảnh đó thì đừng trách tui ác

- Tại sao tôi phải xóa . Cái ảnh này mà được đăng trên facebook thì đảm bảo đứng đầu trang DỊ NHÂN cho coi. ha ha ha

- Đưa đây

Nó cướp cái ảnh nhưng không được . Trời ơi ! sao nó khổ thế này ko pít. Nó không muốn biến thành sinh vật lạ đâu. Nó không muốn bị ném gạch đâu, nó không muốn bị đưa vào trong khu bảo tồn động vật quý hiếm đâu. Nó khóc không ra nước mắt:

- Giờ anh muốn tôi lm gì thì mới xóa

- Nghe lời tôi ! Không được cãi, không được kêu là đồ khùng, ko dk đánh tôi , không được hạ độc tôi (nhớ dai thế).....(đúng là MỘT CÔNG n việc)

- Được ! Đồ tiểu nhân

- Cô nói gì ?

- À không, không có gì đâu...

Tối hôm đó, sau khi ăn cơm xong hắn ngồi coi vô tuyến, còn nó thì lên phòng nghe nhạc . Hắn gọi :

- Lấy bánh cho tôi đi!

- Bao h có giấy chứng nhận a là liệt sĩ lâu năm thì tôi sẽ lấy

- Tôi sẽ đăng

- Đăng gì mặc xác anh

- Đăng ảnh của cô đó

- Hà ? Ấy đừng, chờ tôi tí

Nó lon ton chạy đi lấy bánh. Bỗng nhiên có tiếng chuông cửa vang lên . Hắn gọi :

- Gia Như! Xuống mở cửa (lười quá !!!!)

- Pít oy

Nó chạy xuống mở cửa thì thấy một chàng trai phải nói là rất đẹp, mái tóc đỏ hoe , ng này chính là Đăng Duy

*****Chú thích *****

Nhất Đăng Duy (16t) , là bạn thân của hắn. Vừa từ Mỹ trở về. Dự tính sẽ ở lại nhà hắn. Tính cách : Hơi lạnh lùng tuy nhiên trái tim lại cực kì ấm áp, thay bộ như thay áo (không thật lòng) nhưng chỉ iu thật lòng duy nhất một người .....(Bí mật quân sự)

*****Trở lại truyện *****

- Anh / Cô là ai vậy ?????(đồng thanh)

- Tôi là người (nó nói)

- Nhìn người ở nhà thằng Vũ cũng dễ thương đó chứ

- Đồ khủng ! Ai là ng ở nhà hắn chứ., anh thì có , đồ KHỈ LÔNG ĐỎ

- Cô .....ơ (hắn trước giờ cô bị ai nói như v đâu !)

- Ở quả mơ có hột à

- Đồ ngang ngành

- Thì sao ....khùng có mức độ thôi chứ

Hắn nghe thấy tiếng chỉ chèo của nó thì chạy ra ngoài xem, vừa thấy Duy , hắn đã chạy đến ôm chầm lấy thằng bạn (ng ngoài nhìn zô tưởng 2 a này bị GaY)

- Máy mới về nước à ???

- uk ! Tao mới về

- Có tính đi nữa ko ???

- Chưa pít được nhưng thời gian tiếp tao sẽ ở đây

- Rất hân hạnh

Hai người đang ngồi chơi nói chuyện zui ze, cứ coi như ko có nó. Nó tức mình chỉ vào hai người :

- Đồ khủng trai, đồ khủng phải. Tất cả là đồ khủng mà thôi

Hắn thấy vậy liền nói :

- Cô muốn chết phải không ??? Lấy nước cho bọn tôi

- Xi, lấy thì lấy

Nó lại chạy vào bếp pha nước cam. Duy thấy vậy cười bảo :

- Osin nhà mày à ???

- KO ! Chỉ riêng tao thôi

- Sao lại thế

- Chuyện là thế này này .....bla..bla.....

- Ha ha ha , thế là mày rước nhò đó về trừ nợ há ???

- Uk

- Nhò đó đánh đá thật , cũng thú vị chứ .

- Mày nói cái gì ???

- À không có gì . Mà m tính bao giờ tha cho nhò đó

- Bao giờ thích thì tha

- Lần đầu tiên t thấy m đưa con gái về nhà đây. Không lẽ mày .....

- Đùng có vớ vẩn. Osin thôi ! Nghe rõ chưa?????????

Bạn đang đọc truyện *Lọ Lem Thời @* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 17: Kế Hoạch Tác Chiến Thành Công (Một Mũi Tên Trúng Hai Con Mèo. Hj Hj Hj)

Nó hậm hực chạy xuống nhà bếp pha nước cam. Nó ức chế hai tên khủng đở ỉm, phải trả thù lần 2 mới được. Nó nhìn thấy đồng gia vị trong bếp rồi bỗng nghĩ ra kế gì đó. Nó pha 3 cốc nước cam, một cốc cho nó , 2 cốc cho 2 tên khủng. Nó nói :

- Tôi sẽ cho 2 ng biết tay, Muối nè , ít mắm cho đậm đà hương vị . A ji ngon nè (ngon phải biết), bột ớt đi. A, mì chính, Cho thêm ít bơ cho màu nước sồng sánh .....(nó cứ ra vẻ như lm một bếp trưởng có tay nghề cao) Ye , xong rồi ! Tuyệt vời ông mặt trời !

Nói rồi nó nhanh nhẩu bung lên cho bọn hần . Nó uống cốc của nó rồi đưa 2 cốc vừa pha chế cho bọn hần . Hần nói :

- Nước cam màu lạ quá vậy ???

- Để tủ lạnh nên mới vậy

- Sao cốc của cô lại vậy ??? Màu nhạt hơn

- Đồ ngốc , tôi cho ít cam, ít đường nên ko ngon bằng của a đâu. Ko uống để tôi uống cho..

Hần biết chất " tham ăn hơn người " của nó nên quay sang Duy :

- Uống đi mày! Ko thì ko còn đâu

- à ưk

Duy và hần uống ực ực ực .....

Nó hỏi : " Ngon ko ???"

Cả 2 chạy vào WC , chưa thấy một loại độc được nào có sức công phá lớn như vậy . Hần và Duy cứ nôn thốc nôn tháo (khổ thật ! Cuối cùng cũng có người được âm binh)

Nó nhìn thấy vậy cười ần cười bỏ ra sàn. Hần và Duy cứ nôn thốc nôn tháo , sau khi loại bỏ độc được đã nhanh chóng chạy ra đồng thanh đáp :

- Cô lm cái trò gì vậy ???

- Có làm gì đâu

Cô..còn cái à ? Cô dám bỏ chất độc vào nước cam (Chất độc này anh ăn thường xuyên đây , Đùng là mù màu) -hần

- Chắc tại hai ng ăn ở ác nên trời phạt đấy. Sao đổi cho tôi

- cô nghĩ bọn tôi là con nít à hay nghĩ bọn tôi thiếu năng trí tuệ (tuần hoàn não)

- Tôi.....

- Tôi phải phạt cô!

- Hà ????

- Cô phải viết 100 từ xin lỗi ra giấy . Ngày mai đưa nộp tôi . KO thì cô biết hậu quả rồi đấy

- Anh.....viết thì viết

Nó nói rồi chạy vội lên lầu. Còn hần và Duy chỉ cười thôi. Duy nghĩ :

:" Vũ ko còn như ngày xưa nữa r. Có lẽ nhờ đó đã thay đổi cuộc đời cậu ấy vì ttrc h cậu ấy có bao h cãi nhau với ai hay cười như vậy đâu . Đây ko phải là 1 cô gái bình thường đâu ! Thật thú vị ! "

*****

Bạn đang đọc truyện *Lọ Lem Thời @* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 18: Rắc Rối (1)

Như thường lệ, hôm nay nó dậy từ 6h, tranh thủ viết phạt, nó chạy xuống chuẩn bị đồ ăn sáng cho cả hần và Duy. Rồi nó đặt tờ giấy xin lỗi (100l) đó xuống bàn. Nó vẫn tức vụ hôm qua nên ko thèm gọi hần dậy cho đi muộn. Nó chạy ra ngoài rồi đi xe buýt đi hok

30p sau :

- Gia Như ! Dậy đi học đi

(ko có động tĩnh)

Xuống dưới nhà thì nhìn thấy tờ giấy viết xin lỗi hôm qua và một tờ giấy khác : " xin lỗi vì ko gọi dậy đi hok. Tôi muốn các a ném trái cam giắc đi hok muộn"

Hắn tức giận gọi Duy xuống, hắn và Duy nhanh chóng chuẩn bị đồ để đi học, hắn nghĩ:

"Gia Như,, cô đk đấy. Dám chơi đùa tôi

Trên xe, Duy hỏi hắn:

- Nhok đâu rồi???

- Đi trc rồi

- Hà ??? Mà nhok đó tên gì???

- PHạm Gia Như

- Tên hay nhĩ??

- BỐ m không à. Máy thay bồ như thay áo, toàn đứá xinh.. Tự nhiên đề ý con nhỏ khó ưa đó,

- Ai thêm đề ý lm gì, tại thấy con nhỏ đó khó ưa quá ...

- Uk ! Nó còn kêu tao là âm binh mà

- Ha Ha Ha

- Cười cái đầu m í

- À, ko có gì

.....

Nó đến truog cug sớm lắm, vừa đến đã thấy Quân đến rồi, chợt nghĩ ra còn một bài tập nó ko hiểu nên nhờ Quân giảng lại:

- Quân Oi ! Giảng cho Như bài này dk ko???

- Đưa đây Quân xem

- Đây

- à, bài này chỉ thế này thôi.....

- Ui ! Thì ra là như v, thế mà như nghĩ hoài ko ra. Quân giỏi thật đấy

Quân đỏ mặt:

- Đầu có đau, Như cug thông minh mà

- Thật à???

- Uk

Nhìn ánh mắt sáng lên của nó, Quân thấy nó thật dễ thương và hồn nhiên. Có lẽ Quân đã thích nó mất rồi. Đào Nhã Thy đã đứng ở cửa nhìn thấy mọi chuyện. Cô ta và Nhã Uyên hình như đang có một kế hoạch gì đó

Cùng lúc đó, B. Trần và Trâm Anh cug đến. hai nhỏ đến chỗ nó. B. Trần nói:

- Hôm qua mày đi đâu vậy??? BỌn tao tới nhà m tìm mà ko thấy

- Thế chúng m chưa biết gì à???

- Biết gì???

- Tao.....bla...bla (kể hết mọi chuyện)

- Hà ????(cả 2 đứa kia cùng la _

Bảo Trần nói:

- Khó thân mấy thật. Cho t địa chỉ, thỉnh thoảng tao tới thăm

- ok

Còn Trâm Anh mặt tối sầm lại, Trâ, Anh cug ko thể ngờ rằng mọi chuyện lại thành ra như vậy. Sâu trog đôi mắt đen kịt đó là những tia căm giận " Gia Như / Pn dk đó. Nếu như ko nể tình là pn thân lâu năm thì mk đã cho ng xử lí pn lâu rồi. Mình sẽ ko tha cho pn đâu. Dám cướp đi ng mk iu (ai cướp đâu, xạo wa), pn sẽ pải trả giá "

.....

Một lúc sau thì hắn và Duy cug đến, Duy dk cô xếp cho ngồi cạnh Quân,. Thi thoảng nó quay lại hỏi bài Quân, Duy thấy vậy thêm vào mấy câu cug bị nó chửi cho một trận te tua. Còn hắn thì im lặng là vàng (tiết kiệm calo)

Giờ ra chơi, nó lại pải đi mua đồ ăn cho hắn:

- Như có cần Quân giúp ko ????????

- Ko cần đâu, Như tự đi mua đk mà, chờ Như xúi

- Ukm

Nó nhanh nhẩu xuống canteen, vừa xuống dưới bỗng có tiếng nói:

- Đứa nào là PHạm Gia Như lớp 10A1

Nó nghe thấy tên mình liền chạy ra thì .....

Chương 19: Rắc Rối (2)

Nó nghe thấy gọi tên mk liền chạy ra coi thì nhìn thấy hai chị em sông sinh rất giống nhau (Nhã Thy, Nhã Uyên), no đáp :- Là tôi

- là Máy sao ???

- Uk ! Thì sao ???

' Chát" . Một phát tát từ Nhã Uyên giáng vào khuôn mặt nhỏ nhắn của nó :

- Ai cho các ng đánh tôi

- Tại mày ngứa mắt quá

" Chát " một phát nữa từ Nhã Thy vào nó. Tao cảm mày gần a Quân, Vũ, Duy .Mày nghĩ m là ai chứ. Chỉ bọn t mới có đủ tư cách thôi

Nó tức mình, từ bé tới lớn ko ai dám nói với nó như vậy cả :

- Các ng thì sao chứ, cái loại nhan sắc có hạn mà thù đoạn thì vô biên

- Máy dám ???

- Tại sao ko

Hai chị em Nhã UYên, Nhã thy đang chuẩn bị tiến tới thì nó chặn lại, nó biết võ nên đánh trả lại. Nhã Thy lấy cây gậy đập vào chân nó làm nó ngã khụy xuống .....Nó ngất đi

.....

Bọn hần cứ chờ mãi mà ko thấy nó lên, bỗng hần có tiếng điện thoại :

- Alo. Có chuyện gì ko ???

- Thưa hội truong, lại có vụ đánh nhau nữa

- Ở đâu ???

- Canteen

- Hà ??? KO lẽ là cô sao???

Hần nói rồi chạy vội xuống canteen, Duy và Quan cug chạy theo. Đến nơi thấy nó đang ngất xỉu, hần vội bế nó xuống phòng y tế. Duy và Quân Chạy theo hần xuống đó, ai cug đều lo lắng cho nó (Chị này 3 hoàng tử lo lắng nhé)

Đặt nó xuống, hần cho gọi ng xuống khám cho nó. Sau đó, nó nằm nghỉ, nó chỉ bị đánh vào chân nên bị mất sức thôi. Hần nói với 2 ng kia :

- Vào lớp rồi, hai ng mau lên lp đi, để tôi ở đây trông cô ta là dk rồi

Duy gạt đầu rồi lên lớp nhưng trong lòng vẫn ko ngừng lo lắng cho nó. Còn Quân thì nói : "Tôi sẽ ko đi đâu cả ! Tôi muốn ở đây với Như "

- Cậu ở đây thì giúp ích dk gì ???

- Còn anh ???

- Tôi là hội trưởng nên phải ở lại. Nếu như cậu muốn thì ra chơi tiết sau xuống cug dk

Quân đánh pải nghe theo nhưng trog lòng vẫn lo lắng ko yên

.....

Một luk sau , nó tỉnh dậy, hần thấy thế mừng rỡ kêu lên :

- Gia Như ! Cô tỉnh rồi à ???

- Tôi đang ở đâu v ???

- Phòng y tế

- Sao a lại ở đây

- Tôi đưa cô vào đây mà

- Vậy à ??? Cảm ơn

- Uk ! Mà sáng cô dám chơi đùa tôi nha

- Hì! Tại a bắt nạt tôi trk mà

- Tôi cug chịu cô rồi. Vừa bệnh mà đã đủ sức để cãi nhau với tôi.

- Hì . Tôi mà

Nó và hần cứ đôi co với nhau như v, hần hỏi :

- Lúc nãy cô đánh nhau với ai vậy ???

- Tôi đâu có lm gì, tự nhiên họ tìm rồi đánh rồi

- Cô biết là ai ko ????

- ko nhưng hai chị e sông sinh thì pải, giống hệt nhau luôn

- Uk ! Từ lần sau pải cẩn thận đó

- Biết oy (quan tâm tể _ _)

.....

Trâm Anh và Bảo Trân sau khi pít truyện cug ngạc nhiên. Bảo trân thì hết sức lo lắng, còn Trâm Anh thì cười thầm trog bụng :

" Xem ra nk ko cần ra tay cug có ng giúp rồi "

Bạn đang đọc truyện *Lọ Lem Thời @* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 20: Rắc Rối Thực Sự

" Từng ... từng...từng.....". Tiếng trống giờ ra chơi đã đến, Quân và Duy hót hái chạy xuống phòng y tế thăm nó. Vừa xuống noi, Quân đã thấy nó và hấn đang cãi nhau. Quân hỏi :- Như tình rồi à ??? Đờ nhiều chưa ???

- Quân à ! Như tình rồi , chỉ là chân hơi đau thôi

- Đâu ? Để Quân coi

- Ko sao đâu , Như đờ nhiều rồi

Quân rất lo lắng chạy đến, nhìn chân nó tím bầm, Quân nói :

- Thế này mà kêu ko sao à ??? Tím bầm rồi nè

- Ko sao thậ mà

Thấy nó và Quân nói chuyện vui vẻ, thấy Quân quan tâm, chăm sóc , lo lắng cho nó bỗng hấn cảm thấy khó chịu . Hấn gắt :

- Để cho cô ta nghỉ ! Cô ta chỉ mới tỉnh thôi

- Uk (buk nk)

Duy cug chạy đến:

- Nhok à ! Cô ko sao chứ !!!

- Ai là nhok ???

- À ko , Gia Như

- Tội ko sao

- uk ! May thật

- Đừng nói là a mong cho tôi bị nặng hơn nha

- Ko bao giờ đâu. Tôi lo cho cô còn ko hết nói gi .....à ko...

- What ??? Chắc hôm nay a uống nhầm thuốc rồi thì phải ...

- Hì Hì Hì

- KHung !!!!!

.....

Duy, Quân và hấn ra ngoài cho nó nghỉ ngơi. Hấn nói :

- Chuyện này ko hề đơn giản chút nào đâu ??? Chính chị em Nhã Uyên, Nhã Thy đã đánh cô ta, tôi vừa điều tra xong (nhanh thật)

- Nhưng mục tiêu của cô ta là gì ??? (Quân)

- Tôi cũng ko pít

- Nếu vậy thì chúng ta cần phải bảo vệ Gia Như, đừng để chuyện này xảy ra thêm 1 lần nào nữa (Duy)

- Uk (hấn + Quân)

.....

Ra về, vì chân của nó bị đau nên ko đi dk, ba người Quân , Duy, hấn đều tranh công nó (nhà hấn cách trường ko xa nên đi bộ dk mà). Nó đang chuẩn bị lên lưng Quân thì hấn nói:

- Nếu cô ko để tôi công tui sẽ đăng ảnh của cô

- Gì cơ ??/ Ánh ? sao a nhớ dai v ? à thôi dk rồi

Nó nói rồi leo lên lưng hấn để hai ng kia đơ như cây cơ. Nó nói với hấn :

- Sao hôm nay a hiền quá v ???

- Hiền hồi nào ???

- Thì anh tốt với tôi đó

- Cô nằm mơ à ! Chẳng qua tôi sợ cô bệnh thì chẳng có ai phục vụ tôi thôi (xạo)

- Anh .....Đồi quá đáng

- Bình thường thôi

Duy và Quân cứ lèo đèo theo sau 2 ng này, trog lòng ai cug ghen tị với hấn. Thấy Quân đi cùng hấn nói :

- Quân ! Cậu đi theo chúng tôi làm gì ???

- Tôi muốn tới chơi với Gia Như

- A ! Thích quá ! Đi thôi (nó)

- ưk (Quân)

Hấn cảm thấy thật khó chịu. Còn Duy cứ nhìn nó hoài rồi vô tình đâm phải cột điện (ha ha ha , đáng đời)

.....

Về tới nhà, hấn đặt nó xuống, nó thấy nhà hơi bẩn nên gọi :

- Bác Tư ơi ! bác làm ơn quét nhà hộ con dk ko ? Hôm nay con bị đau chân nên ko quét dk (osin nhà hấn đó)

Vừa nghe nó gọi , cả 3 chàng đồng thanh :

- Đề tôi / anh / Duy .....

Nó mắt chữ O , mồm chữ A:

- Các người làm cái trò gì vậy ???

- ko (đồng thanh)

Hấn nhanh chóng chạy vội lấy cây chổi quét nhà của người giúp việc , giữ khư khư như sợ ai cướp mất. Nó hỏi :

- Anh có biết quét ko v ???

- Sao ko ???

Nói rồi, hấn cầm cây chổi quay loạn xạ, chỗ nào cug phui phui, đến cảm còn chẳng ra hồn. Trông hấn như đang luyện kình công vậy. Nó thấy thế bò ra cười :

- ha ha ha .....Ồi mẹ ơi ! Tức cười quá

- Cô .....im ngay cho tôi . Ko dk cười

- Ko cười thì khóc à ???

Hấn thấy nó cười như v rất bực mình càng cố quét. Kết quả là chổi dk cho qua xử lý (lm rác thải). Quân và Duy đứng đó cũng cười ko kèm phần long trọng.....

***** Về quá khứ tí xiu nhé *****

KHi vừa trở về nhà hấn, Quân thấy lạ nên hỏi :

- Ko lẽ Như ở cùng với Vũ sao ???

- À ưk nhưng mà đây chỉ là sự cố thôi !!!!!

- Sự cố là sao ????

- Tóm lại Quân chỉ cần biết Như làm osin cho hấn là dk rồi

- Há ????

- Bé mồm thôi . Để hôm sau Như nói rõ cho

- ưk . Nếu hấn mà bắt nạt Như, Như cứ nói cho Quân là dk rồi

- Ok

***** Về với hiện tại *****

Giờ đang là buổi trưa , nó cũng đói bụng . Đang định nhờ bác giúp việc nấu giúp bát cháo thì cả ba đã lên tiếng :

- Đề tôi / Quân / anh nấu cháo cho Cô / Như / Nhok nhé (đồng thanh)

- Uk ! Cảm ơn. Một ng nấu là dk rồi

- Đề tôi (hấn)

- ko . Tôi sẽ nấu (Quân)

- Tôi muốn nấu cho Như (Duy)

- Các ng có im đi ko ? hôm nay các ng uống nhầm thuốc à ????(nó)

- Có lẽ vậy (cả 3 đồng thanh)

- Ba người mới trốn trại à ???

- Uk(đồng thanh)

- Cho tôi xin hai chữ " bình yên "

Nó chưa kịp nói xong thì ba người kia vội chạy vào bếp. MỖi ng nấu một lại cháo : Cháo thịt băm do hấn nấu, Quân nấu cháo gà, Còn Duy nấu cháo hành ..... Cả 3 cùng mang lên :

- Ăn đi (đồng thanh)

- Hà ??? Nhiều như vậy ai mà ăn đk

- Phải ăn (Cà 3)

Nó chẳng biết nên ăn cháo gì cả nên cứ múc thìa xong rồi thìa kia mà ăn cả 3 loại hợp lại thì ko pít có sao ko nhì ??? Ngày hôm đó nó nôn thốc nôn tháo, bị táo tháo đuổi mà chân lại bị đau nên chẳng chạy được, nó đành phải ôm lấy nhà WC , ở lì trog đó (đành phải sống chung với amoniac thui)

Hắn lo lắng nói:

- Gia Như ! Cô có sao ko ???

- Có

- Có là sao (Quân + Duy)

- Thi tại mấy ng bắt tôi ăn đó, Tôi thù mấy người. Tôi có chết lm mà cũng chẳng tha cho mấy ng đầu .

.....

Nó ngồi lì như vậy cho đến chiều, luk đó Quân cũng về rồi , chỉ còn lại hắn và Duy . Hai người vô cùng lo lắng cho nó, cuối cùng nó cũng đi ra rồi. May quá , vừa ra . Duy và hắn đã chặn hỏi :

- Cô / Nhok ko sao chứ ???

Thế là cả 2 quả đấm đk in lên mặt hai hotboy nhà ta

Nó nói :

- Đây là cảnh cáo thui. Lần sau mà còn như vậy thì đừng trách tui

Nói xong nó lê chân về phòng để Duy và hắn đứng đơ ở đó. Duy nói :

- Nhỏ này kinh khủng thật. Bị thương mà nội công vẫn thâm hậu như vậy . Bái phục!!!! Bái phục !!!!!!!!

- Cô ta còn kì khủng hơn nữa. Chẳng qua m ko pít thui. Luk sáng cô ta tỉnh dậy còn cãi nhau với tao mà

- Wao. Mà m pít cãi nhau với ng khác từ khi nào v Duy ???

- Từ bấy h

- LÀ vì ai ???

- M ko cần biết

- Tao pít m thích nhỏ đó

- KO hề

- Vậy tại sao ???

- NHỏ đó chỉ là osin thôi. Tao ko để ý

- Thật chứ

- Thật

- Vậy thì tốt quá rồi

- Ý mày là sao ???

- Ý tao là .....À mà thôi m ko cần biết đâu

- Ko lẽ này >.....?

Duy dơ mặt chạy về phòng ngủ để lại hắn một mình, bỗng trên mặt hắn có nét gì thoáng buồn " 1 chọi 2 sao ???"

Còn nó thì đang khò khò ngon lành r, toàn mơ thấy bạch mã hoàng tử thui (hazz !!!! Chị chỉ ngủ với mơ là giỏi))))

Bạn đang đọc truyện *Lọ Lem Thời @* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 21: Hiểu Lầm (1)

Sáng sớm, như thường lệ, nó dậy lúc 6h nhug do quá mệt nên 615 nó mới xuống, vừ xuống đến nơi đã thấy Duy và hắn đứng ở dưới :- Để tôi / anh đưa cô / nhok ra xe

- ko cần ! Tôi tự đi được

Mọi ngày nó thường đi học bằng xe buýt nhưng do chân đau nên nó đành phải đi cùng xe với Duy và hắn. Trong xe, hắn ngồi đầu, còn Duy và nó ngồi sau. Duy cứ chọc nó làm nó tức điên, hắn thì chỉ im lặng (gang son khó đối / bản tính khó rời mà)

Vừa đến trường , Quân đã chạy đến hỏi nó :

- Như đỡ nhiều chưa ???

- Như khòe lại rồi

- Như cần gì cứ gọi cho Quân nhé !

- Uk ! Cảm ơn Quân

- Ko có gì đâu

Cùng lúc đó Bảo Trân và Trâm Anh cug đến, B.Trân hốt hoảng nói :

- Như à ! Màý ko sao chứ ??? Tao lo cho màý quá đi !!!

- KO sao ! Tao đỡ nhiều rồi . À mà m tính làm chị dâu t thật hả ????(nhắc lại chuyện cũ làm gì !!!)

- hj . Làm gì có

- Thui khôi pải dẫu t, t pít hết oy. M cứ liệu đây. Chì dẫu tao cug bắt nạt.

- M dk lăm

- Tao mà !!!!

- Đáng ghét

Một lúc sau Trâm Anh mới lên tiếng :

- pn chọc tức ai mà ra nông nổi này v ???

- mình cug ko pít nữa. Tự nhiên họ tới đánh mình

- Vậy hả ??? Chưa chắc đâu !!!!!

- Mình ko biết thật. Bọn họ nói mk tránh ra Duy, Vũ và Quân. Mk có gần họ đâu !!!!!

- Thì ra là v.... Ai kêu ở nhà Vũ làm gì

- Hấn bắt mình làm osin chứ ai muốn đâu

- Thật ko ????

- Đương nhiên rồi

- À mà chiều nay mk sang nhà pn chơi được ko ??????

- Ok !!! B.Trân đi cùng đi

- Oh, sorry , chiều nay tao có hẹn với anh Bảo r (B. Trân)

- Ồ ! Vậy thì Trâm Anh sang cug dk

- Uk ! Cứ vậy nha !!!!!

Trưa hôm đó nó về cùng hân và Duy. Ba đưa đi mà ai cug phải ngược nhìn:

- Hai anh đẹp, vậy mà đi cùng nhỏ thật xấu xí

- Đúng là ko pít lượng sức mình mà

Nó cũng rất khó chịu nhưng vẫn bỏ ngoài tai. Hình ảnh này đã lọt vào mắt của Nhã Uyên, Nhã Thy :

"Mày được lắm, tao đã dạy cho m bài học mà m vẫn ngoan cố. Vậy thì đừng trách tao vô tình."

Còn Trâm Anh thì nghĩ :

- Mk ko tha cho pn đâu. Hãy đợi đây

Chiều hôm đó, Duy và hấn có chuyện ra ngoài, trước khi đi hấn nói :

- Thuộc tôi để ở ngăn kéo phòng tôi í ! Tỉ sang mà lấy

- Biết oy

- Vậy tôi đi đây

- Uk biến.... Ko tiền .....

- Côté.....

Hắn quay lại thấy nó đang gắn mắt vào coi TV, tức mình hắn bỏ đi luôn. Còn Duy cười rồi bảo :

- Quá thú vị !!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

Duy và hấn đi được 1 luk thì Trâm Anh tới, trên mặt nhỏ xuất hiện nụ cười rất lạnh.

- Trâm Anh, Bạn mới đến à !!!!! Vào đây

$$-U_k$$

-Anh Vũ đâu (Trâm Anh)

- Hấn ra ngoài rồi

- Tiếc nhỉ. Mình có chuyện muốn nói cho mọi ng

- Pn cứ nói đi

- Uk . Minh và anh Vũ đã có hôn ước . Chúng mình sắp đính hôn rồi

- Thật à !!!!!!!

Nó ngạc nhiên nhưng rồi trên khuôn mặt có nét gì rất buồn. Mặc dù nó ở nhà hần ko lâu nhưng nó đã quen với hần, với cuộc sống có hần. Mặc dù ko nghĩ rằng đã thích hần nhưng ko hiểu sao nghĩ đến chuyện này bỗng lòng nó thất lại. Nó buồn, buồn lắm, tại sao hần lại ko nói cho nó chuyện này chứ . Chính vì vậy nó nghĩ kĩ rồi, để ko ảnh hưởng đến quan hệ của hần và Trâm Anh, nó sẽ trở về nhà khi kết thúc năm học này. Nó sẽ luôn nhớ về hần và những khoảng thời gian này .....!!!!!!

Nó quay lại bảo :

- Tốt quá còn gì nhug cái tên đó khó ưa lắm

- Đối với mk, a í là tất cả (sến)

- Vậy à ???

- Uk

- À!! CHỜ mk chút , mk lên phòng hần lấy thuốc uống đã !!!!!!!!

Bạn đang đọc truyện *Lọ Lem Thời @* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 22: Hiểu Lâm (2)

Nó nói rồi nhanh chóng chạy lên phòng hần lấy thuốc uống. Trâm Anh thấy vậy liền chạy theo :- để mình đi lấy cùng bạn nhé????

-Uk

Nó lấy thuốc xong, rồi chạy xuống nhà uống nước. Còn Trâm Anh vẫn ở đó, đang làm 1 chuyện rất mờ ám . Sau đó, nhỏ con chạy qua phòng nó nhưng nó không để ý (chết cái tin người bà chị ạ)

Sau khi xuống nha, Trâm Anh nói :

-Bây h mình về nhé ! Hẹn bạn ngày mai gặp lại

- Uk . bye

- pp

.....
Chiều tối hôm đó, Duy và hần trở về. Cả 2 đều đồng thanh :

- Cô / nhok uống thuốc chưa ???

- Rồi

- Ăn tối chưa ????

- Chưa

- Vậy ra ngoài ăn cùng tối/ anh nhé???

- Hà ??? Thôi đi cả 3 cũng đk

Nói rồi cả ba cùng lên xe đi thẳng đến nhà hàng sang trọng. Hôm nay Duy quyết định khao nên gọi rất nhiều món nó thích. Nó ăn lia lịa, ko chú ý đến xung quanh để hai chàng bạch mã hoàng tử phải lấy mo che mặt lại

- e hèm! Ăn từ tốn chút coi (Hần)

- Tôi nói rồi mà, ăn ko mất tiền thì cứ ăn tự nhiên

- Nhưng tự nhiên vừa phải thôi. Ai ăn mất của cô !!!!!

- Biết oy. Nói nhiều

Hình như những lời hần nói nó bỏ ngoài tai tại phải, nó vẫn gấp và ăn như chưa từng được ăn (Bái phục, đúng là nước đổ đầu vịt mà)

Duy thấy vậy chỉ cười trừ (ko cười trừ thì cười cộng ah ???)

.....
Ăn xong nó ôm cái bụng no nê, hần và Duy phì cười. Nó thấy vậy gắt lên :

- Cười cái gì mà cười ???

- À . ko có gì (đồng thanh)

Đang vui vẻ bỗng hần có điện thoại nên ra ngoài nghe máy. chỉ còn lại nó và Duy , Duy suy nghĩ thật lâu rồi quyết định sẽ thú thật lòng mình. Duy nói :

- Như này !

- Cái gì ???/

- Anh có chuyện muốn nói với nhok

- Tôi nói rồi mà , a bag tuổi tôi mà sao cứ thích là anh, mà tui cũng ko phải nhóc với nhách gì hết

- Nhưng anh sinh trước em 5 tháng lận đó
- Anh .....Thôi được rồi, có gì anh nói đi
- Thực ra a rất thích e đó. Làm pn gái anh nha

Nó đang nhắm nhĩ ngắm cô ca bông " phụt ", nước bắn tung tóe vào người đối diện. Nó rồi rít xin lỗi Duy, Duy trả lời:

- Ko có gì ! Ừm trả lời câu hỏi của anh đi chứ
- Anh nghiêm túc chứ ???
- Rất nghiêm túc
- Neu co thi sao ma ko thi sao???
- E mau trả lời đi, nó rất quan trọng với anh
- Thôi được rồi, từ trước tới h tôi chỉ coi a là 1 ng pn ko hơn ko kém . Vì vậy xin lỗi anh nhé
- Uk ! Ko sao nhug.....a nhất định sẽ bảo vệ e
- Vậy thì tốt quá còn gì. Mơn nha

Nó cười khúc khích, Duy cũng cười nhưng trong lòng buồn lắm. Từ trước tới h, a chưa từng phải tỏ tình mà toàn các cô gái tự tìm đến. Vậy mà bây h ừ thật lòng thì lại bị từ chối. Tuy vậy nhưng Duy vẫn ko bao h từ bỏ Gia Như.....

- ko có j đâu (Duy đáp)

Thật ra hấn đứng gần đã nghe hết rồi, bây giờ hấn thấy vui quá, hấn cũng ko hiểu vì sao lại vui như vậy. Khỏe môi khẽ nhếch lên. Đây là lần thứ n hấn cười vì 1 ng con gái .....

Bạn đang đọc truyện *Lọ Lem Thời @* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 23: Hiểu Lâm (3)

Sau khi ăn xong, cả ba cùng ra về, nó và hấn lại chọc nhau , Duy thì chỉ ngồi im, chắc Duy vẫn buồn về chuyện lúc này (ko buồn mới lạ). Lúc này là 6h nhưng trời vẫn sầm tối. Sau khi bước vào nhà nó tắm giặt thay đồ rồi nằm nghe nhạc. Hấn và DUY cũng vậy Hấn nằm xuống giường, rồi finhuw nhớ ra thứ gì đó. Hấn vội ngồi dậy tìm bức ảnh gia đình, trog đó có ông nội hấn. Nội rất thương hấn và đó cũng là bức ảnh cuối cùng mà ông hấn chụp với hấn . Giờ ông hấn đã mất nên mỗi khi nhớ ông, hấn lại lấy tấm ảnh đó ra xem, đây có lẽ là thứ quý giá nhất với hấn.

Hấn tìm khắp, lục khắp tủ mà không thấy. Rõ ràng hấn luôn để nó trên tủ đồ mà. Hấn bắt đầu bức xúc, ko lẽ có ai muốn lấy đồ của hấn. Duy thì ko thể rồi vì Duy biết bức ảnh rất quan trọng với hấn . Nghĩ v , hấn vội chạy sang phòng Gia Như. Nó thấy hấn gõ cửa nên vội mở cửa

- Có chuyện gì v???
- Cô có thấy bức ảnh của tôi đâu ko ??????
- Ảnh nào ???
- Ảnh .....ơ.....Sao nó lại ở đây

Nó ngạc nhiên, ngờ ngác ko hiểu chuyện gì cả. Hấn nhìn ở cuối giường nó, tấm ảnh để trong khung ,kính vỡ tan tành, lại còn bị vẽ bậy lên chứ , giữa bức ảnh còn có chữ to đùng:" Đồ Diên ! Chết Đi "

Hấn ko tin nổi mắt mình, đẩy nó ra rồi chạy vào lấy cái ảnh dưới đất lên . Hấn quát :

- Vậy đây là cái gì ?????
- Tôi.....Tôi ko biết gì hết
- Có thôi đi
- Tôi thực sự ko biết. Tôi còn chưa nhìn thấy nó bao h mà
- vậy hôm nay ai đã vào phòng tôi???
- Tôi.....

- Có thôi cái trò giả tạo đi. Tôi biết cô ghét tôi nhưng cô đừng có trả thù tôi bằng cách đó, ko thấy hèn hạ sao ???Trong đó còn có cả hình ông nội tôi đó, cô ko tôn trọng tôi thì cũng phải tôn trọng gia đình tôi chứ.....

Hấn nói một thôi một hồi. Duy sau khi tắm xong nghe thấy tiếng quát vội vàng chạy ra:

- có chuyện gì thế Vũ (DUY)
- Nhìn cô ta xem, cô ta lấy cái ảnh mà tao quý nhất đập vỡ rồi vẽ bậy lên. tao ko ngờ cô ta là ng như vậy, đã thế còn ko chịu nhận lỗi. mặt cô ta đúng là đầy thật mà !!!!!!!
- Thật hả Gia Như (Duy ngạc nhiên)

Lần này nó ko thể mạnh mẽ hơn được nữa, nó khóc , khóc thật rồi. Nó ảm ức :

- Tôi ko biết thật mà. Tôi bị hại

Hấn thấy vậy liền nói :

- Chờ có cơ hội mà cô ko biết sửa lỗi à??? Cô mau đi đi, nhà tôi ko chứa những người như cô!!!!
- Anh .....đúng là đồ quá đáng

Nó thét lên rồi bước lên tầng lấy quần áo ra về. Duy thấy vậy định chạy theo nhưng hấn nói :

- Kệ cô ta đi ! Cô ta có gan làm thì có gan chịu!!!!!!!!
- Nhưng tối thế này , một mình Như đi sẽ rất nguy hiểm
- Kệ ! Tao ko quan tâm. Mày muốn lm gì thì lm
- Tao.....

Nó vừa bị chặn đầu lại vừa phải đi về. Nó bước từng bước ra khỏi nhà. Nó vẫn khóc, khóc rất nhiều , nó ko ngờ hẳn lại hiểu lầm nó như vậy. Nó nhìn lại ngôi nhà đó lần cuối rồi ra đi, mỉm cười trong nước mắt. Nó nghĩ cũng đến lúc nó phải đi rồi, nó đau chân nên phải bắt taxi về nhà . Dạy chạy theo nhưng ko kịp, đành phải ra về trong tuyệt vọng. Hẳn từ trên lầu nhìn xuống cũng đau xót vô cùng nhưng nghĩ đến những chuyện nó vừa làm hẳn chỉ quay mặt đi !

Bạn đang đọc truyện *Lọ Lem Thời @* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 24: Trở Lại Nhà

Về đến nhà, nó cố nuốt nước mắt vào trong rồi tỏ ra vui vẻ:- Con về rồi đây

Bố mẹ và a trai nó nghe thấy tiếng liền chạy ra, vui mừng kêu lên:

- Về rồi à con ???

- Em gái iu đã về rồi

Thế là cả nhà ôm chầm lấy nó. Giờ nó mới hiểu được là gia đình quan trọng nhưng thế nào. Mẹ nó nói :

- Cuộc sống ở đây tốt ko con ????

Nó ko muốn mẹ nó lo lắng nên nó trả lời :

- Dạ tốt ah !!!

- Mà sao con lại về vào lúc này ???

- Dạ ! Tại con nhớ cả nhà quá ko chịu được nên phải về liền ah

- Chỉ chi đk cái nịnh là giỏi thôi

- Mà mẹ ơi, từ bây giờ con sẽ ko ở nhà đó đâu!!!!

- Uk ! Tuy quyết định của con

- Uk ! Anh cũng ủng hộ em gái (Gia Bảo)

Nó cười mỉm nhưng trong lòng vẫn rất buồn. Rồi cả nhà nó cùng quây quần bên mâm cơm gia đình. Lâu lắm rồi nó mới có cảm giác như vậy, thật ấm áp và hạnh phúc làm sao .....

.....
Ăn xong nó tập tễnh lên phòng, thấy vậy Gia Bảo hỏi :

- Thỏ con ! Em bị sao v ???

- À , e ko sao , chỉ bị té thôi

- Từ sau nhớ cẩn thận nhé

- Vâng. Mà chuyện của anh với con nhỏ pn e đến đâu rồi ???

- Tiến triển rất tốt

- Chúc mừng nha

- no có gì

Trở lại phòng, nó thấy mọi vật vẫn như cũ, nhìn là biết mẹ nó dọn dẹp thường xuyên thì mới sạch đẹp như vậy. Nó nghĩ kĩ rồi, từ giờ nó sẽ cắt đứt mối quan hệ với hẳn và nó sẽ cố gắng làm thêm để trả đủ tiền cho hẳn. Nhất định sẽ là như vậy !!! Rồi hẳn sẽ hiểu ra mà thôi!!!!!!!!!!!!

Bạn đang đọc truyện *Lọ Lem Thời @* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 25: Đau Khổ (1)

Hầu như suốt đêm qua nó ko ngủ vì nghĩ đến những chuyện vừa xảy ra, nó ko tin nổi vào mắt mình. Cứ nhắm mắt lại là hình ảnh hẳn lại hiện ra trong đầu nó. Chính vì vậy, sáng hôm sau, nó phải mang đôi mắt gấu trúc mà đi học.

Đến trường ai cũng nhìn nó bằng nửa con mắt, bắt đầu có những tiếng xì xào, bàn tán to nhỏ:

- Con hồ kia như vậy mà ăn trộm chứ

- M ko pít đâu, nó còn ăn trộm của a Thiên Vũ kia

- Đúng là coi trời bằng vung mà.....

Nó đau lắm, nó có làm gì sai đâu chứ, nó thật ko ngờ tin đồn lại lan nhanh tới vậy, mới tới hôm qua mà, ko lẽ hẳn ghét nó tới đó phải lan tin nhanh như vậy. Chắc chắn là có ai đó đang đứng sau chuyện này nhưng nó ko pít ai ca . Đang suy nghĩ miên man bỗng " Ào.....ào " Một xô nước lạnh đổ xuống đầu nó, nhìn lên trên thì thấy Nhã Uyên, Nhã Thy, 2 á cười ngất ngưỡng.

Nó nắm chặt tay lại, nhất định nó phải mạnh mẽ lên rồi mọi người sẽ hiểu ra mọi chuyện thôi!

Nó bước vào lớp với hình tượng hết sức thảm hại, rồi bỗng trong lớp tạo thành một nhóm, đồng thanh hét lên: " TẦY CHAY GIA NHƯ' .... TẦY CHAY GIA NHƯ' ..... TẦY CHAY GIA NHƯ' ". Cứ như vậy, nó nhất quyết ko khóc nhưng nước mắt ko hiểu cứ chảy ra . Chờ nó chết lặng khi nhìn thấy người cầm đầu nhóm này không ai khác chính là Trâm Anh, rồi nhỏ đó cũng lên tiếng:

- Nhìn gì mà nhìn, cái đồ ăn cắp

- Ban, sao pn lai biết chuyện này ??? Mình ko làm gì hết

- Tôi.....có gì mà ko biết, cả trường biết ko lẽ tôi ko . Ăn cắp mà con la làng. Đồ tiểu nhân

Nó quá đau, hôm qua Trâm Anh và nó còn cười đùa vui vẻ, vậy mà hôm nay Trâm Anh lại thay đổi 360 độ. Nó khóc hu hu như một đứa trẻ, bỗng Bảo Trân chạy đến ôm chăm lấy nó:

- Đừng khóc ! Mình tin pn mà. Trâm anh à, mk ko ngờ pn lai là 1 ng như vậy

- Thi sao ??? Câm đi . Mày ko có quyền nói ở đây

- Pn .....đồ ác độc

Trâm anh đang định dơ tay tát Trần thì bị tay nó nắm lại:

- Mk ko cho phép bạn dùng đến Trần

- Ha ha ha .....Cùng 1 thuyền thôi. lữ ăn cắp

Nó chạy ra ngoài hành lang khóc , nó nghĩ: " Trâm Anh à , mk ko ngờ pn lai tha đổi như vậy, Mình ko buồn vì pn lừa dối mình , mình chỉ buồn vì từ bấy h mình ko thể tin pn dk nữa. Mình hiểu hết rồi, thật ko ngờ pn lại là thủ phạm"

Đang nghĩ bỗng :

- Bây giờ còn bày đặt khóc lóc hà ????

Nó quay lại thì thấy hẳn đang nhìn nó bằng ánh mắt sắc lạnh , một ánh mắt khinh bỉ . Nó quá mệt mỏi , nó ko muốn giải thích vì có nói hẳn cũng ko nghe. Nó đi tiếp những chân còn rất đau nên vẫn tập tễnh. Hẳn đau lắm chứ , hẳn chỉ muốn nó nhận lỗi rồi xin lỗi hẳn một câu thôi. Vậy là đủ lắm rồi nhưng hẳn thật sự thất vọng .....

Bạn đang đọc truyện *Lọ Lem Thời @* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 25: Tin Đồn

Ngồi dưới gốc cây lòn, Alex đưa chai rượu lên miệng mà uống như chưa từng được uống, Alex đang rất đau, tại sao chứ? tại sao lại cho Alex gặp nó để rồi rung động để rồi phải chịu tổn thương như thế, vì sao lại chọn Ray mà không chọn Alex, xét về mọi mặt Alex vẫn hơn kia mà.

-Alex, sao lại ngồi đây còn uống rượu nữa?

Alex ngược nhìn Sam rồi cười lên những tiếng khô khan

-là Sam đây à? Nào ngồi xuống đây uống cùng mình đi.

-hôm nay bạn có chuyện gì sao? rượu là bị cấm mà, tối nay bạn không đi tuần nữa sao?

Chẳng trả lời Sam Alex tiếp tục uống, thái độ lạ của Alex khiến Sam không khỏi lo lắng, chắc hẳn có chuyện gì rất buồn.

-Sam này! ngừng giãy lắt rồi Alex nói-bạn thấy mình thế nào?

Câu hỏi của Alex khiến Sam có chút bối rối, vì sao lại hỏi như thế

-bạn thì...thì rất tốt, bạn lại rất giỏi, còn đẹp trai nữa.

Mặt Sam có chút ửng hồng bối rối, còn Alex thì lại cười nữa.

-mình tốt và giỏi sao, vậy vì sao người đó không yêu mình? Vì sao vậy?

-người đó? Ai không yêu bạn, nói cho bạn biết con gái trong làng đều yêu thích bạn kể cả mì... .

-nhưng mình không cần, mình chỉ cần người đó.

Tại sao lại chen ngang, Sam muốn nhân cơ hội này nói cho Alex biết tình cảm của mình kia mà, lại không được rồi.

Sam chẳng nói thêm gì, cứ yên lặng ngồi cạnh Alex.

.....

Một buổi sáng bình yên, không khí trong lành cứ như đúng tâm trạng nó lúc này, cảm giác của lảng lảng tới qua vẫn còn đọng lại, vậy là nó đã yêu nhau, nó có thể đường đường chính chính nhìn hẳn với ánh mắt yêu thương mà không cần lo sợ gì cả.

-làm gì mà lâu thế không biết, nói người ta đợi đi học mà như thế đấy.

Nó đợi hẳn đi học, đợi cũng lâu rồi làm gì chẳng biết , nó đợi đến nóng lòng rồi, nó tranh thủ đi ra vườn hồng, đã nhiều hôm rồi nó chưa chăm sóc, vừa bước đến nó đứng hình tại chỗ.

-á á á á á

Một loạt tiếng thét vang lên, khung cảnh trước mặt nó, ôi trời ơi như sụp đổ, hẳn nghe thấy tiếng nó vội vàng đi ra.

-bị làm sao?

Mắt nó rung rung rồi, hần càng lo lắng, vội vàng xe từ tay đến chân xem nó có bị gì không, nhưng kết quả chẳng có gì

-rốt cuộc em bị làm sao?

-anh , nhà mình có trộm kìa!

Hần nhú mày nhìn hần.

-có trộm?chúng bị mất cái gì?

Nó chỉ tay lại vườn hồng.

-anh nhìn xem, hoa hồng biến mất hết rồi, mấy hôm trước còn rất nhiều hoa mà bây giờ...anh xem tàn tạ hết rồi kìa, hoa của em bị người ta lấy hết rồi huhu.

Mặt hần chuyển sắc, mĩ mắt giật giật liên hồi, tên trộm nó nói chẳng phải hần sau.

-khu, đừng khóc nữa, chắc ai đó có chuyện cần nên người ta tiện tay hái thôi mà, em cứ xem như cho người ta đi.

Ánh mắt nó có chút phẫn nộ

-cho á? công sứ em chăm bón, hoa lại đẹp thế mà nở lòng nào.... nếu em biết ai nhá, em sẽ @#%&*~

Ai đó nghe nó nói mà lạnh sống lưng, vội vã quay mặt hướng khác để nó không kịp thấy mặt hần khó coi thế nào, lúc này nhá hần rất sợ người yêu hần giận, lỡ mà nó biết chính hần đã làm tan hoang hết vườn hoa thì...

-em đừng những lời nguyên rủa áy đi, chúng ta đến lớp thôi trễ rồi.

-ạ

Nó ngoan ngoãn đi cạnh hần, thay vì bay để đi nhanh hơn,hai người họ lại chọn đi bộ, vì họ chỉ muốn có nhiều thời gian cạnh nhau.

.....

July ngồi trong lớp mà lòng thấp thòm lo lắng cho nó, hôm qua đi tìm mọi người giúp đỡ quay lại thì không thấy đâu, nghe nói nó đã khỏe rồi , muốn đến thăm mà vừa đến cửa thì bị hần chặn lại lạnh lùng nói: Anna cần nghỉ ngơi, thế là July ngậm ngùi trở về hôm nay đến lớp thật sớm để đợi nó đến.

Rốt cuộc nó cũng thấy nó đến lớp, July chạy đến ôm chặt nó

-bạn đúng là, hôm qua làm tớ sợ muốn chết luôn.

Nó cười

-cám ơn bạn vì hôm qua giúp mình, mình khóc lại rồi.

-mình có giúp được gì đâu.

July kéo nó về bàn, hai đứa trò chuyện vui vẻ nhưng đang có những ánh mắt kì lạ đang nhìn nó rồi không ngừng bàn tán xôn xao

lúc trên đường, cận vệ lại thông báo cho hần đến nhà tộc trưởng để nói cho rõ về chuyện người đã hãm hại nó, hần nói với nó đến lớp trước còn mình thì vội vã đi.

-ta thật không thể tin được hai người đó lại làm việc hại người như thế.

Tộc trưởng trầm ngâm, đưa tay vuốt hăm râu trắng của mình.

-nhưng động cơ là gì? lần trước cũng thế, chúng ta không thể để như vậy được!Ông Arthur chậm chậm nói

-nhưng Ray à! Tộc trưởng ngập ngừng-con bé là con của Royer, ta không muốn con bé bị tổn thương nó đã mất cha lẫn mẹ rồi.

-lại là cái lí do đó, là con của ngài Royer thì có quyền hại tính mạng người khác ?

-Ray ,con không được ăn nói với tộc trưởng như thế.

Hần càng tức giận.

-nếu ngài không làm con sẽ tự ra tay.

Hần lạnh lùng bỏ đi, ông Arthur chỉ biết thờ dài nhìn đứa cháu ngang bướng.

-xin lỗi ngài.

-Arthur à có phải chúng ta đã sai, ta hình như đã rất già để giải quyết mọi chuyện rồi, nhưng thằng bé rất giống mẹ nó đúng không?

-vâng, nó giống nhất là cái tính ngang bướng! mắt ông Arthur hiện rõ nỗi buồn

Chẳng thể hiểu nổi hai người họ, bằng chứng, nhân chứng điều có vậy mà cũng bỏ qua vì cái lí do ngu ngốc là con của ngài Royer, nếu nhìn thấy những việc làm của con nhỏ đó, ông ta có đội mộ sống dậy ông ấy chỉ có nước tức mà chết lần nữa!

Hần bực mình chỉ muốn đi tập luyện để xả hết, nhưng hần chợt nghĩ đến nó, hần phải ở sát bên nó nếu không nó lại bị người ta hại nữa.

Ủầy, định đi lên lớp nhưng hần lại thấy nó ngồi ở trên cái ghế dưới gốc cây trong trường, hay mới xa nhau mà lại nhớ hần đến nỗi phải đi tìm, miệng cười tìm tìm hần đi lại chỗ nó.

-sao lại ngồi thừ người ở đây? Nhớ anh à?

Nó nghe giọng hần, ngước lên một khuôn mặt rung rung nước mắt nhìn hần đầy thương tâm

-sao lại khóc rồi, em bị gì thế?

Vẫn ánh mắt đăm lẹ nhìn hần nghẹn ngào.

-anh...em sợ...

15 phút trước...

-July à, bạn có để ý không mọi người ở ngoài cứ nhìn chúng ta hoài.

July nhìn ra ngoài đúng như nó nói, mọi người càng ngày càng đông, mọi ánh mắt đều hướng về chỗ bọn họ, nói đúng hơn là hướng về nó

July ngạc nhiên thốt lên:

-có chuyện gì vậy nhỉ? Ánh mắt của họ nhìn đáng sợ quá!

-mình có cảm giác chuyện này không tốt tí nào.

nó thấy bất an vô cùng, đám người ngoài cửa đột nhiên đứng nhường đường cho Alex đi vào, vẫn nụ cười đó, vẫn ánh mắt điệu dàng nhìn nó.

Nhưng chẳng phải mọi chuyện đã được nói rõ từ tối qua kia mà, đáng ra nhìn mặt nó Alex phải thấy ngại vì những lời nói dối đó chứ.

Alex đứng trước mặt nó, nó nhìn Alex bằng ánh mắt lạnh lùng.

-có chuyện gì sao?

Đáp lại sự lạnh lùng của nó là nụ cười của Alex.

-em đứng là hự, nói chúng ta cùng đến trường mà sao lại bỏ đi trước.

Nó ngẩn người ra, nó hứa khi nào? Nó đang giận Alex kia mà?

-anh nói gì vậy? tôi có hứa với anh sao ?

-em đừng giận anh nữa anh biết lỗi rồi mà, anh hứa khi nào chúng ta đính hôn xong anh sẽ ở bên em nhiều hơn.

Nói rồi Alex hôn nhẹ lên trán nó, nó vội vàng đẩy Alex ra, còn July thì há hốc nhìn hai người.

Từ đêm dạ hội July nghĩ là có gì đó giữa Anna với Alex mà , thì ra hai người họ yêu nhau, thôi chúc phúc thôi ai biết Anna là bạn tốt của mình chứ! July thờ dãi một tiếng

Alex quay ra hướng đám đông bên ngoài rồi mới nhếch lên

-mọi người nhớ chiếu cố đến vị hôn thê của tôi, chúng tôi không lâu nữa sẽ kết hôn.

Mọi người hoảng loạn khi nghe thấy, có người còn ngất xỉu, ôi thôi mọi ánh mắt kinh ngạc nhìn nó, nó tức giận

-anh lại nói dối, mọi người đó không phải sự thật, tôi và Alex không có bất cứ liên hệ gì!! nó nói lớn

-anh biết lỗi rồi mà, đừng lạnh lùng như thế với anh nữa, anh có việc phải đi rồi tối anh đến đón em.

Alex đi vội vã, vừa ra khỏi đám người ở trước cửa mặt Alex liền thay đổi.

Dù em có yêu cậu ta, dù em có ghét anh, anh vẫn sẽ làm mọi cách để có được em, anh sẽ bắt em bên anh mãi mãi!

Mọi người ùa vào bàn nó, người thì lấy lòng nịnh nọt người thì hỏi thăm, trời ơi nó sắp hết không khí để thở rồi, nó cố giải thích nhưng mọi người cứ cho rằng nó đang giận nhau với Alex nên một mực không tin.

Cái lớp giờ không thể chứa được thêm người nữa, trời ơi làm thế nào nó mới thoát được đây, rồi ở đâu một nhóm nữ sinh không biết từ đâu xông đến, nắm chặt tay nó, rồi phùng mang trợn má chửi mắng nó, nó hiểu đây là fan cuồng của Alex đó, đáng chết thật mà.

-Anna để mình mở đường cho bạn chạy.

July cố gắng mở đường đi cho nó nhưng mà, chính July cũng bị đánh bật lại hai người vật vã, toi tã.

Nó thật sự không chịu đựng được nữa rồi, rồi nó cố tập trung và tạo một cơn gió lớn thổi vào phòng học, mọi người bị gió vật ngã gió, nó tranh thủ chạy đi.

Trở về với hiện tại...

-cái tên Alex chết tiệt, dám dùng trò dê tiện này, anh phải đi cho tên đó một trận.

-nhưng mà ....chuyện quan trọng bây giờ là...mọi người vẫn tin rằng chuyện Alex nói là thật, bây giờ phải làm sao hà anh?

Hắn xoa mấy vết bầm do mấy người đó gây ra, rồi nhẹ nhàng nói:

-thì chúng mình công khai, sau đó kết hôn thì mọi người sẽ hiểu ra thôi.

-kết...hôn? Nó tròn mắt nhìn hắn

-sao? em không muốn kết hôn với anh sao?

-không phải, chúng ta mới chính thức yêu nhau chưa được một ngày nữa tính chuyện kết hôn thì có gấp quá không?

Hắn cau mày nhìn nó, vẻ mặt như giận hờn.

-thời gian quan trọng à, hay em muốn làm vị hôn thê của tên đó thật!

-ý em không phải vậy mà!

-được, cứ làm theo anh sắp xếp là được, em chỉ cần đợi làm cô dâu của anh.

Hắn kéo nó vào lòng mà ấp ủ, nó cũng hơi lo nhưng nó nhưng nó tin tưởng hắn, cứ mặt kệ được ở cạnh hắn là nó hạnh phúc rồi.

cũng cảm cậu Alex à, vì nhờ cậu làm như thế, tôi với cô ấy mới tiến thêm một bước lớn! khỏe mỗi hắn công lên thành một đường cong quyến rũ

-anh đang cười gì thế hả? nhìn mặt anh gian lắm nha! Nó lườm

-không có gì, hôm nay chúng ta cúp học đi, anh và em đi chơi?

-dạ! nó gật đầu đồng tình

Và hai người họ nắm tay nhau cúp học đi chơi, đi được một đoạn chợt nhớ ra

-chết rồi, em quên mất!

-hửm?

-anh, khi này em chạy đi mà quên mất July vẫn còn trong lớp, không biết bạn ấy có sao không nữa!

Nó lo lắng, hần cốc nhẹ lên trán nó.

-bạn họ chỉ nhắm vào em, em đi rồi thì July vẫn an toàn thôi, em cứ yên tâm

Nó mỉm cười nhìn hắn, rồi hai người tiếp tục đi

Còn ở Wc ở trường có một cô gái đáng thương đang chỉnh lại mái tóc rối như của mình

-Anna oi là Anna, bạn chạy thì chạy cho rồi đi, tại sao lại tạo gió để tóc mình rối như tổ quạ thế này hả?? huhu tóc của mình .

Nó vẫn cứ ung dung nhưng chuyện của nó với Alex thì bị truyền nhanh như tốc độ ánh sáng, cuối cùng cả làng đều biết, và hơn thế nữa đã đến tai tộc trưởng.

Bạn đang đọc truyện *Lọ Lem Thời @* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 26: Đau Khổ (2)

Suốt cả buổi học hôm đó, nó chỉ ngồi im rồi thỉnh thoảng lại gục xuống bàn. Nó lạ vì hôm nay không thấy Quân và Duy đâu. Hắn thì chuyển sang chỗ khác ngồi, nghe nói Duy đã về nước Mĩ gấp , còn Quân thì sao ??? Giờ tan học, sau khi ra khỏi cổng trường, nó bị tất hai phát bởi hai chị em Nhã Uyên, Nhã Thy, nó cắn răng chịu đựng. Nó vẫn nhớ câu nói của hai chị em họ Đào:

"Mày chờ đấy! Mày sắp gặp tử thần rồi đấy. Cơ mà tận hưởng nốt bầu không khí trong lành này đi"

.....

Nó buồn , chán , đau , thất vọng về tất cả những việc vừa xảy ra, Bảo Trân có an ủi nó nhưng nó đã kêu Bảo Trân về trước và đừng nói gì với anh hai nó.

Nó bước đi tập tễnh trong công viên, nghỉ lại chuyện vừa rồi nó lại khóc, bỗng nhiên có một bàn tay đặt lên vai nó :

- Đừng khóc, khóc xấu lắm đó

Nó ngược lên thì nhìn thấy Quân, trong Quân khác quá, mái tóc vàng giờ chuyển thành màu đen làm cho vẻ đẹp của khuôn mặt được nâng lên.

- Quân tin Như mà ! Như đừng khóc nữa

Nó vẫn khóc, khóc liên hồi . Quân thấy vậy hơi lúng túng rồi ôm nó vào lòng. Nó có chút ngại và ngạc nhiên, nó đẩy Quân ra rồi nói :

"Như nín rồi ! Mà sao Quân biết chuyện đó ??"

- Quân cũng mới biết mà ! Như yên tâm đi, Quân sẽ đòi lại công bằng cho Như

- Cảm ơn Quân

- Mà hôm đó, ngoài Như ra còn ai ở nhà Vũ không ???

- Có Như, người giúp việc và cả Trâm anh nữa

- Như có thấy Trâm Anh vào phòng mình ko ???

- Như không để ý , chỉ nhìn thấy Trâm Anh vào phòng của Vũ thôi

- Giờ thì Quân hiểu rồi. Như chỉ cần làm như thế này .....

- Nhưng mà vậy có hơi quá không ???

- KHÔNG đâu ! Nghĩ lại những việc mà Trâm Anh làm với Như đi, Như chỉ là đang giải oan cho mình thôi

- Uk ! Như biết rồi

Như lời Quân đã dặn, chiều hôm đó, nó đã tới gặp Trâm anh và cảm theo một thứ gì đó.....

Bạn đang đọc truyện *Lọ Lem Thời @* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 27: Sự Thật Phơi Bày (1)

Một cuộc đối thoại gay gắt bắt đầu xảy ra:-Trâm Anh ! Tại sao cậu có thể làm như vậy với mình ???

- Thì sao nào ??? Tôi chỉ là tuân theo lớp học thôi mà. Tôi không thích một mình một kiểu

- Có phải bạn là người tung tin đồn đó không ???

- Thì sao ????

- Tại sao bạn biết trong khi không ai nói ???

- Tại sao không ???

- Bạn là người sắp đặt mọi chuyện phải không ??? PN chính là nguyên nhân và bạn là người hại mình !!

- Bạn nói gì tôi không hiểu

Nó thấy vậy liền hỏi :

- Đây là đâu ???

- Nhà hoang !!!!! Yên tâm ! Nó cách xa nhà mày

- Máy giờ rồi ???

- Bây giờ mà còn hỏi giờ giấc hà ??? Chết đến nơi rồi ....

- Máy giờ (nó gất lên)

- 6 giờ rồi đó còn động kinh

Thời chết, 6h rồi sao, mẹ nó mà không thấy nó về chắc lại đi tìm rồi rít. Nghĩ vậy nó lao đảo bước ra . Bỗng "bóp...chát...."

Nó bị đập một phát rồi bị tát:

- Mày tính đi đâu hả con ranh

- Tôi....về ....nhà

- Ai cho mày về ? Bọn tao chưa xử xong mà

- Sao các người lại bắt tôi ???

- Lý do thì chắc mày biết còn gì. Trước đây tao đã cảnh báo cho mày 1 lần là tránh xa anh Vũ, Quân và Duy ra, mày không chịu nghe lời tao nên mới chịu hậu quả như vậy thôi.....

Nó cố nói :

- Tôi nói rồi mà ! Tôi không liên quan gì đến họ

- Câm...Mày nói thế à mà ngửi được. Dù gì thì đã đến đây rồi, tao nghĩ mày cũng nên chiều đàn em tao một chút cũng không sao

Nhã Uyên nói xong, hai , ba thằng đầu xanh đầu đỏ vây đến quanh nó . Nhã Thy nói :

- Chị giao cho mấy chú xử lý đó!!!!!!!!!!!!!!

- Chị yên tâm Nghề của bọn em mà

Hai chị em họ Đào đi khuất, chỉ còn lại nó trong đó cùng mấy tên bụi đời. Nó sợ , sợ lắm. Bọn chúng cứ tiến lại gần nó . Nó nói :

- Xin các anh, các anh đừng làm gì tôi. Các anh muốn tiền tôi sẽ trả tiền. !Mau cho tôi về nhà đi !!!

- Bọn anh ko cần tiền, chỉ cần em thôi. Về nhà làm gì? Ở đây chơi với bọn anh chẳng vui hơn sao ???

.....

Rồi nó bị đẩy vào tường, nó gào khóc , rồi nó chợt nhìn thấy cửa không khóa, nó mở ra rồi chạy vội , bỗng nó bị một tên kéo lại :

- Con ranh ! Mày dám bỏ trốn à ??

Nó cắn vào tay của hắn rồi chạy thật nhanh . Sức nó thì yếu, nó cố chạy, chạy không biết gì cả , nhưng bọn đầu gấu đó đã đuổi gần theo tới nó. Nó bị đẩy vào thể bị, trước mặt chỉ còn một con sông . Nó hốt hoảng , không còn cách nào khác là nhảy xuống , vậy còn hơn là bị bọn kia làm nhục . Nó liền nhảy xuống sông mặc dù không biết bơi. Nó chơi vơi, kêu cứu nhưng chỗ đó rất vắng vẻ. Rồi nó không thể thở được nữa.....nó lịm xuống nước .....

Bọn chúng thấy vậy liền hốt hoảng chạy về.....

Bạn đang đọc truyện *Lọ Lem Thời @* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 29: Sóng Gió Ạp Đến (2)

Tối hôm đó, lúc 6h, hấn điện cho nó :- xin lỗi quý khách! Số máy quý khách dùng không tồn tại....."

(điện thoại nó rơi xuống nước rồi còn gì nữa. Hấn điện hơn 20 cuộc mà ko thấy nghe máy, hấn bắt đầu lo sợ . Hấn liền đi xe về nhà nó xem sao

Thấy bố mẹ và anh trai nó cũng đang lo lắng. Hấn liền hỏi :

- Như có nhà không ah ???

- Như nó đi từ chiều tới giờ vẫn chưa về. Từ trước tới giờ chưa bao giờ nó về muộn như vậy, bác hỏi khắp vẫn không thấy nó . Bác lo quá !!!!!

- Hà ??? Từ chiều sao ???

- Uk ! Anh đã đi tìm nó khắp nơi và điện cho nó nhưng không thấy gì cả (Gia Bảo)

Hấn không nói gì lao xe thẳng tới nhà Bảo Trân :

- Gia Như có ở đây không ???

- Không có. Từ chiều tới giờ tôi không thấy bạn ấy đâu cả

Hấn ra đi trong sự hốt hoảng, rồi hấn lấy máy điện cho Quân , cũng không có, cả hấn và Quân đều vô cùng lo lắng

Quay lại nhà nó , hấn hỏi :

- TỪ chiều tới giờ bạn ấy có nói gì với bác không ạ ???

- Không có(mẹ nó lo sợ)

- Châu đã hỏi tất cả mọi người rồi nhưng không có. Nói đến đây, bỗng mẹ nó khóc, mẹ nó trách không quan tâm đến nó nhiều hơn, trách mình đã quá vô tâm nên nó mới bỏ nhà đi như vậy,.....Hắn thấy vậy liền an ủi :

- Thực ra chuyện này là do cháu. Nhất định cháu sẽ tìm được ra cô ấy ....

Hắn cho người đi tìm nhưng không có tin tức gì. Quân cũng vậy nhưng đều vô ích. Dạy ở bên Mỹ nghe được tin liền cho người ráo riết đi tìm nó

Hắn cảm thấy thiếu nó, hắn như mất đi một cái gì đó rất lớn, rất ý nghĩa và rất quan trọng. Nghĩ lại những chuyện hắn đã làm với nó, hắn thấy mình thật có lỗi và hối hận. Hắn nhất định sẽ phải tìm ra nó. Nhắc máy lên, hắn nói với giọng lạnh lùng :

- Tìm Kiếm và Điều tra cho tôi bằng mọi giá .....

- Dạ

- Tut...tút...tút

Hắn gác tay lên trán rồi suy nghĩ , trước giờ nó không bao giờ đi chơi mà không đi cùng hắn, nó cũng không có thù oán với ai cả.....Còn Trâm Anh và Chị em Nhã Uyên, Nhã Thy thôi. Với suy nghĩ logic của mình thì hắn tin chắc rằng không thể là Trâm Anh được vì nhỏ vừa bị hắn vạch trần bộ mặt ban chiều, nào dám. Vậy thì chỉ có thể là chị em họ Đào thôi. Nắm tay hình nắm đấm, hắn trầm nghĩ :

" Tôi sẽ không tha cho những ai động vào Giá Như đâu "

Bạn đang đọc truyện *Lọ Lem Thời @* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 30: Tỉnh Lại

- "Con nhỏ này nhìn vậy mà lại đi ăn trộm"

- Có đi đi ! Nhà Tôi không chứa loại người như cô ....

- Đồ ăn cắp

Hàng ngàn câu nói cứ vang lên trong đầu nó, nó "A....." một tiếng rồi tỉnh lại. Nó mở mắt ra thấy mình đang trôi dạt về một nơi nào đó. Trên người máu chảy ra nhiều vì những vết bầm do va chạm , đầu óc bủ xù, đau như búa bổ, quần áo vẫn ướt . Nó lao đảo đứng dậy bước đi , quần áo vẫn ướt . Nó lao đảo đứng dậy bước đi, nhìn mặt nó tái nhợt . Nó nghĩ lại những gì mình vừa trải qua, thật may mắn là nó không chết, nếu không thì đã không còn ở đây mà suy nghĩ nữa rồi.

Nó nước mắt lên. Trước mặt nó là một khu rừng hoang sơ, đằng sau là dòng sông. Nó không còn cách nào khác là đi thẳng. Nó lao đảo bước đi trong rừng, bụng đói cồn cào , nó không còn cách nào ngoài việc phải ăn rau dại để sống. Trong lòng nó vẫn nuôi hi vọng

" Nhất định mình phải sống sót để trở về. Trở về để chứng minh mình không phải người ăn trộm, để còn trả thù chị em họ Đào đã làm cho mình phải ra nông nỗi này...."

Khu rừng này là một nơi khá vắng vẻ, và cách rất xa thành phố. không biết ông trời nghĩ gì mà cho nó dạt vào đây vậy (Tác giả thì có)

Hằng ngày nó ăn rau dại. ngủ thì phải chọn chỗ nào không quá rậm rạp, có những khi nó ngất xỉu khi nhìn thấy những con rắn xanh, những con rết trước mặt mình. Mãn đêm buông xuống . nó sợ lắm, nó hốt những con vật đáng sợ đó. nó sợ những tiếng kêu trong rừng. Nó sợ, sợ tất cả, sợ cả thể giới này.

Cứ như vậy trong hai ngày, một hôm nó đang bước đi để kiếm ít rau thì bỗng nó nhìn thấy một đám người da đen, mặt toàn sẹo, người sẫm những hình dấu lâu đáng sợ kinh hãi, bọn chúng còn cầm dao. còn ăn thịt rắn ....Nó hoảng quá, đang định chạy đi thì bỗng nó nhìn thấy một con rắn đang luồn qua chân mình, nó gào thét lên , bọn chúng nghe thấy tiếng nói liền quay lại thấy bọn nó đang chạy . Một thằng đáng sợ nhất nói :

- Bắt nó lại tại đây! Con này bán đi cũng được ổi tiền đó

Nó nghe vậy nắm chặt tay vì sợ, nó chạy, chạy thật nhanh. Nó vừa chạy vừa gào khóc, sao mẹ nó không ở đây, sao hắn không tới cứu nó, sao anh anh hai lại không đón nó về. Đáp lại tiếng khóc của nó là tiếng cười man rợ của bọn thổ phỉ :

- Chạy được khỏi tao sao ????

Nó vẫn cầm đầu cầm cổ chạy. Bỗng " rầm ...rầm ..." . Nó vấp phải hòn đá rồi ngã nhào ra đất. Tên kia liền tóm gọn nó trong tay :

- Nhìn mày cũng không tệ lắm. Bán sang biên giới cũng được ổi tiền. Bọn tao đang đói tự nhiên bắt được vàng.

- Thả tôi ra ...Thả tôi ra .....

- Cầm mỏm

Nó ngoạm lấy tay tên thổ phỉ đó định bỏ chạy thì bỗng nó ngất xỉu vì ị đánh vào gáy. Nó bất tỉnh nhân sự ....

Bạn đang đọc truyện *Lọ Lem Thời @* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 31: Kết Thúc

Ở một nơi khác :

- Thế nào ??? Đã điều tra xong chưa ???

- Dạ rồi ạ

Chương 32: Vào Tay Bọn Buôn Người

Trên con đường bé nhỏ nơi những vùng quê nông thôn, giữa những cánh rừng hoang dã rồi những cánh đồng xanh mướt, thanh bình, đang có một chiếc xe tải cỡ lớn với những tên áo đen lạ mặt

"Nước .nước ..." Nó khát khô họng nên tinh dậy kêu lên . Bỗng một chai nước đổ vào đầu nó khiến nó bừng tỉnh :

- Nước đó ! Mà y uống đi

Nó xoa xoa chỗ thái dương rồi chợt nhớ ra mọi chuyện, nó giật mình, hốt hoảng. Nó sợ lắm, xung quanh nó có mấy thằng mặt sẹo đang vây quanh. Cũng may là người nó lúc này bản thủ, nếu không thì xong rồi. Nhìn nó lúc này không bằng một kẻ ăn xin, quần áo te tua, bản thủ, đầu tóc rũ rượi, mặt mày nhem nhuốc, thân hình gầy gò, dòi dạc, xanh xao, trên mình toàn sẹo. Chính vì vậy cho nên nó không bị bọn chúng làm gì..

Sau khi định thần lại, nó quay lại hỏi một tên mặt sẹo bên cạnh :

- Đây là đâu ???

- Là đâu mà không cần biết

- Các ông là ai ???

- Là ai rồi mà y cũng biết thôi

- Các ông..

Nó chưa kịp nói gì thì lại bị cho thuốc mê, nó ngất lịm đi không biết gì cả ..Nó cũng mệt rồi, thực sự rất mệt,.....

[illegible]

Một lúc sau, nó tỉnh lại. Nó không dám mở mắt vì sợ, Thấy nó như vậy, bọn chúng cứ tưởng nó chưa tỉnh nên nói chuyện với nhau:

- Minh đưa con bé này đi đâu ???

- Trung Quốc đi

- Để làm gì ah ???

- Máy thu thể. Máy hành nghề với bạn tạo bao nhiêu năm rồi mà không rõ hà ??? Ở đó không thiếu gì nghề cho nó (Nghề gì chắc các bạn biết rồi nhì) . Nếu không có nhan sắc thì bán quà tìm quà thật , hay đôi mắt chẳng được ỏi tiền à . Nó giúp chúng ta sống được lâu dài đó

- Vâng em biết rồi đại ca ! Mà chúng ta cho nó đi Ma-lai-xi-a đi , ở đó giá cao hơn nhiều, có khi gấp đôi đấy ah !!!

- Cũng được . Ý kiến hay! Anh duyệt . Chủ mày bắt đầu nghĩ thông rồi đấy ....

.....

Nó hoảng, sợ hãi. Nó không ngờ rằng mình lại rơi vào tay bọn thổ phi buồn người. Lần này nó chết thật rồi. Nó nhắm chặt mắt lại phần vì sợ, phần vì ngăn không cho nước mắt chảy ra. Nếu bọn chúng mà biết nó tính lại, cho nó thuốc mê thì đời nó tàn. Nó phải làm gì đó chứ !!! Cuộc đời nó không thể chôn vùi như vậy được. Càng những lúc này nó càng phải mạnh mẽ hơn. Nó còn rất nhiều việc chưa làm mà. Nhất định nó phải thoát khỏi tay bọn buồn người này mới được. Rồi sẽ ổn thôi .....

Nó nắm chặt tay, nó cố kìm nén nỗi sợ hãi và bắt đầu nghĩ cách. Qua câu chuyện của bọn chúng, nó biết đến con đóa hoa đeo ở đây, bọn chúng sẽ nghỉ lại một lúc. Nhất định nó phải trốn được. Đây là cơ hội có một không hai, và là cơ hội cuối cùng của nó .....Nó sẽ làm được chứ ????

Bạn đang đọc truyện *Lộ Lem Thời @* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 33: Trốn Thoát

Thời khắc nó mong đợi cũng đã đến, đến con dốc qua đèo đó, bọn chúng dùng xe lại ăn trưa rồi ngồi uống rượu chè chén với nhau. Biết cơ hội đã đến, nó vội xông ra khỏi xe nhưng cửa rất nặng nên khi đẩy ra tạo nên tiếng động rất to. Nó biết vậy nên cảm cổ chạy. Bọn chúng nghe thấy tiếng "ừnh...ừnh..." liền quay lại thấy nó bỏ chạy.

Bọn chúng ra sức đuổi theo vì biết đó là một con mồi ngon. Nó chạy, chạy đến kiệt sức. Trước mắt nó là một hồ sâu ở dưới con dốc, nó thà rằng chết còn hơn phải nhọc nhằn khi rơi vào tay bọn chúng. Khi bọn chúng đến nơi cũng là lúc nó nhảy xuống.

Bọn chúng tức điên lên, không ngờ lại để mất món tiền lớn, bọn chúng đi tìm nhưng không thấy nó đâu cả. đành phải bỏ mất con mồi .....

Ở một nơi khác

- Dạ ! Ba mẹ gọi con (hấn)

- ư ! Bà mẹ có chuyện muốn nói

- Da

- Ba mẹ muốn con đính hôn với con bé Trâm Anh, là con của chủ tập đoàn thời trang đứng đầu nước. Nghe nói nó học cùng lớp với con đó

- Con không muốn (Hấn không nghĩ ngợi rồi nói luôn)

- Đây sẽ là sự liên thông giữa 2 công ty.. Con không có sự lựa chọn nào khác đâu

- Cô ta thì không thể !

- Ta không quan tâm nhưng nhất định con phải đính hôn với con bé (mẹ nó)

- Nhưng.....

- Không nhưng nhĩ gì hết ! COn muốn ba chết vì tức giận sao ???? Ngày kia sẽ là ngày đính hôn và con bé sẽ qua sống với con (Ba hần quát)

- Con không đồng ý

-Con ....Con (ba hần già vờ ngã xuống khiến hần hoảng sợ)

Hần không muốn cãi lời ba hần vì ba hần bị bệnh tim nên không chịu nổi sự tức giận. Nhưng tại sao lại là Trâm Anh chứ, người mà hần ghét cay ghét đắng vì dám hãm hại Gia Như. Song, hần không còn sự lựa chọn nào khác :

- Con đồng ý nhưng chuyện ở cùng nhà thì không thể xảy ra

-Tại sao không ??? Con bé đó có gì xấu chứ, gia đình gia giáo, xinh đẹp , lại học giỏi, có ý thức và rất lễ phép . Hai nhà thông gia đã quyết định và con bé đã đồng ý rồi nên con không được phép cãi lại. Nó sẽ chăm sóc con . Con đối xử không tốt với nó cũng là không tốt với ba mẹ ....

- Ba mẹ ! Tại sao ba mẹ không hỏi ý kiến của con ??? Ba mẹ không tôn trọng con sao ???

- Cầm mồm ! Ba mẹ chỉ muốn tốt cho mày mà mày không hiểu gì cả !

- Con,...Thôi được rồi. Nhưng với một điều kiện

- Điều kiện gì ???

- Hiện giờ con đang tìm kiếm một người nên ba mẹ hãy cho con thêm một số người để tìm kiếm thêm, càng nhiều càng tốt

- Con tìm ai ??/

- Ba mẹ không cần biết thôi. Chỉ cần con đồng ý là được chứ gì ???

- Được ! Ta đồng ý

Hần nghĩ rất thoải mái, chỉ đính hôn thôi chứ to tát gì. Ở thì ở hần cũng coi như bù nhìn, không quan tâm làm gì. Hiện giờ hần chỉ mãi miết tìm kiếm nó mà thôi. Còn chuyện khác hần không quan tâm. Khi nào tìm được nó thì mọi chuyện sẽ khác.....

Vậy là lễ đính hôn của hần và Trâm Anh cũng diễn ra suôn sẻ , Trâm Anh vui sướng vô cùng vì được sống chung với hần. Với Trâm Anh, hần luôn tỏ ra lạnh lùng, thậm chí coi không bằng một con ờ. Nhỏ nhục lắm nhưng vẫn nhẫn nhịn . Nhỏ nghĩ một ngày nào đó hần sẽ quên Gia Như và sẽ đón nhận tình cảm của nhỏ , và còn dành nhiều tình cảm cho hơn Gia Như.....Nhỏ sẽ làm được .....

Bạn đang đọc truyện *Lọ Lem Thời @* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 34: Tỉnh Lại

- Con dậy rồi à ??/

Nó từ từ mở mắt rồi ngồi dậy . Trước mắt nó là một bà lão khoảng hơn 70 tuổi , khuôn mặt rất phúc hậu. Nó ôm đầu suy nghĩ về những chuyện vừa xảy ra , đầu nó đau lắm. Bỗng một luồng sáng chạy qua trong đầu nó và.....nó không nhớ gì nữa cả .....

Nó được lau người sạch sẽ nên không còn bẩn thỉu nữa, những vết thương cũng đỡ hơn rất nhiều, Chi tiếc là lúc nhảy trên con dốc đó , nó đã ngã đập đầu và chảy máu nên phải băng bó và nó không còn nhớ gì cả. Nó bắt gặp hỏi :

- Đây là đâu ạ ???

- Đây là nhà ta. Ta vô tình đi hái măng thì nhìn thấy cháu ở dưới đó, máu me rất nhiều. Cháu đã ngủ 2 ngày rồi đó , thật may là cháu còn sống sót. Không biết tại sao cháu lại ở đó . Mà cháu tên gì ???

- Cháu....không biết

- không biết ???

- Cháu không nhớ gì cả...cháu cũng không biết nhà cháu ở đâu nữa . Bà có thể cho cháu ở lại đây được không ạ ??? Đến khi cháu hỏi phục trí nhớ, cháu nhất định sẽ đi khỏi !!!

- Không sao đâu . Ta chỉ sống một mình thôi, nếu có cháu ở cùng thì tốt quá còn gì. Lại đây với ta ...

Nó vui sướng ôm chặt lấy bà, bây giờ nó chỉ có bà là người thân duy nhất thôi. Nó sẽ chăm sóc cho bà và nó nhất định sẽ bắt đầu một cuộc sống mới. Bà lão vô cùng hạnh phúc khi có một cô bé dễ thương như vậy. Bà âu yếm nói ;

- Từ giờ ta sẽ gọi con là Thiên Du. Con sẽ bắt đầu cuộc sống mới ở đây- một vùng quê nông thôn thanh bình, nó cách rất xa thành phố. ta không phải giàu có gì nhưng vẫn có thể trang trải đủ cho hai bà con mình. Vậy nhé ??/

- Vâng ! Con cảm ơn bà (nó nhanh nhẩu đáp)

Có lẽ việc nó mất trí nhớ sẽ rất tốt với nó . Dù gì cuộc sống của nó hiện tại cũng rất tốt. Có lẽ ông trời cũng đã giúp nó, bỏ mặc những quá khứ đau khổ để đến với cuộc sống mới này. Cảm ơn ông trời nhiều (cảm ơn tác giả mới đúng chứ !!!!!!!!)

Bạn đang đọc truyện *Lọ Lem Thời @* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 35: Bắt Đầu Cuộc Sống Mới

- Thiên Du ! Xuống đi con !!!

- Bà à ! Con hái xong mấy trái xoài cho bà ăn xong thì sẽ xuống

- Bà về rồi à ??? Sao đi lâu vậy bà ??? Bà biết con ở nhà buồn lắm không ???

- Uk ! Xin lỗi cún con của bà nhé . Bà mua quà cho con nè....

- Ôi ! thích quá ! Cảm ơn bà

Cuộc sống cứ trôi đi như vậy, nó và bà luôn vui vẻ bên nhau. Một buổi chiều, bà thấy nó đang cho gà ăn, nhìn khuôn mặt trong sáng, hồn nhiên của nó mà bà thấy nó thật đáng thương. Không biết vì sao nó lại ngã xuống chỗ đó, nhìn là biết nó không phải người quá. Trông nó cũng lớn, chắc khoảng cấp 3 thôi, bỗng trong đầu bà nảy ra ý định cho nó đi học. Dù gì thì nó cũng cần phải có kiến thức. Bà mong muốn nó nhanh chóng học tập trở về quê hương thực sự của nó chứ không phải sự khắc khổ như thế này. Chắc bà mẹ nó là người quá lo lắng cho nó lắm????

Bà hỏi :

- Em làm như vậy vì em rất thích anh và đặc biệt là Như .....
- Tôi cảm cô nhắc đến tên cô ấy
- Như đe dọa em. Em sợ
- Đe dọa (hấn lạnh lùng)
- Gia Như nói là em phải hủy hôn ước với anh nếu không bạn ấy sẽ thuê xã hội đen. Em chỉ còn cách này thôi.....
- Cô đừng tưởng lừa được tôi. Tôi không tha cho cô đâu.....
- Em.....có bằng chứng
- Bằng chứng đâu ???
- Dạ .....đây

Nhò gọi đến một đám xã hội đen rồi nói :

- Các anh mau nói sự thật đi
- Nói (Hấn quát)

Sau khi nhận được cái nháy mắt của nhò, tên cầm đầu nói :

- Phạm Gia Như đã sai chúng tôi chặn đường cô Trâm Anh để đe dọa ạ

Hấn choáng, hấn không tin nổi mắt mình được . Hấn quát :

- Câm mồm. Đừng hòng nói linh tinh trước mặt tôi. Gia Như không phải loại người như vậy

Trâm Anh nháy mắt phát nữa, tên tiếp theo đưa ra một tấm ảnh rồi nói :

- Đây là hình của cô ta

Nói rồi bọn chúng đưa ảnh của nó ra, tất cả mọi thứ đều do Trâm Anh sắp đặt. Hấn lúc đầu không tin nhưng không thể tự nhiên bọn chúng vu oan được, lại còn có cả hình của nó. Hấn vì vậy nên rất đau khổ, hấn không ngờ Gia Như lại như vậy. Nhưng hấn có lỗi với nó nên hấn cũng không trách móc gì cả, vậy là hòa rồi, vậy là không ai nợ ai gì. Hấn cũng không giận Trâm Anh nữa vì nghĩ rằng nhò đã bị tổn thương. Hấn hiểu cho cảm giác của nhò (ọe !!! Hiểu quá) nên hấn cũng không lạnh lùng và đối xử với nhò như trước kia nữa. Nhưng hấn vẫn không từ bỏ ý định đi tìm đầu vì hấn thật sự thích nó .....

Bạn đang đọc truyện *Lọ Lem Thời @* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 37: Bỏ Cuộc (2)

- Alo ! Chị đây - Dạ ! Chị có gì sai bảo bọn em ạ???
- Chuyện lần trước chị nhờ các chú, các chú làm tốt lắm. Chị nhờ thêm chuyện lần này, nếu thành công , phần thưởng như thế nào các chú biết rồi chứ !!!
- Chị cứ nói đi
- Như thế này .....Thế nhé !!
- Ok chị, chị cứ giao cho bọn em ....
- Tốt lắm

Mọi kế hoạch của Trâm Anh đều được tiến hành rất thuận lợi và mọi thứ đều ổn cả !!!

Ngày hôm sau

- Alo ! Chuyện gì ??
- Anh Vũ ơi ! Mọi người đã tìm thấy xác của Gia Như rồi ạ !!!
- .....

Chiếc điện thoại rơi xuống. Gì chứ ? Không thể nào, hấn không thể tin nổi vào mắt mình.....Nó không thể chết dễ dàng như vậy được, hấn còn biết bao điều muốn nói với nó mà,vậy mà tại sao ..... Hấn khóc, lần đầu tiên hấn khóc đúng nghĩa, lần đầu tiên hấn khóc vì một người con gái. Hấn nhặt điện thoại lên rồi nói với giọng run run :

- Ồ....đâu ???
- Ở cuối con sông đó
- .....
- Anh ơi.....

Hấn vứt điện thoại xuống , phóng xe ra con sông đó ngay lập tức. Hấn đến nơi, thấy rất đông người. Giờ thì mọi chuyện là thật rồi, còn có cả ba mẹ nó ở đó mà, mẹ nó ngất đi , anh nó và ba nó cũng gần như người mất hồn. Đám đông đó cứ tùm lại, hấn gắt :

- Tránh hết ra .....

Mấy người nghe tiếng hét đó thì tản dần ra, trước mặt hấn là một xác chết, mặt mũi đã bị phân hủy nặng , không thể nhận dạng được, quần áo cũng tơi tả, nhuộm toàn bùn đất. Đặc điểm nhận ra chính là chiếc giày của nó .....

Cái xác chết đó thực chất chỉ là một xác chết khác thôi nhưng không ai có thể nhận ra được , vậy nên không hề bị phát hiện, thậm chí cả ba mẹ nó và hấn. Tất cả mọi chuyện đều được Trâm Anh sắp đặt khá là ổn thỏa, chiếc giày cũ đó là nhò mua vì nhò vẫn còn nhớ rất rõ chiếc giày nó đi hôm gặp nhò rồi mua giống hệt . và kế hoạch của nhò đã thành công.....

- Dạ ! Cháu đến đây xin tuyển osin ạ ! Cháu là Thiên Du .

- Ủ ! Vào nhà đi. Mà cháu nhìn quen quá ....

- Dạ ! Cháu lên thành phố sống lần đầu mà bác .....

- Ủ ! Vậy mà bác cứ nhầm với một người khác

- Hì . Trên đời này cũng có nhiều người giống nhau mà bác .....

- Ồm ! Cháu dễ thương quá

Nói rồi nó theo bác vào nhà. Bước đến sân, nó chợt nhìn thấy chiếc xích đu quen thuộc ngày nào. trên vẫn là cây xoài với biết bao kỉ niệm. Bước vào trong, nó thấy mọi vật đều rất quen thuộc . Bỗng nhiên đầu nó đau nhức, nó ôm đầu ngã khuỵu xuống. Bác quán gia thấy vậy liền đỡ nó dậy :

- Cháu không sao chứ ???

- Cháu .....không sao . Chỉ là hơi đau đầu thôi.....

- Ủ ! Cháu uống nước rồi nghỉ một lúc đi

- Vâng ạ

Một lúc sau , bác quán gia chạy lại báo nó :

- Cháu đỡ chưa ???

- Cháu đỡ nhiều rồi ạ ! Cảm ơn bác

-Ủ ! Vào vấn đề chính nhé ! Cháu muốn làm osin ??

- Dạ ! Cháu mới lên thành phố nên cũng chẳng biết làm gì ? Ở đâu nên thấy giấy tuyển người cháu mới tìm đến

- Cháu bao nhiêu tuổi ???

- Dạ ! Cháu gần 19 tuổi rồi, cháu đang chuẩn bị đi học đại học nên phải vừa học vừa làm ạ ...

- Nếu vừa học vừa làm có ảnh hưởng đến việc học của cháu không ??

- Không đâu bác ạ . Cháu học sáng và chiều. Khi về cháu sẽ tranh thủ làm hết việc nhà. Được không bác, cháu thấy trên giấy có ghi là có thể vừa học vừa làm mà bác . Đi nhé bác ?? Ping Ping (nó vừa nài nỉ vừa dơ hai tay ra trước mặt làm bộ như mèo .....

- Thôi được rồi . Coi như ta quý cháu nên mới cho cháu vào làm đây

- Dạ ! Cảm ơn bác! Cháu nhất định sẽ cố gắng

- Ủ ! Phòng cháu ở cuối cùng tầng hai nhé , cùng phòng với bác Tư, bác Hồng .

- Dạ !

- À mà Thiên Du nè

- Dạ .....

- Cậu chủ và tiểu thư đi Mỹ , mấy hôm nữa sẽ về. Cậu chủ rất khó tính nên cháu phải làm việc cho cẩn thận nhé!

- Vâng ! Mà cậu ấy bao nhiêu tuổi vậy bác ??/

- Hình như bằng tuổi cháu đó. Nhưng đã trở thành tổng giám đốc của công ty đã quý rồi . Cả tiểu thư cũng vậy, cô ấy đang làm trong công ty thời trang của mình

- Wao ! Đúng là trai tài gái sắc bác nhỉ

- Ủ ! Thôi cháu vào cất đồ đi rồi nghỉ ngơi một chút , sau đó xuống đây, mọi người sẽ chỉ việc cho

- Ok bác

Bạn đang đọc truyện *Lọ Lem Thời @* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 40: Gặp Lại (2)

Nó mang chiếc va-li lên phòng cuối đây . Và cũng đi qua một căn phòng, nó nhìn thấy mọi thứ đều rất quen thuộc, nhưng nó không thể nhớ được gì cả. Mang đồ vào phòng, nó thấy hai bác đang ngồi nghỉ, nó nhanh nhẩu :

- Con chào hai bác

- Chào con ! (đồng thanh). Con là người mới à???

- Dạ vâng

Bác Tư quay lại, nhìn thấy nó thì ngạc nhiên :

- Con là .....

- Dạ con là Thiên Du

- Ủ ! Con rất giống với Gia Như

- Gia Như là ai vậy bác???

- À ! Đó là cô bé mà trước đây cậu chủ đưa về đây sống. Cô bé rất tốt bụng, có gương mặt rất giống con và giọng nói cũng vậy. Nhưng thật tiếc, nghe nói cô bé đã chết dưới sông rồi.....Thật tội nghiệp

- Vâng.....Thật đáng thương bác ạ

Nó nghe mà có cảm giác gì đó thật lạ, nó thấy thật thương cảm khi nghe bác Tư kể. Nó cũng không biết tại sao nó lại có cảm giác như người đó số phận cũng giống với nó. Bác Tư ban đầu tưởng nó là Gia Như, nhưng khi nhìn kĩ thì có một vết sẹo trên trán của nó, đó chính là vết sẹo khi nhảy xuống con đèo đó(sẹo không ảnh hưởng đến nhan sắc nha) và giọng nói tuy giống nhưng nhí nhảnh , trẻ con hơn rất nhiều . Phong cách , kiểu tóc khác hoàn toàn. Phải là người ở lâu cùng hay tính ý mới nhận ra được . Thấy nó có vẻ mệt , bác Hồng nói ;

- Thôi con cứ xếp đồ rồi nghỉ một lúc đi . Bắt đầu từ chiều con sẽ tập làm quen với công việc

- Dạ ! Cảm ơn hai bác. Có gì con không biết hai bác chỉ giáo nhé, hai sư phụ ....hề

- Hi . Con bé này, chỉ nhìn là giỏi

Mới đến nhà hần một lúc mà nó đã quen với mọi người rồi, ai cũng yêu quý nó vì nó rất thân thiện và cởi mở. Một tuần nữa nó mới nhập học nên chưa phải lo nghĩ gì, nó bắt đầu quen với công việc osin của mình. Cũng chẳng có gì to tát, chỉ là giặt quần áo, rửa bát, quét dọn nhà cửa, dọn phòng cô cậu chủ và nấu ăn thôi, ... nói chung là mấy việc nhà (nó làm rất thạo vì được bà dạy mà). Nó cứ như vậy rồi quen dần với công việc, lương mỗi tháng cũng thừa đóng học, số dư còn lại để mua sách vở hay quần áo đủ mặc ,.....

Ở Mỹ :

- Anh Vũ à ??

- Gì em?

- Có lẽ em phải ở lại Mỹ khoảng một tháng để giao dịch với đối tác. Anh ở lại cùng em được không ???

- Không được. Còn công ty thì phải tính sao ??

- Vậy thì anh cứ về trước đi nhé. Chắc khoảng tháng sau em mới về được. Nhớ anh lắm...Yêu anh nhiều....moa moa

Trâm Anh cố tình làm ra vẻ dễ thương nhưng hần vẫn lạnh lùng như vậy , rồi đáp lại một từ lạnh lùng :

- Ừ

NHô nói tiếp :

- Vậy bao giờ anh về ??

- Ba ngày nữa

- Vâng

Suốt hai năm qua, tình cảm của hần với nó vẫn không hề thay đổi, hần chỉ có một chút tình cảm với Trâm Anh thôi. Nhưng vì biết Gia Như đã đi xa nên hần cố gắng chôn vùi tình cảm của mình vào dĩ vãng và bắt đầu với Trâm Anh. Nhưng cố gắng đến mấy hần cũng chỉ dành cho nhỏ được một chút tình cảm mà thôi. Hần lạnh lùng hơn xưa rất nhiều. Nghe đâu ba mẹ hần nói, nếu tiền triển vẫn như vậy thì khả năng năm sau sẽ tổ chức đám cưới cho nhỏ và hần. Hần chỉ gạt đầu cho qua chuyện , giờ việc này không quan trọng với hần, hần chỉ cố gắng vui đầu vào công việc để quên đi nó .....

Trâm Anh thì luôn tỏ ra hiền dịu , nết na và quan tâm đến nó, nhỏ vẫn lo sợ kế hoạch của nhỏ sẽ bị phát hiện, nhỏ lo sợ nó sẽ sống và trở về vào một ngày không xa, nhỏ sợ hần sẽ bỏ rơi nhỏ, nhỏ sợ mất hần.....Chính vì vậy, suốt hai năm qua, nhỏ vẫn luôn âm thầm cho người đi tìm nó,.....

Bạn đang đọc truyện *Lọ Lem Thời @* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 41: Gặp Lại (3)

BA NGÀY SAU :

- Cậu chủ chuẩn bị về ! Dọn dẹp nhanh

Hôm nay biết tin cậu chủ về, mọi người đều nhanh chóng dọn nhà cửa sạch sẽ để cậu vui lòng. Còn quân gia thì vội vã chuẩn bị xe đón cậu

Nó cũng không định hình được cậu chủ nhà này ra sao nữa. Nó nghĩ ngôi Cậu chủ nhà này thì sẽ là bề trên ,mà bề trên của nhà này cũng là bề trên của mình, vậy nên phải cư xử cho đúng. Mà cậu chủ thì cuộc sống như đại gia, vì vậy sẽ có nhiều đồ ăn, có nhiều đồ ăn thì ăn lắm, mà ăn lắm thì sẽ béo phì . Vậy cậu chủ là người béo phì...Minh thông minh , logic thật . hi hi (suy luận logic quá @_@)

Đang suy nghĩ miên man thì có tiếng nói :

- Cậu chủ sắp về rồi mà con còn ngồi đó nghĩ gì vậy. Mau qua đây giúp bác đi

- Dạ ! Dạ...

Trên xe:

- Ở nhà có gì thay đổi không ???

- Dạ ! Không ạ ! Chỉ có một osin mới thôi ạ.....

- Vậy à ???

- Vâng ! Mà tiểu thư đầu ạ ???

- Cô ấy bận việc nên tháng sau mới về được

- Dạ vâng

Lúc gần đến nhà , bỗng hần nói :

- Đến đây cho tôi đi bộ đi

- Nói nhanh ! muốn tôi đuổi việc không ???

Nó lại lắc đầu rồi giờ tay vẩy vẩy í nói "Đừng mà "

Hắn lạnh lùng:

- Cô là osin mới ?

Nó gật đầu cái rụp . Hắn thấy nó vẫn không chịu nói , tức mình

- Cô bị bệnh à mà phải bịt khẩu trang ???

(Lại gật đầu)

- Bệnh gì ???

Nó đơ người. Thôi chết rồi ! Làm sao đây, hắn mà biết thì .....Ôi không . Hắn đứng lên định bỏ khẩu trang ra thì nó nhanh trí tránh được rồi lấy ngón tay chấm vào nước vẽ lên bàn ăn (mặt bàn làm bằng kính mà) chữ rất to : H5N1

Hắn đọc: " Hát năm en nờ một "

Nó gật đầu . Hắn vẫn ngu ngơ không hiểu bỗng hắn phì com ra rồi nói :! " Cái gì ...hát .....năm ....Cô bị ....?"

Nó lại gật đầu . Hắn hốt hoảng chạy cách xa rồi nói :

" Tôi....nói cho cô biết. Mau tránh xa tôi ra. Cô muốn tôi lây bệnh à ? Tôi cho cô nghỉ việc đến bao giờ khỏi mới được xuống làm việc. Không tôi cho cô nghỉ hưu "

Nó vui như mở cờ trong bụng, đơ tay kí hiệu OK rồi lon ton chạy lên phòng. Nó sung sướng vì lừa được hắn, còn được nghỉ ngơi chứ. Nó tự nhận mình thông minh hơn người. Vì còn mấy hôm nữa nhập học nên nó đang làm hồ sơ nhập học, nó vui sướng vì được tới trường...

Còn hắn vẫn hoảng, không biết quán gia chọn người kiểu gì vậy , hắn không ngờ người làm nhà mình lại bị bệnh này. Ban đầu hắn tính đuổi việc nhưng nghĩ lại thấy thương : " Đã bệnh hoạn còn bị đuổi việc thì khổ sở " (anh nhân từ quá)

Bạn đang đọc truyện *Lọ Lem Thời @* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 44: Nhập Học (1)

Mấy ngày được nghỉ, nó nạp đủ năng lượng để tới trường rồi ! Và chính thức từ ngày hôm nay, nó đi học. Nó đậu một trường đại học khá là danh gia, nó đang chuẩn bị đi học .

Sáng ngày, nó dậy lúc 5 giờ sáng, vừa chuẩn bị đi học (tiền mua sách vở đã được ứng trước rồi mà). Vừa làm đồ ăn sáng cho cậu chủ thân yêu. Mọi người thấy nó dậy sớm và làm xong hết việc cần làm nên nói :

- Thiên Du ! Lên gọi cậu chủ dậy đi

- Dạ ! Nhưng con chuẩn bị đi học rồi ạ

- Bao giờ cậu dậy con mới được đi ! Làm sao thì làm. Cậu chủ nhà này không dễ gọi dậy đâu nha (Bác quán gia cười cười)

- Vâng (Mặt ù xù)

Vẫn cái khẩu trang, nó lon ton lên phòng :

- Cộc .....cộc.....cộc (tiếng gõ cửa phòng nó)

- .....

- Anh gì ơi ???

- .....

- Cậu chủ ơi ! Dậy đi !

- .....(vẫn im lặng)

Nó không nhẫn nại được nữa, đập cửa xông vô thì nhìn thấy hắn đang ngủ ngon lành. Lâu lắm rồi hắn mới được ngủ ngon như vậy vì quá bận bịu với công việc .

NÓ lay lay hắn :

- Dậy đi ! Muộn lắm rồi

- .....(Im lặng)

- Gì mà ngủ say như chết vậy. Tôi muộn học rồi đây

- .....(vẫn im lặng)

Nó điên thật rồi, cậu chủ gì mà như heo, gọi như sấm mà không dậy. Kiểu này không nghĩ cách thì không đi học được. Bỗng trong đầu nó nổi lên những tia sáng rực rỡ. Nó mò hết cửa sổ rồi tắt máy lạnh. Căn phòng giờ đang nóng hầm hập. Sau đó, nó vẽ linh tinh ra tờ giấy dán lên mặt, nó vẽ rất đẹp à nha (ngang đứa trẻ con 3 tuổi), nhìn rất ghê rồi dán dán vào mặt. Cuối cùng là để đầu xù tóc rối.

Hắn thấy nóng nóng bắt đầu cựa quậy, nó được thể cười một trận như công nông lên dốc: " Hà hà hà...hè hè hè....hồ hồ. ....hí hí....hồ hồ...ha ha "

Một tràng cười man rợ khiến hắn bưng từng. Vừa lúc đó , nó trợn mắt lên , lệ lười áp gần mặt hắn rồi nói với giọng run run :

- Con...yêu...à ??? Mẹ ....ma ....đây ..! ....Ghùr ..ghùr....hừ....hừ...."

Hắn gật mình kêu lên , vang khắp nhà

NÓ được thể chạy đi luôn, vừa đi vừa lăm bắm :

"Chắc tỉnh hẳn rồi. Tên này quả thật không dễ đối phó chút nào ...Phù...phù....."

Bạn đang đọc truyện *Lọ Lem Thời @* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 45: Nhập Học (2)

Hắn ngồi một lúc mới định hình được là mình bị con nỏ giúp việc lừa, người vẫn nhể nhại mô hời. Hắn tức điên đi được , mặt mũi nó ra sao hắn còn chưa rõ, vậy mà dám bày trò dọa唬. Khả năng là lần trước nó cũng bị lừa. " Được lắm ! Tôi không tha đâu ". Hắn lăm lăm.

Trên một chiếc BMW :

- Cậu chủ ! Đây là ngày đầu tiên cậu chủ đi làm đấy ! Cậu chuẩn bị hết chưa ?

- Rồi ! Nhưng cũng hơi hồi hộp

- Tâm lí chung mà cậu

- Hình như hôm nay chúng ta sẽ gặp tổng giám đốc tập đoàn đá quý Trần Thiên Vũ phải không ?

- Vâng ạ !

- Được

Quần khẽ cười, cũng lâu lắm rồi cậu chưa gặp hẳn, không biết hẳn bây giờ như thế nào ? Tin tức hẳn đình hôn với Trâm Anh hầu như cả nước đều biết, hẳn sống với Trâm Anh có hạnh phúc không ? Liệu hẳn đã quên Gia Như chưa ? Quần chỉ là một điều là tại sao hẳn lại đồng ý . Nhìn hẳn mấy năm trước là biết hẳn cũng yêu Gia Như rất nhiều... Và Quần cũng vậy

Dòng suy nghĩ của Quân bị cắt ngang khi nhìn thấy một nhỏ xách balo chạy chạy đuổi theo xe buýt. Nhỏ kêu to :

- Bác ...oi .....! Còn con chưa lên xe nè.... Dừng lại ...Dừng lại!

- Con muộn học rồi

- Bác thương con thì cho con lên xe với !

- Xin bác đây

sau một hồi khàn giọng van xin, mắt kha khá calo, nó cũng được lên xe, nó thở phào nhẹ nhõm .....

Quân nhìn cái kiểu chạy thì quá quen thuộc , khuôn mặt từ xa nhìn không rõ lắm nhưng khá giống một người.....không lẽ nào .....Quân lắc đầu :

- Không thể đâu ! Như đã mất cách đây 2 năm rồi mà .....

Nghĩ rồi, Quân tựa đầu xuống ghế với biết bao suy nghĩ .....

.....

Nó chạy thật nhanh xuống xe rồi vô trường, may thật, thiếu 2 phút 30 giây nữa là đóng cửa . Nó chạy lung tung tìm lớp học, bỗng nó va phải một bạn gái phải nói là cực kì Cute, làm cho sách trên tay bạn ấy rơi hết xuống. Nó vội vàng nhặt sách lên rồi nói :

- Xin lỗi bạn nha ! Tại mình chạy nhanh quá.....Bạn có sao không ???

- Mình không sao đâu

Nó nghe vậy cười cười rồi nói :

- Vậy mình đi trước nhé

Nói rồi nó chạy vụt đi, Bảo Trân khi nghe giọng quen quen thì vội ngẩng đầu lên nhìn" Quả thật rất quen, thật giống với bạn ấy " Cô nghĩ

Nhỏ đang chuẩn bị hỏi thì nó đã chạy tốt đi, Bảo Trâm Chi nghĩ:

- Như đã đi rồi mà! Chắc đó là bản sao thôi ! Ngoài khuôn mặt thì mọi thứ đều khác mà, còn có một vết sẹo nữa.....Minh điên thật rồi ....."

Nó ngo ngác khi nhìn thấy bên lớp ghi " Công nghệ thông tin ", nó mừng thầm chạy vô lớp. Đúng lúc cô giáo vào lớp. Hầu như hôm nay nó không học nhiều, toàn điểm danh và nói sơ sơ về lịch sử ngôi trường rồi làm quen với các bạn trong lớp thôi .....

(Sắp tới, chuẩn bị vào năm học mới nên cá vàng không thể đăng chap mới liên tục như trước nữa. Mong các bạn thông cảm nha.... Thân)

Bạn đang đọc truyện *Lọ Lem Thời @* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 46: Liệu Cậu Còn Nhớ ???

- Cộc.....cộc,.....cộc - Vào đi

Quân mở cửa bước vào, hắn đang loay hoay vào chiếc laptop, ngẩng mặt lên thì gặp người quen, hắn vẫn còn nhớ rất rõ người này, hắn đứng dậy rồi nói :

- Cháo cật

- Chào anh

Mở đầu là màn bắt tay giữa hai người giống như hai đối tác với nhau. Sau bao năm tháng, Quân cũng trở thành một giám đốc của một công ty đá quý, tuy chỉ trong nước nhưng cũng đủ để Quân có thể khẳng định mình.....

Hắn nói tiếp :

- Cậu ngồi xuống đi

-U

Quân tiếp lời

- Anh còn nhớ tôi chứ?

- Sao không ?

- Tôi tưởng anh quên rồi

- Làm sao mà quên được cậu chủ !

Không khí trong phòng cảm giác ngột ngạt vô cùng, cả hai xếp của chúng ta đều khó chịu. Để tránh cảm giác này, hắn đã lên tiếng:

- Vào việc chính đi

- Ok

- Dự án này.....Công ty tôi quyết định như vậy ? Còn cậu thì sao ?

- Cũng được đấy nhưng cần bổ sung thêm.....

- Được. Cậu rất thông minh....Chúng tôi đồng ý hợp tác.....

- Hợp tác tốt đẹp

Cuộc họp kéo dài một tiếng đồng hồ rồi kết thúc. Trước khi ra khỏi phòng, Quân lên tiếng :

- Liệu anh còn nhớ cô ấy ?

- Ai???

- Gia Nhur

- Nhớ sao ?? Dù sao tôi cũng đang bắt đầu với Trâm Anh rồi. Chuyện cô ấy đã kết thúc , giờ chỉ còn là dĩ vãng thôi . Liệu cậu còn nhớ?

- Tôi sao ??? Phải ! Nhớ ! Nhớ rất nhiều ấy chứ

- Vô nghĩa

- Tôi muốn hỏi anh một câu?

- Được

- Tại sao anh lại đồng ý đính hôn với Trâm Anh- người đã hại Gia Như

- Thích thì sao ?

- Tôi không tin ! Chắc chắn phải có gì đó trong chuyện này

- Chẳng có gì cả ! Tôi mệt rồi, cần nghỉ ngơi ! Cậu về đi

Hắn không muốn nhắc tới chuyện nó đã làm tổn thương Trâm Anh nữa. Mỗi lần nghĩ đến chuyện đó, tim hắn đau nhói. Hắn biết nó cũng như những người con gái khác, rất ích kỉ. Muốn gì là có đó.....

Quân thấy vật gật đầu

- Được ! Tôi về ! Chào anh

- Chào cậu

Trên đường ra về, Quân không khỏi thắc mắc , Quân tin chắc rằng mọi chuyện không hề đơn giản. Nhất định cậu phải điều tra ra tất cả .....

[illegible]

Ở một nơi khác

- Bảo Trân này

- Da ???

- Hôm nay là ngày dỡ của Gia Như. Con bé đã mất được hai năm rồi. Em đi cùng anh ra mộ nó chứ ? Bố mẹ anh cũng vừa ở đó về(Mộ ai không biết nữa ! Nhận vơ)

- Vâng

Sau khi thấp nhang xong, Gia Bảo và Bảo Trân cùng đi về. Trong đầu Bảo Trân cứ hiện lên hình ảnh cô bé sáng ngày. Bất giác, cô nói:

- Anh Bảo à ! Sáng ngày em có gặp một người giống Như lắm

- Trên đời này cũng nhiều người giống nhau lắm em à . Con bé đã an nghỉ rồi mà

- Vâng

Cô bỗng nghĩ đến cái xác chết trôi dưới sông, rồi nghĩ đến những lúc nó còn sống, nó trọc cô rồi làm cô cười. Cô bỗng khóc, nước mắt lăn nhẹ trên gò má hồng. Gia Bảo thấy vậy liền nói:

- Nín đi em à ! Mọi chuyện đã qua rồi

- Em xin lỗi. Lẽ ra em phải là người an ủi anh mới đúng

- Không sao đâu .....

Thế rồi cả hai cùng bước ra khỏi nghĩa trang với một nỗi niềm riêng.....

Bạn đang đọc truyện *Lọ Lem Thời @* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 47: Tiếp Tục Lừa Cậu Chủ

Tan học , nó leo lên tuyến xe buýt thân yêu về ngôi nhà thân thương của cậu chủ đáng kính. Nó bước xuống xe, cố gắng đi nhanh về nhà để có thể làm xong công việc của mình, Vậy mà vừa đi vừa hát (Chị này mê hát quá) " Đầu tranh vì vài tờ một ngàn..... đầu tranh vì vài tờ một ngàn.....là là là là là .."

Nó vui sướng với ca khúc tự chế bắt hủ của mình, rồi bước vào nhà chào mọi người, lên cất đồ sau đó xuống bếp nấu ăn.

Sau 30 phút vật lộn với đồng đồ ăn, gia vị, cuối cùng nó cũng chế biến xong những món đơn giản rồi. Đang chuẩn bị bung bê ra bàn thì có tiếng nói :

- Cậu chủ đi làm về rồi ạ ? Cậu có mệt không? Để tôi lấy nước cho cậu ....."

Nghe bác quản gia nói từ "cậu chủ ", nó bỗng chuyển sắc mặt từ hớn hơ sang khó chịu rồi lo lắng. Nó phải làm sao đây ! Nó hốt hoảng chạy lên phòng của mình ngồi im thin thít....

Hắn vừa về tới nhà nên rất mệt, ngồi nghỉ một lúc, hắn mới nhớ ra chuyện sáng ngày, nhớ ra nhò osin mới đáng ghét. Gọi quản gia vào, cậu nói :

-Mau gọi nhò osin mới xuống đây !

- Dạ! Để làm gì ạ ?

- Phục vụ

- Dạ ! Trong nhà còn người mà. Cô ấy làm xong hết công việc của mình rồi ạ, chiều còn phải đi học nữa. Vậy nên cậu có thể gọi người khác được không ?

- Đi học?

- Dạ ! Tại chúng tôi thấy cô bé rất đáng thương nên cho vào làm, cô ta vừa lên thành phố để học đại học , nghe đâu bà cô ta mới mất, cô ta không có tiền đi học, không có nơi ở nên.....

- Thôi được rồi ! Chỉ gọi cô ta xuống cho tôi gấp mặt thôi

- Hà ???

- Nhanh lên

Theo lệnh bác quản gia, nó sắp phải đối mặt với cậu chủ, à không âm bình, í quên , là tên rác thôi.....Hắn mà phát hiện ra nó thì.....Với IQ cao như nó thì sẽ không bao giờ chịu thua đâu và nó đã có cách.

- Nó cho hạt tiêu xoa lên mắt, nó có cả răng chịu đựng. Nó mà bị đuổi việc thì mất hết tất cả nên.....Nước mắt chảy ra rờn rờn, mắt đỏ hoe nhìn đáng sợ vô cùng, rồi nó bôi nhọ lên mặt , nhìn thâm canh vô cùng.....

Bước đến phòng cậu chủ , nó gõ cửa . Thấy vậy hắn nói :

- Vào đi

Nó vừa bước vào hắn đã ngạc nhiên hết mức. Osin nhà hắn nhìn thâm canh quá, mắt thì đỏ hoe, tóc thì rũ rượi , mặt thì nhọ nhem, nhìn giống ăn xin hơn là osin . Đang tức giận vì vụ lúc sáng, bỗng nhìn cảnh này bỗng hắn trạnh lòng. Hắn nói nhẹ nhàng :

- Cô tên gì ?

- Thiên Du (nó chịu trả lời vì nghĩ qua nhiều ngày , có thể hắn sẽ quên đi giọng nói và hiện tại nó đang giả một giọng sao cho khác với giọng hôm nọ)

- Mắt cô làm sao vậy ?

- Đau mắt đỏ,mắt hột , mắt.....

- Cô đã lừa tôi chuyện hôm nọ phải không ?Mà sáng ngày ai cho cô gọi tôi dậy kiểu đó

- Tôi .....tôi không nói sáo đâu . Nói cho anh biết tôi bị biến chứng thôi, từ H5N1 bị chuyển thành đau mắt hột, mắt đỏ, mắt toét chảy mù đó,.....(eo ui, chị chém gió xuyên quốc gia rồi đấy). Nhìn đi cho anh lấy . Nè..... Nhìn đi (Nó trợn mắt)

Hắn biết thừa nó nói sáo , làm gì có biến chứng nào kì lạ như vậy nhưng hắn vẫn hơi sợ căn bệnh mắt đỏ gì đấy nên che mắt lại rồi nói tiếp :

- Tạm thời tôi tin ! Còn chuyện sáng ngày?

- Tại anh không dậy đó . Ngủ gì mà như heo í. Tôi suốt muộn học nên mới làm như vậy

- Cô dám nói tôi là heo ? Muốn đuổi việc à ?

- Ấy đừng cậu chủ . Em xin lỗi mà (Thay đổi như chong chóng)

- Nhìn cô quen quá

Câu nói này chạm đúng tim đen của ai đó. Nó run run nói :

- Tôi.....mới...đến ...đây mà ...!

- Vậy à ?

- Giọng quen quen

- Giọng tôi ngọt nên quen là phải rồi

- Thật ?
- Không thật thì đùa
- Đùa ?
- Là thật
- Tạm thời tôi tin cô nhưng trước mặt tôi, cô phải đeo kính râm vào khi chưa khỏi bệnh.....
- Cảm ơn quan tâm. Đeo thì đeo.....Càng sành điệu.....
- Chịu cô ! Ra ngoài đi
- Vâng.Pi pi cậu chủ rác thối.....i chết , cậu chủ tốt bụng .....

Hắn nghe không rõ lắm nên không để ý, cười cười . Lâu lắm rồi hắn mới được cười. Cảm giác này sao mà quen quá .....

Bạn đang đọc truyện *Lọ Lem Thời @* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 48: Phát Hiện

Vậy là đã được một tuần học rồi. Với nó, học đại học nhàn hơn cấp 3 rất nhiều. Hằng ngày, nó đều nhanh chóng về để làm việc nhà. Gặp cậu chủ thì lấy lý do bệnh này bệnh kia, nhưng tóm lại là không để hắn thấy mặt ....

Lúc đầu hắn tin nhưng càng ngày càng thấy không ổn. Hắn cho người đi theo nó thì thấy khi đi học, nó không nguy trang nữa, trở lại bình thường. Vì vậy mà ....ngày hôm nay nhất định hắn sẽ vạch trần nó, đồng thời hỏi nó xem tại sao phải che mặt lại như vậy.....Và hắn đã làm được

Như mọi khi, nó về bao giờ cũng sớm hơn hắn khoảng một, hai tiếng, chỉ khi nào hắn sắp về nó mới nguy trang. Nó vui vẻ nấu bữa trưa rồi chạy đi phơi quần áo. Hết việc, nó ngồi trên cái xích đu rồi thiếp đi lúc nào không hay .

Hắn thấy đây là cơ hội tốt để ra mặt, vậy nên hắn từ từ bước đến. Hắn ngắm nghía khuôn mặt của nó, bỗng hắn cảm thấy sao mà quan quá, nó đã từng in sâu vào trong tâm trí hắn , đã từng hắn sâu vào trong trái tim hắn và bây giờ, nó đang ở trước mặt hắn. Hắn có mơ không vậy ? Bất giác, nó nở một nụ cười và hắn hét lên :

- Gia Như ! Là cô sao ???

- .....

- Dậy đi!

Nó nghe tiếng hét thì tỉnh dậy. Trời ơi ! Trước mắt nó là ai vậy ? Là cậu chủ đấy! Là người đã bị nó cho thưởng thức hai túi rác đấy ! Không sai vào đâu được. Thôi chết rồi ! Đối diện làm sao đây , nhìn gương mặt kia như nhận ra điều gì đó quen thuộc vậy. Nó hốt hoảng chạy đi , mồm vẫn lầm nhảm :

- Xin lỗi mà ! Hôm đó tôi không cố ý mà ném rác vào nguwofi anh! Làm ơn đừng đuổi việc tôi

Nó nghĩ rằng chạy đi cho khuất mắt hắn, cho hắn đỡ giận rồi quay về thú tội cũng chưa muộn nên nó chạy bán sống bán chết. Hắn vẫn ngờ ngác không hiểu gì rồi chợt nhớ ra chuyện đồ rác hôm trước , hắn cười cười rồi cho người bắt nó về. Hắn miên man suy nghĩ về nó, hắn hạnh phúc biết nhường nào, cuối cùng nó cũng về bên hắn, hắn nghĩ không biết nó có nhớ hắn không...niềm vui ập đến mà hắn đã quên mất chuyện hai năm trước , nó đã mất

Nó chạy rất nhanh, tuy nhiên không thể thoát khỏi đám người của hắn được. Thế là nó bị tóm gọn và giờ phải đối mặt với cậu chủ đáng kính (đáng ghét thì có). Thấy nó , hắn mừng lắm, reo lên :

- Cô ! Cô đã về rồi à ?

- Ủ ! Bị bắt về rồi nè

- Gia Như ! Những ngày trước cô ở đâu ? Sao không về ? Sao không liên lạc với tôi, tôi xin lỗi (hắn luống cuống)

- Tôi không phải Gia Như ! Tôi là Thiên Du

Lúc này hắn mới giật mình nhớ ra nhưng hắn vẫn phủ nhận

- Không phải ! Cô là Gia Như đúng không ?

Nó giật mình, rõ ràng là không phải nó mà ! Mà Gia Như là ai nhỉ ? À nhớ rồi, hôm đó bác Tư có nói qua rồi mà. Nó thốt lên :

_À ! Gia Như hả ? Hình như cô ấy đã mất rồi mà. Tôi là Thiên Du cơ

Hắn đơ một lúc lâu, khó khăn lắm hắn mới lấy lại tinh thần, sau đó mới nhớ lại là Gia Như của hắn đã mất, hắn còn tận mắt nhìn thấy xác chết của nó mà. Hắn vẫn gượng hỏi một câu như để lấy chút hy vọng

- Nhà cô ở đâu ?

- Thôn .....Huyện.....Tỉnh.....

- Cô sống cùng ai ?

- Bà

- Bà cô hả ???

- Chẳng bà tôi thì ai ? Không lẽ bà anh

Giờ hắn mới định hình được vấn đề. Theo như Thiên Du kể về lý lịch của mình thì không thể là Gia Như, hắn cũng không ngờ rằng trên đời này lại có người giống nhau như vậy

, có lẽ là chị em song sinh chăng ? Không thể nào, gia đình nó hắn không có gì không biết. Phải chăng ông trời thương hắn lắm nên mới cho Thiên Du xuất hiện , giống hệt với Gia Như của hắn. Hắn mừng lắm, chưa bao giờ hắn cảm thấy hạnh phúc như vậy.....

Chương 49: Quan Tâm

Hắn cứ nhìn nó chăm chăm, nó cứ tưởng hắn thù nó vụ hôm nọ nên mới gọi nhỏ :- Cậu chủ

Tiếng gọi khá nhỏ nhưng đủ để hắn nghe tiếng, hắn giật mình trả lời :

- Gì ???

Thấy cậu chủ đáp, nó hí hửng :

- Làm người phải có lòng vị tha nhì ?

- Ủ

- Vậy thì anh cũng không phải trường hợp ngoại lệ đâu phải không ?

- Ủ

- Những lỗi tôi gây ra hôm nọ anh sẽ tha thứ chứ ?

- Tùy

- KHÔNG biết anh có tha hay không nhưng tôi xin lỗi về lần ném rác đó, tôi không cố ý đâu

- Vậy hả?

- Đúng rồi (Nó hồn nhiên đáp trả)

Hắn gật gù. Nó thấy vậy mừng rỡ reo lên :

- Anh gật đầu là tha lỗi rồi nhè ! Tôi đi làm việc đây

Hắn lại gật, thực chất lúc này hắn mãi nhìn nó quá nên không chú ý lắm, cứ gật đầu cho qua. Thấy nó tung tăng chạy, hắn mới giật mình :

- Nè ! Đứng lại

Thấy hắn gọi, nó giật mình :

- Gọi tôi hả ???

- KHÔNG có thì ma à ?

- Xì, gì vậy ?

- Còn vụ cô lừa tôi H5N1, đau mắt đỏ giờ thì tính sao ?

- Anh biết rồi à?

- Trò trẻ con của cô, cô nghĩ lừa được tôi à?

- Tại tôi sợ anh phát hiện chứ bộ

- Phát hiện thì sao ?

-

Nó thần nhiên đáp :

- Thì tôi sợ bị đuổi việc. Bà tôi mới mất, tôi từ bỏ vô thân, chỗ ăn, chỗ ở không có. Anh mà đuổi tôi thì tôi thành vô gia cư chứ đừng nói đến học hành .....

- Cô học trường nào ?

- Đại học Bách Khoa

- Vậy tôi phạt cô

- Há? Phạt sao ? Áy đừng mà

- Không ! Kêu thử nữa xem.....

- Híc. Tôi chịu phạt mà

- Từ nay đi học cùng xe với tôi. Tôi cũng đi làm qua trường cô nên sẽ đưa cô đi và đón cô về

- Há ? What ?

- Tôi không muốn nhắc lại

- Nè ! Đùa tôi à ?

- Không ! Tôi nói rồi ! Cãi lại tôi đuổi việc

Nó nghe tưởng hắn đùa nhưng rồi mặt lại ỉu nghiu. Mồm vẫn lẩm bẩm : " xì, có vậy mà cũng.....Làm mình hết hồn. Đúng là đồ khùng mà ....."

Hắn nghe thấy nhưng không nói gì, phải nói nó quá giống với Gia Như của hắn, kể cả ngoại hình lẫn tính điệu bộ, cứ chi. Hắn nghĩ rằng ông trời đã thay Thiên Du với Gia Như cho hắn để hắn không còn đau khổ nữa, hắn đã bắt đầu lại biệt quan tâm cho một người khác, và hắn cũng không thể ngờ rằng mình đã quan tâm cho chính người mà mình cần quan tâm.....

Bạn đang đọc truyện *Lọ Lem Thời @* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 50: Thành Viên Mới

Vậy là từ hôm đó trở đi, ai đó hôm nào cũng bị ai đó lai đi học. Nó cực kì khó chịu vì trên xe, hẳn cứ nhìn nó chăm chú. Nó ghét nhất là như vậy nên nói :- Nhìn gì vậy ?

- Nhìn cô

- Tôi đẹp quá à mà nhìn (Nó hớn hở)

-Ồ ! Đẹp lắm

NÓ tự hào

- Tôi mà lại

Nó quay lại cười, giờ nhìn kĩ hẳn mới thấy vết sẹo của nó, dù gì cũng có một điểm khác . Hẳn tính trêu tiếp nó nên lắc đầu :

- Đẹp như ....

- Đẹp như gì ? À ! Đẹp như diễn viên chứ gì ?

- Không

- Vậy như gì ?

- Như người điên nhảy trong công viên

Mặt nó đen lại, dám nói nó là con điên sao . Nó tức rồi đó, nó hét :

- Đồ khùng ! Anh mới là điên đó

Trời ! Điều bộ này sao mà giống Gia Như của hắc thể nhi, lí do này càng làm hắc thích nó hơn, đơn giản vì nó như bản sao của Gia Như. Hắc chỉ âm ừ :

- Vịt ngốc ! Giả như cô là cô ấy thì thật tốt

Nó giật mình khi nghe từ này, sao mà quen quá, miên ký ức ủa về trong não nó rồi lại biến mất, nó đau đầu, nó lại ôm lấy đầu mình rồi vò tóc. Hắn thấy vậy luống cuống

- Cô sao vậy ?

- Tôi...không ....sao. Hơi đau đầu thôi!

- Có cần nghỉ học không ?

- Không cần đâu!!!!

Hắn lái xe đến trường nó rồi đến công ty luôn. Về cùng hắn thì tất nhiên là lâu rồi, hôm nào cũng chờ cả tiếng đồng hồ. Do vậy nên, về nhà cũng không phải làm việc nhiều cũng chẳng sao (càng nhàn rồi) , có cậu chủ đỡ đàn mà .

Nhiều lúc nó tự hỏi :

- Tại sao hấn lại tốt với mình vậy ?

- Có ý đồ gì chẳng ?

- Hay là bản tính tốt bụng

- Không thể nào

.....

Một loạt những câu độc thoại nội tâm liên tiếp nảy sinh trong đầu nó nhưng hoàn toàn biến mất khi có đồ ăn trước mắt (Trời ! Em bái phục chị)

[illegible]

Cuộc sống cứ trôi đi như vậy cho đến một ngày.

- Em chào chị

- Oh, em bé dễ thương, em là ai ?

- Em là cháu bác Tư a

- Ồ, vậy hả

Nó đi học về, vào nhà thì nhìn thấy một bé gái khoảng 5 tuổi, cực kì cute. Hấn có việc bận nên vòng xe đi luôn. Bác Tư bảo nó :

- Thiên Dù à ! Đây là Hân Hân, cháu gái bác. Con bé nghịch lắm nên hay làm mọi người cáu ...Cháu trông nó hô bác nhé !

Nó thấy vậy, tươi cười :

-KHông sao đâu ạ

Rồi quay sang em bé đáng yêu nói :

- Em tên Hân Hân

- Vàng

- Em bao nhiêu tuổi ?

- 5 tuổi ạ

- Hi ! Từ giờ làm em gái chị nha , nhưng phải ngoan , nghe lời mọi người nhé

- Vâng

- Đi chơi thôi

- Dạ

Hai chị em này có vẻ hợp cạ, từ hôm đó, cứ đi học về, làm xong việc nhà, xong bài tập , nó hay cùng Hân Hân đi chơi. Hân cũng đồng ý cho Hân Hân ở đây rồi. Hân Hân này có sở thích ca-múa- nhạc , đặc biệt là tự sướng, chụp ảnh , hay quay video (5 tuổi là biết rồi mà), tất cả đều được cô bé sử dụng qua chiếc điện thoại cũ nhưng vẫn có thể chụp được của bác Tư.Bé luôn có một ước mơ là làm nhiếp ảnh gia hay thợ quay phim gì gì đó. Chính vì vậy, không khó để bắt gặp hình ảnh hai chị em tung tăng, cô em luôn cầm chiếc điện thoại cũ rích đó chụp chụp rồi quay quay, tình hình là hôm nào cũng như hôm nào.

Hân thấy vậy liền cười.....

Bạn đang đọc truyện *Lọ Lem Thời @* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 51: Find Love (1)

Một buổi sớm, khi mọi người vẫn đang ngủ thì nó dậy để làm việc và chuẩn bị sách vở. Sau khi làm xong hết việc, nó ra ngoài sân ngồi trên chiếc xích đu hóng gió. Lúc này , trời cũng mờ mờ sáng, những cơn gió nhẹ khẽ đùa giỡn với tóc nó, mái tóc bồng bềnh bay bay, nó bắt gặp cất lên những câu hát : " Từng ngày dài cứ thế trôi theo bình yên

Mình em ngồi đây hát khúc tình ca

Khát khao tháng ngày.....

Cùng anh hôn ghen giận dỗi ....

Ngày tháng mộng đẹp cho em được mong chờ bao ngày, cho em được mong anh về, trong vòng tay yêu....."

(Ngày tháng mộng đẹp - Hoàng Yến Chibi)

Nó cứ mãi mê hát mà không biết hân đã đứng trước mặt mình lúc nào không hay. Hân vì không ngủ được nên ra ngoài đi dạo, ai ngờ nhìn thấy dáng người nhỏ bé đang ngồi trên xích đu thật dễ thương, hân mãi mê nghe nó hát . Nó ngược lên thì nhìn thấy hân , bỗng ngưng hát. Hân ngo ngác:

- Hát nữa đi

Nó giật mình :

- Hà ! Sao anh xuống đây

- Thích thì xuống, Cô hát tiếp đi

- Chỉ vậy ?

- Tôi muốn nghe

- Thôi ! Tôi hát dở ẹc à

- Nhanh không tôi phạt đấy

- Thôi được rồi . Hát thì hát.....

- Oki

Nó say sưa hát, những câu hát cất lên thật trong trẻo, hồn nhiên hát :

" Hôm qua em mơ, hay là tất cả là sự thật

Sao môi em run , và nước mắt cứ tuôn

Mắt em nhắm lệ , hi vọng anh sẽ về

Cầu mong mọi thứ sẽ tốt hơn chứ đừng tệ thêm đi

Anh tay trong tay trao nụ hôn ấy giữa ban ngày

Xem ra em chẳng còn là gì của anh

Mắt em nhắm lại, không thể thêm nhẵn nại

Mặc dù cho anh là người mà em yêu thương rất nhiều

Một lòng một dạ để yêu ai đó quá khó phải không ?

Hãy trả lời câu hỏi của em một cách thật lòng

Ngoài người mà anh luôn nói là mãi yêu

Còn một người nữa

Người đó đã biết hay chưa, đã biết bên anh đã có em chưa ?

....."

(Giúp em trả lời những câu hỏi - Bích Phương)

Nó hát xong, nhướn miệng cười , chưa bao giờ nó lại hát hay như vậy, giọng hát thật ngọt ngào, êm dịu và đi vào lòng người . Nó đâu biết rằng người bên cạnh nó lúc này đang khóc. Nó quay sang thấy vậy liền luống cuống :

- Ô ! Sao...anh.....lại khóc ?

-.....(Im lặng)

- Anh có sao không .?

- .....

- Đây

Một lúc sau hần mới đáp :

- Không có gì

- Sao vậy ?

- Không sao ! Chỉ là cô hát hay quá thôi

- Tôi mà . Mà nói thật nhé, con trai mà cũng khóc, xấu quá!!!

- Đàn ông không được khóc à!

- Không biết khóc ý chứ

- Ai nói vậy ! Đàn ông cũng biết khóc đó. Chẳng qua là không thể hiện bên ngoài thôi

Nó cười cười , mắt chớp chớp :

- Anh thể hiện ra bên ngoài rồi đó.....

- Tôi.....

Nó thấy hần cứ ú ớ, liền lần ra cười, rồi nhìn thấy ánh mắt sắc lạnh của hần lại phải nín lại.....

Hai người cứ ngồi im một lúc lâu, chẳng ai nói với ai câu nào.....Không gian yên tĩnh y như trong nhà thờ (hazz)

Bạn đang đọc truyện *Lọ Lem Thời @* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 52: Find Love (2)

Một lúc sau, nó mới lên tiếng :- Đây ! Tôi hỏi anh một câu được không?

- Ừ

- Có phải anh khóc vì cô gái tên là Gia Như phải không?

- Phải

- Cô ấy là gì của anh?

- Là gì sao ? Là một người hết sức bình thường nhưng đã cướp mất trái tim tôi, là người đầu tiên tôi thích, là người đã làm thay đổi tôi.....

- Anh nói cô ấy giống tôi

- Phải ! Rất giống, cả ngoại hình và tính cách. Mỗi khi nhìn cô , tôi lại nghĩ cô chính là cô ấy. Tôi lại cảm thấy có lỗi rất nhiều.....Vậy cho nên tôi luôn đối xử tốt với cô cũng như với cô ấy.....

Giờ nó mới vỡ lẽ, vì sao hần lại đối xử tốt với nó như vậy, ra là thế. Nó hỏi nhỏ :

- Anh có lỗi gì sao ?

- Đúng vậy ! Lỗi rất lớn .....

Rồi hần kể cho nó nghe toàn bộ sự việc, sau đó, hần nói tiếp :

- Lúc đó tôi rất hối hận nhưng đã không kịp. Sau này tôi có cho người đi kiểm cô ấy nhưng không có .....rồi tôi nhận được tin cô ấy đã chết dưới sông, tôi còn tận mắt trông thấy .....Tôi gần như chết lặng.....Tôi đau lắm

- Tôi hiểu

- Nhưng từ lần tôi gặp cô thì lại khác, Tôi cũng không ngờ trên đời này lại có người giống nhau như vậy. Phải chăng cô là cô ấy thật thì tốt .....Thiên Du này ! Làm người thay thế Gia Như của tôi nhé !

- Tôi

- Làm ơn đi mà.....

- Tôi.....không thể

- Tại sao không?

- Mỗi người đều có nét riêng của mình, không ai giống ai cả, không thể thay thế như vậy được. Tôi muốn là chính mình

- Tôi biết ! Nhưng .....

- Nhưng sao ?

- Nhưng tôi không có ý đó

Nó ngơ ngác :

- Là sao ?

- Là cô có thể bắt đầu với tôi được không?

- Hà ! What?

- Tôi nói rồi đó. Muốn bị đuổi việc thì từ chối đi. Tôi tin là cô cũng thích tôi.....

Nó ấp úng

- Tôi.....cần thời gian suy nghĩ

- Oke ! Cho cô một tuần

- Được rồi

Nói xong, nó chạy thật nhanh vào trong phòng, mặt đỏ bừng. Nó thừa nhận, nó có chút cảm xúc với hân thật, nhưng không thể được, còn tiểu thư nào đó nữa.... Hân ta chắc bị điên rồi.....Bị bệnh hoang tưởng quá mức rồi.....

Còn hân thì cười thầm, hân làm vậy vì muốn bắt đầu lại cuộc sống mới, Thiên Du chẳng khác gì Gia Như, trao tình cảm cho Thiên Du cũng chính là với Gia Như. Còn Trâm Anh thì hân sẽ nói lại với nhỏ, thực ra hân chỉ coi nhỏ như em gái mà thôi ! Thứ tình cảm nam nữ không xuất hiện giữa hai người. Suốt hai năm qua, hân quá mệt mỏi rồi, hân cũng sẽ nói rõ ràng với ba mẹ hân khi họ về nước!!!!!!!!!!

Bạn đang đọc truyện *Lọ Lem Thời @* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 53: Sự Trở Lại Của Trâm Anh (1)

Suốt mấy ngày hôm nay, nó cứ đi đi lại lại, bác Tư cũng chóng mặt vì nó. Trong đầu nó cứ nổi lên những câu nói của hân rồi một loạt những câu độc thoại nội tâm. Nó cứ lẩm bẩm :- Hay là mình đồng ý .....

2 giây sau:

- Không được. Nghĩ gì vậy ? Mình đâu điên. Nhờ hân đùa mình thôi sao ,khó tin lắm .....

5 giây sau :

- Ui không được ! Nhờ bị đuổi việc thì .....oh my chúa!!!!!!!!

10 giây sau :

- Hình như còn có cô chú sao.....Trời ! Vậy mà không nghĩ ra .....Tên này đúng là hết chịu nổi, có tiểu thư cảnh vàng lá ngọc bên cạnh mà còn lòi mình ra làm trò đùa.....

10 phút sau , nó chống cằm suy nghĩ, chắc nó đã có kết quả rồi nhỉ ?

" Chốt đáp án cuối cùng. Mình sẽ .....không đồng ý . Nếu mà bị đuổi việc thì đi kiếm việc làm mới.....Mình xinh đẹp, dễ thương, thông minh, năng động thế này thì lo gì (Mức độ tự sướng hơi cao rồi @_@) ..... Mà nếu cũng lảm không xin được việc thì mình sẽ lảm bang chủ bang ăn xin , để phòng trường hợp xấu nhất thôi ! Tóm lại là không đồng ý ! Giờ thì ngủ thôi ....nghĩ nhiều bại não "

.....

Nói thì hoành tráng như vậy chứ.....cứ nhìn thấy cậu chủ là y rằng ai kia miệng ú ớ, không nói được câu nào cả bởi cái ánh mắt chết người của hân ta, mắt thì chớp chớp ,miệng chép chép.....Tóm lại nó chẳng nói được gì, chạy tốt ra chỗ khác.

Nó rất khó chịu vì cái sự việc khó ưa cứ tiếp diễn như vậy.Cuối cùng nó quyết định ngày mai nhất định nó sẽ nói với hân.....Đến đâu thì đến ,tùy cơ ứng biến vậy .....

*****

Sáng hôm sau, vì nó đi học sớm quá nên không đi cùng hân. Nó định về sẽ nói rõ ràng với hân nhưng mà khi về lại chẳng thấy cậu chủ đâu cả.....thấy bác Tư, nó hỏi lớn :

- Bác ơi ! Bác có thấy cậu chủ đâu không ạ ?

Bác Tư đáp :

- HỒM nay có chủ về nước nên cậu chủ ra sân bay đón rồi. Có chuyện gì không con ?"

- Dạ không ạ ! Thôi con lên phòng đây ạ

- Ừ

Đặt chiếc ba lô xuống, nó nằm vắt chân chữ ngũ xuống giường, tay gác lên chán. Nó nghĩ thầm:

" Chờ mãi mới có dịp nói. Vậy mà .....Thôi ! Kệ đấy đi. Cô chủ về thì càng hay, đỡ phải trả lời

. Mà không biết cô chủ là người thế nào đây ta ? Liệu có dễ tính không nhỉ ? Mình sẽ lấy lòng cô chủ, vậy thì sẽ không bao giờ bị đuổi đâu .....Mình thông minh quá !

Ở sân bay :

- Ôi anh Vũ.....

- Trâm Anh à !

Vừa nhìn thấy hấn, Trâm Anh đã ôm chầm lấy hấn. Hấn không phản ứng gì, hôm nay hấn quyết định sẽ nói hết những gì trong lòng hấn với nó dù có sao đi nữa.

Thấy hấn ngạc nhiên, Trâm Anh nói :

- Anh sao vậy ? Anh có khỏe không ? Công việc vẫn ổn chứ anh ? Xa anh có một tháng mà nhớ quá à.

Hấn lạnh lùng :

- Ừ ! Em về chắc mệt lắm rồi. Chúng mình đi ăn trước xong về nhà nhé

- Ok

- Ừ ! Đi thôi.....

Bạn đang đọc truyện *Lọ Lem Thời @* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 54: Sự Trở Lại Của Trâm Anh (2)

Hấn và Trâm Anh cùng nhau ăn trưa tại một nhà hàng lớn, hai người đều nói chuyện về công việc là chủ yếu, đôi khi Trâm Anh có thêm vào mấy câu tình cảm nhưng hấn chỉ lảng đi. Sau khi ăn trưa xong, hấn nhìn nhỏ rồi nói :- Trâm Anh này ! Anh có chuyện muốn nói !

Thấy Vũ gọi mình, Trâm Anh vội đáp :

- Dạ ! Có chuyện gì không ạ ?

- Thật ra từ trước đến giờ, anh luôn giấu em

Như biết trước điều gì đó, Trâm Anh liền cười :

- Thì em cũng giấu anh nhiều cái mà.....Có sao đâu ?

- Anh nói thật lòng là .....

Hấn ngừng lại một lúc rồi nói tiếp :

- Anh thực sự không có tình cảm với em, anh chỉ coi em như em gái của mình thôi. Anh quen với em là do cha mẹ sắp đặt, anh không muốn cứ phải nói dối như vậy.....Chúng mình hủy hôn ước được không ?

Trâm Anh đang uống nước bỗng nhiên " Choang", cốc nước từ trên tay rơi xuống, thấy vậy hấn luống cuống :

- Em.....em có sao không ?

Trâm Anh im lặng một lúc rồi nói :

- Em không sao đâu. Nhưng tại sao anh lại nói như vậy chứ . Cố gắng là được mà .

- Anh xin lỗi, anh không thể, anh mệt mỏi lắm rồi

- Nhưng em....

- Trâm Anh này, anh chỉ coi em như đứa em gái bé nhỏ thôi, thứ tình cảm này có thể theo chiều hướng khác mà . Em hiểu ý anh chứ ?

Trâm Anh nghe Vũ nói mà lòng đau vô cùng, từ trước tới giờ, nhờ làm bao nhiêu việc trái với lương tâm chỉ để hấn dễ ý tới mình. Vậy mà giờ đây.....Nhưng nhỏ quyết không bỏ cuộc, nhỏ vẫn luôn cố tỏ ra mình là một người thánh thiện nhưng bên trong lại có rất nhiều âm mưu. Nhỏ cười nhạt :

- Em hiểu rồi. Vậy cũng được . Thế anh định bao giờ nói với ba mẹ

- Cuối tháng này. Cảm ơn em nhé

- Không có gì đâu.....Chỉ cần anh vui là được rồi.

Hấn thấy Trâm Anh như vậy bỗng cảm thấy vui, hấn nghĩ chắc nhỏ đã thay đổi tính cách thật rồi. Còn Trâm Anh thì khẽ nở một nụ cười nhếch môi, nó thoáng qua rất nhanh, chỉ như một nhát kiếm sắc ....

.....
Ông trời thật là bất công làm sao, tự nhiên hôm nay lại là sinh nhật đứa bạn trong lớp, cả lớp giao cho nó nhiệm vụ đi mua quà, trời thì nắng , thế là hại Thiên Du nhà ta phải lóc cóc đi mua đồ. Sau khi mua xong, nó lại đạp xe chậm chạp về nhà, đúng lúc đó đi qua quán cà phê nổi tiếng nhất thành phố, nó luôn mơ ước được vào một lần nhưng chưa được, nó cứ nhìn chăm chăm vào đó . Bỗng nó thấy ai quen quen, thì ra là hấn và Trâm Anh đang vui vẻ nói chuyện với nhau trong đó. Nghe bác Tư kể sơ sơ thì nó cũng đoán được phần nào đây chính là tiêu thư nhà này, Nhìn hai người học vui vẻ như vậy, bỗng nó có cảm giác lạ, nó lắc đầu :

- Biết ngay mà ! Vậy là mình bị hấn ta lừa rồi . Thôi kệ đi ! Mình chẳng quan tâm, như vậy càng đỡ phải tránh, miễn có nơi ăn, nơi ở, tiền đóng học là được rồi

Rồi nó lau mồ hôi rồi lăm bắm :

- Giờ trời đang nắng, mà nắng thì sao ? Nắng thì nóng, nóng thì cần giải nhiệt, vậy nên ăn kem thôi, ẹ ẹ để còn tới trường nữa chứ ....

Nó cứ như vậy rồi tự cười một mình, ai đi qua cũng tưởng " quân trốn trại "(bỏ tay.com)

Ở nhà hấn :

- Wao ! Trông ngôi nhà khác quá anh Vũ nhỉ ?

- Vẫn vậy mà

- Đầu có ! ngôi nhà có vẻ ngộ nghĩnh hơn nhiều. Anh cố tình tạo cho em ngạc nhiên chứ gì ?

Hấn không nói gì, chỉ cười cười. Từ khi có nó, ngôi nhà hầu như thay đổi, trông thật giống với tính cách đáng yêu của nó.....Hấn thích vô cùng.....

Rồi hấn nói tiếp :

- Không có gì đâu ! Em mệt rồi, mau lên phòng nghỉ ngơi đi. Anh đến công ty đây !

- Vâng bye anh. Về sớm nhé

- Ừ

Hắn nói rồi ra xe đi làm. Trâm Anh vẫy vẫy rồi sai người khênh chiếc vali lên phòng. Nhỏ đang mãi nghe điện thoại từ một người bạn , bỗng vấp phải ai đó, do vậy nhỏ ngã nhào ra đất . Người đó không ai khác chính là bé Hân Hân, bé đang mãi mê với chiếc máy ảnh mini(Trước kia, nó thấy Hân Hân rất thích chụp ảnh nhưng không đủ tiền để mua tặng em , nó chỉ nhìn rồi lắc đầu buồn buồn. Hân thấy vậy nên đã mua tặng cho cô bé một chiếc. Vì vậy mà hân luôn được bé gọi : Ông chủ tốt bụng)

Quay lại tiếp vấn đề, Hân Hân cũng bị ngã, chiếc máy ảnh rơi xuống, bé khóc lên .

- Không biết đâu ! Máy ảnh của con

Trâm Anh thấy vậy thì lớn tiếng :

- Đồ danh con! Làm tao ngã rồi mà còn giả vờ à . Đã tức rồi còn bực hơn. Mà mày là ai , sao lại ở đây ?

Thấy trên nhà có tiếng la, bác Tư vội chạy lên , thấy vậy Bác nói :

- Ôi ! Xin lỗi cô chủ, cháu tôi nó còn bé nên không để ý. Tôi thành thật xin lỗi....Cố có làm sao không ạ ?

Trâm Anh nhếch mép :

- Hừ....Đúng thật là bác nào cháu nấy mà. Đi ra chỗ khác đi.....

Bác Tư vội đưa Hân Hân ra ngoài rồi nói :

- Đây là cô chủ nên con không được làm cô ấy tức giận , nếu không là bị đuổi đấy

Hân Hân âm ỉu:

- Nhưng cô ấy đâm vào con mà, còn quát con nữa, chẳng giống chị Thiên Du chút nào cả....

- Con không được nói như vậy trước mặt cô cậu chủ đâu. Nhìn thấy họ là phải chào, nếu cô ấy có mắng thì phải xin lỗi . Nghe chưa ?

- Con...biết rồi

Nói rồi con bé lùi thui đi vào phòng, may mà chiếc máy ảnh quý giá của bé không sao .....Bé chỉ buồn chút thôi à .....(Hazz)

Bạn đang đọc truyện *Lọ Lem Thời @* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 55: Hâm Hại

- A ! Chị Thiên Du về rồi-Hì ! Hân Hân ở nhà ngoan chứ ?

-Dạ ngoan. Chị đi chơi với em nhé?

-Ok! Nhưng chị phải làm xong việc đã.

- Dạ

Vừa thấy nhỏ về , Hân Hân đã vui mừng ra đón. Hai chị em cứ ríu ra ríu rít trước cổng. Trâm Anh ở trên lầu bỗng nghe tiếng lạ mà quen, ngó xuống dưới với vẻ tức giận. Thật không ngờ.....Sau khi nhìn thấy ai đó, nhỏ bắt chợt nhận ra một người.....Trâm Anh chạy xuống nhà, sau khi định hình được người trước mặt , nhỏ la lên :

- Gia Như .....Bạn.....Bạn.....

Thấy cô chủ ú ớ, nó vội đáp:

- Chào cô chủ ! Cô chủ có gì sai bảo không ? Tôi là osin mới ở đây

Trâm Anh vẫn ú ớ :

-Bạn .....là Gia Như mà ! Tại sao lại .....

- xin lỗi. Tôi là Thiên Du. Tôi không phải là Gia Như đâu.

Câu nói của nó khiến cho Trâm Anh đỡ căng thẳng hơn. Lúc này nhỏ còn run bần bật, mặt lạnh ngắt, Chấn tĩnh lại, nhỏ hỏi nó :

- Cô là osin mới ở đây ?

-Vâng

- Nhà...nhà cô ở đâu ?

- Ở xa đây lắm ak

- Vâng

- Thôi được rồi , cô làm việc tiếp đi

Giờ thì nhỏ đã hiểu lí do vì sao hân lại đòi hủy hôn. Thì ra trong suốt thời gian nhỏ đi vắng, hân luôn có một người thay thế Gia Như ở bên. Nhỏ cũng không ngờ rằng trên đời này lại có người giống nhau như vậy. Rồi nhỏ nhớ lại chuyện năm xưa, đó chỉ là cái xác chết giả. Không lẽ .....? Không thể, Làm sao cô ta có thể trở lại được cơ chứ (nhỏ bán khoăn). Cũng có thể lắm chứ, không ai tìm được xác của nó ngoại trừ cái xác giả mà nó bày ra. Gia Như đã trở về để trả thù nhỏ chăng? Nhỏ sợ, nhỏ hốt hoảng, giờ nhỏ phải làm gì ?Nếu hân mà phát hiện đó chính là Gia Như thật thì sao ?

Đúng lúc này, trong đầu nhỏ bỗng nảy ra một ý định , Đã diệt thì phải diệt tận gốc . Dù người đó có phải là Gia Như hay không thì cũng không thể để nó sống như vậy được. Nhỏ đi xuống nhà , thấy Thiên Du đang nấu bữa tối, ở nhà chỉ còn nó , một vài người được nghỉ phép, bác Tư đi mua thức ăn, còn Bác Hồng ra ngoài có việc. Trâm Anh chợt nghĩ đây chính là cơ hội tốt cho mình. Thiên Du thấy cô chủ xuống liền lễ phép:

- Cô chú có gì cần sai bảo không ạ ?

Trâm Anh quát lớn :

- Lên giặt quần áo, nhanh , tôi đang cần gấp

- Tôi nấu xong sẽ lên ngay ạ

- Lên luôn đi

- Nhưng.....

- Nhưng nhị gì

Thấy cô chủ tức giận, Thiên Du không dám nói nhiều, nó đi lên cầu thang để giặt đồ. Trâm Anh đi ngay sau đó, trong đầu nhỏ đầy những suy nghĩ : Chơi cùng bạn bao nhiêu năm rồi mà mình không biết sao, Bạn quả thật là Phạm Gia Như, bạn định cướp anh Vũ của mình sao , đừng hòng, thật không ngờ bạn lại may mắn như vậy. Mình là bạn tốt nên mình sẽ cho bạn một "ăn huê "

Thấy Thiên Du không để ý, Trâm Anh liền giặt áo , cái giặt thật mạnh khiến cho Thiên Du ngã xuống cầu thang , nằm soài ra đất , máu me khắp ở đầu. Trâm Anh đang tính thừa cơ gọi người đưa đi thật xa hoặc phi tang cũng được nhưng thật không ngờ Hân trở về. Nhìn thấy Thiên Du nằm đó máu me đầy đầu, hân sợ hãi chạy đến :

" Thiên Du ! Có làm sao vậy ?", nó thấy hân vội vàng ra về hoảng hốt : " Ó ! Thiên Du ! cô bị làm sao vậy ? "

Hân nhìn Trâm Anh rồi bảo : " Sao lại thế này ?"

Nhỏ lúng túng " Hình như ...cô ấy bị.....vấp ngã cầu thang , em vừa xuống đã thấy như vậy rồi ". Nhỏ nói với giọng run run, nhìn ánh mắt lúc này của hân thật đáng sợ, nhỏ vừa sợ vừa tức : Thật quá là hên cho nó, nhưng cứ chờ đây xem

Hân vội vàng đưa nó đến bệnh viện, nhỏ cũng đi theo với mong muốn : " Ước gì cô ta bị thương thật nặng, đáng đời "

Vậy là mọi người đều đi cả nhưng không ai biết rằng vẫn có một thành viên nhỏ bé phía sau, Hân Hân đã thấy tất cả nhưng không dám ra,mọi thứ đều trong máy quay của bé, cũng thật tình cờ, mọi chuyện xảy ra chẳng giống như sự mong muốn của Trâm Anh lúc nào

.....

Trong bệnh viện, Bác sĩ bảo cần phải để thời gian cho Thiên Du hồi sức, tạm thời sẽ không thể tỉnh được , và bác sĩ cũng tiến hành kiểm tra bộ não cho nó. Hân ngồi ngoài, buồn rầu, mặt hân vẫn lạnh ngắt. Trâm Anh cầm tay hân rồi nói :

" Không sao đâu anh , rồi Thiên Du sẽ khỏe lại mà "

Hân im lặng một lúc rồi nói :

- Em có thấy điều gì đặc biệt không

- Dạ ?

- Anh cũng thật không ngờ trên đời này lại có người giống cô ấy đến vậy

- Anh.....

- Phải , a không mong muốn người đó là Gia Như nhưng anh luôn hi vọng cô ấy sẽ là người thay thế Như trong lòng anh

- Nhưng đó là một người khác mà anh. Với cả anh làm vậy Như sẽ buồn lắm đấy

- Vậy sao?

Hân đáp một câu rồi bỏ đi chỗ khác . Trâm Anh tức giận : Thật không thể ngờ, chuyện này không thể xảy ra được. Mình sẽ chấm dứt mọi thứ .....

.....

Bác Tư biết tin liền dẫn bé Hân Hân đến thăm nó. Nó vẫn nằm im bất động, Hân Hân thấy vậy liền khóc : " Chị mau tỉnh lại đi. Em xin lỗi chị mà , Chị mau tỉnh lại chơi với Hân Hân đi "

Bác Tư không hiểu vì sao Hân hân lại nói xin lỗi , bác liền hỏi bé :

- Sao con lại xin lỗi chị vậy

- Dạ.....con

Bé nhất định không nói ra, bé biết rằng cô chủ rất đáng sợ, ngộ nhờ bác Tư bị đuổi việc thì bé phải làm sao .....Bé liền lắc đầu không nói .

Bạn đang đọc truyện *Lọ Lem Thời @* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 56: Bí Mật Bị Lộ

Hân Hân lặng lẽ đi ra, thấy cậu chủ tiểu tụy, một mõi. Bé muốn đến an ủi để giúp cậu chủ của mình vui lên. Bé lặng lẽ đến bên :

- Cậu chủ đừng lo lắng nữa, chị Thiên Du sẽ khỏe lại nhanh thôi mà!

Thiên Vũ nghe được giọng nói bé nhỏ, liền mỉm cười . Nhưng nụ cười nhanh chóng tắt hân bởi sự lo lắng cho Thiên Du . Hân Hân thấy vậy liền nói:

- Cậu chủ đừng buồn! Hân Hân sẽ làm cậu cười! Cậu nhìn này, đây là bức ảnh chị Thiên Du bị Hân Hân chụp trộm đấy! Cậu nhìn xem, có buồn cười không?

Trời ơi! Hân không thể tin nổi, lại nụ cười "tỏa nắng" đó, sao mà có thể vô duyên như vậy nhỉ? Thật chẳng khác gì Gia Như, nhưng trông thật hồn nhiên, ngây thơ.Bất chợt , hân nở một nụ cười. Xem tiếp vài bức ảnh nữa, bỗng nhiên hân bật cười bởi những hình ảnh ngu ngơ của Thiên Du mà Hân Hân chụp. Hân Hân thấy vậy mà vui sướng. Đang vui vẻ, chợt hân cau mày lại, lông mày bắt đầu giật nhẹ, nụ cười biến mất, thay vào đó là sắc mặt tức giận! Thì ra hân đã vô tình xem được video mà Hân Hân đã quay lại. Hân Hân đã đoán ra , bé vô cùng lo sợ, chỉ đứng nhìn cậu chủ vứt chiếc máy ảnh mà mếu máo.

Bây giờ Trâm Anh đã về tới nhà, à nằm dài ra ghế sofa, tận hưởng ly trà thơm ngon, trong lòng vẫn luôn tìm cách diệt khẩu Gia Như. À kìm bấm:

" Phải nhanh chóng làm cho con nhỏ này biến mất, nếu không hậu quả sẽ khôn lường "

Nói rồi, nhỏ lấy máy ra :

"Chị lại có việc nhờ các chú lên! Vụ giả danh xác chết ấy, coi như thành công bước đầu rồi! Chị không ngờ con bé đó còn sống, mọi chuyện mà bại lộ thì chị mầy nguy hiểm đấy. Vậy nên, nhờ nốt các chú vụ này, chỉ cần diệt khẩu nó đi, lần này chị sẽ thưởng gấp đôi. Cứ thế mà làm nhé, con bé đấy bây giờ đang ở trong bệnh viện.... nhân lúc không ai ở đó, giết nó âm thầm đi. Tên của nó bây giờ là Thiên Du ....."

Đang cười nói vui vẻ với kế hoạch của mình, chiếc điện thoại trên tay nhỏ rơi xuống, mặt mầy nhỏ lo sợ, mặt không còn giọt máu. Thì ra hắn đã ở đó lúc đầu không hay, hắn chỉ định xử tội nhỏ vì đã đẩy một nhỏ osin ngã xuống, ai ngờ lại biết được sự thật kinh thiên động địa này.

Hắn lạnh lùng bước vào, hắn nhìn nhỏ khinh bỉ, tay nắm chặt xuống bàn rồi quát:

- Nói tôi nghe sự thật trước khi tôi còn có thể bình tĩnh hỏi cô!

- Dạ....thật ra...không phải như ...anh nghĩ đâu

- Cô còn giả mòm à? Tôi đã nghe hết rồi

-Em...em..

- Tôi cho cô cơ hội cuối cùng. Cô mà không nói ra sự thật thì đừng trách tôi ác.

Trâm Anh đến đây không còn gì mà cãi nữa. Nhỏ ngã gục xuống, nước mắt rơi không ngừng:

"Em yêu anh từ lần đầu gặp mặt. Từ đầu, em đã luôn coi anh là người duy nhất trong tim mình rồi. Vậy mà Gia Như lại xuất hiện, ban đầu em cũng không để ý, cho đến khi anh và nhỏ thân nhau quá mức. Anh ơi, có ai mà chấp nhận nhìn người mình yêu luôn bên cạnh người con gái khác không, mà người đó lại là bạn thân của mình nữa. Em chỉ là muốn lấy lại những thứ thuộc về mình thôi. Vậy nên, em mới phải đổ lỗi cho Gia Như để anh ghét cô ta. Không ngờ, ông trời lại không phụ công em mong ngóng, khiến cô ta biến mất.Nhưng ngoài dự kiến của em, anh luôn đau khổ vì cô ta. Em yêu anh, em không muốn nhìn người em yêu tiêu tụy, vậy nên mới giả chuyện xác chết để anh không còn tìm kiếm cô ta nữa....."

Nhỏ đau khổ nói tiếp :

" Nhưng không gì có thể lường trước, nhỏ lại còn sống, vô tình xuất hiện trong cuộc đời của anh. Dù không còn ký ức, nhưng một ngày, cô ta sẽ nhớ lại và cướp anh khỏi em. Em chỉ muốn anh yêu em thôi, em chỉ muốn thứ tình cảm này. Xin anh hãy hiểu cho em, đó là do em quá yêu anh"

Hắn nhếch môi:" Hiểu cho cô à? Cô làm hại cô ấy chưa đủ ra, tôi và cô ấy chưa có gì cả, từ đầu đến cuối, chỉ là tôi thích cô ấy. Vậy mà cô vu oan giáng họa, hãm hại cô ấy đủ điều. Cô thậm chí còn lừa dối mọi người, cô lừa cả tôi cơ mà. Cô có biết gia đình cô ấy đau khổ thế nào khi nghĩ cô ấy đã chết không. Cô chỉ vì ích kỉ cá nhân mà có thể gây ra chuyện lớn như vậy. Tôi không thể chấp nhận một con người như cô, xin cô hãy bước ra khỏi cuộc đời tôi. Tôi không muốn nặng tay với con gái, đặc biệt với loại người như cô chỉ làm tôi bẩn tay mà thôi. Cút đi"

- Anh à ! Xin anh cho em cơ hội cuối

- Tôi cho cô cơ hội lần thứ mấy rồi? Cô hãm hại cô ấy như vậy, khiến cho cuộc sống của cả gia đình cô ấy đau khổ. Tôi có tha thứ cho cô thì liệu ông trời có tha thứ cho cô.

- Em xin anh.

- Đi đi trước khi tôi còn bình tĩnh

Hắn lạnh lùng bước đi, Trâm Anh ngoái nhìn, nước mắt giàn giụa , chạy tới ôm chân hắn, hắn tức mình gạt ra rồi nói : "Đừng chạm vào tôi !"

Thiên Vũ lái xe ra ngoài, chỉ còn Trâm Anh ở lại trong căn nhà lạnh lẽo. À vừa khóc vừa cảm phẫn. Không ngờ vì tình yêu mà có ngày mà nhỏ ra nông nổi như vậy. Tất cả là do ại chứ? Trong nhỏ bây giờ chỉ hận thù, nhỏ hận Gia Như tại sao lại xuất hiện trong cuộc đời nhỏ? tại sao lại đến bên Vũ? Tại sao lại quay trở lại ? Nhỏ sẽ trả lại những gì hôm nay nhỏ phải chịu. Kế hoạch với bọn đầu gấu đã xong, bây giờ chỉ cần thực hiện nhẹ nhàng, êm đềm. Nhỏ lặng lẽ thu dọn hành lý, quay nhìn căn nhà rồi cười nhạt, bước đi!!!!!!

Bạn đang đọc truyện *Lọ Lem Thời @* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 57: Trò Chơi Của Tạo Hóa

Thiên Du bắt đầu mở mắt, tia nắng chiếu rọi vào mặt. Một khuôn mặt đẹp mê hồn mờ nhạt hiện ra. Hắn đã thức cả đêm để chăm sóc nó, giờ nó tỉnh rồi, hắn vui sướng biết bao. Thật may mắn là ông trời vẫn thương hắn, vẫn cho nó sống sót, và đến bên hắn. Không ngờ, trên đời này có thể xảy ra nhiều sự trùng hợp như vậy. Lúc đầu hắn không tin nhưng khi nghe Trâm Anh nói, hắn chắc chắn đây chính là người con gái hắn luôn tìm kiếm, trông giống bấy lâu nay. Hắn tự nhủ sẽ không bao giờ làm nó tổn thương nữa, dù có lấy sinh mạng hy sinh bảo vệ nó, hắn cũng sẵn sàng. Còn thân phận thực sự của nó, hắn sẽ chờ cho đến khi nó nhớ ra mọi chuyện rồi thông báo với tất cả. Hắn chỉ muốn bây giờ, hắn sẽ chăm sóc nó trong những tháng ngày này, bảo vệ nó để bù đắp những tháng ngày đau khổ mà nó phải nếm trải.

Nó mấp máy môi : " Cậu...chủ.. " rồi cô gắng ngồi dậy. Hắn thấy vậy liền vội nói :

" Không cần phải ngồi dậy. Cô mau nghỉ ngơi đi. Ngày mai cô có thể xuất viện rồi đấy. "

Nó gật đầu, chợt nó nhớ ra hình như nó đã nghỉ học 2 ngày rồi thì phải . À còn nữa, không làm việc sẽ không được trả lương, vậy nó lấy gì đi học bây giờ. Cũng tại cái tính bất cần của nó, đi đứng không chú ý, để bây giờ phải khổ sở thế này. À mà sao cậu chủ lại ở đây nhỉ ? Cậu đến chăm sóc nó làm gì nhỉ ?

Nó nhìn hắn ngo ngác:

" Sao cậu chủ không đến công ty, cậu tới đây làm gì ?"

- Tôi để chăm sóc cô

- Há? Sao chăm sóc tôi

Nhìn mặt nó ngờ ngợ như bò đeo nơ, hắn phì cười: " Osin của tôi thì tôi chăm sóc"

- À ra vậy. À cậu chủ.... (Nó chớp chớp mắt)

- Chuyện gì ?

- Cậu có thể dừng trừ lương của tôi hai ngày này được không, tôi bị như vậy đau khổ lắm rồi, cậu đừng trừ lương nha, không tôi chết đói đấy. Đi nha !!!!

Hắn lại phì cười, vẫn bản tính như vậy, hắn cười , nụ cười gian tà:

" Cô tự chăm sóc bản thân cho tốt đi! Bây giờ tôi phải đến công ty rồi. Nhớ ăn uống đầy đủ"

- Còn chuyện lúc nãy?

- Ok ! Trừ gấp đôi

- Cái gì (Nó hét lên)

Hắn nói rồi, ung dung bước ra khỏi phòng, nó lăm bắm : "Đồ đáng ghét, đồ khó ưa, cậu chủ mà keo kiệt....bla bla". Hắn nghe thấy, chỉ mỉm cười, lâu rồi hắn mới có cảm giác như vậy. CỐ ấy vẫn mãi là Gia Như bé bỏng của Trần Thiên Vũ.

.....

Chiều hôm đó, nó có thể đi lại nhẹ nhàng. Ở trong phòng suốt hai ngày rồi, toàn ăn cháo do bác Tư nấu. Bây giờ nó muốn ra ngoài hít thở không khí trong lành. Hình như đằng sau bệnh viện có một khu vườn đầy hoa, nó nhìn từ trên cửa sổ. Nhân lúc không có bác sĩ ở đó, nó lên ra khỏi phòng, vừa đi vừa hít thở không khí thoang thoảng . Đúng là 2 ngày vừa rồi như ở trong ngục tối. Đang tận hưởng không khí trong lành, bỗng nhiên đầu óc nó quay cuồng, rồi nó ngất đi.

Một lúc sau, Thiên Vũ đến tìm nó nhưng không thấy đâu cả, hắn hoang mang, cử người tìm kiếm khắp nơi nhưng không thấy. Hắn lo lắng đến phát điên, bỗng nhiên phát hiện ra tin nhắn của Trâm Anh :

Nếu yêu cô ấy, hãy đến .... gặp cô ta. Dù gì cô ta cũng sẽ chết, hãy đến nhìn mặt cô ta lần cuối"

Hắn đập tay vào tường, nghiêng rằng. Hắn nhanh chóng chạy đến chỗ của nó.

.....

Nó mở mắt ra, đầu đau như búa bổ. Một lúc sau mới định hình được mình đang bị trói trên chiếc ghế , đối diện với nó là Trâm Anh. Nó bị trút một gáo nước lạnh vào đầu, bỗng tiếng nói sang sảng vang lên : " Cuối cùng mày cũng tỉnh lại rồi. Những gì mày gây cho tao bây giờ mày phải trả lại"

- Cô chủ ! cô nói gì tôi không hiểu

- Không hiểu à ? Vậy chút nữa mày sẽ hiểu thôi

- Thà tôi ra!

- Cầm miệng. Sắp chết rồi còn kêu than gì

Nó rất khó chịu, đầu nó rất đau bởi vết thương chưa lành hẳn. Nó nói :

_ Sao các người lại bắt tôi . Tôi không thù oán gì với các người cả

Trâm Anh nhếch môi:

- Không làm gì hả? Mày có biết là mày gây ra cho tao bao nhiêu đau khổ không? Vì mày mà anh Vũ hết yêu tao, vì mày mà anh í không coi tao ra gì

- Tôi khẳng định tôi và cậu chủ không có gì cả. DÙ cậu ấy có quan tâm tôi, tôi cũng sẽ không đồng ý. Vì tôi không phải người thay thế, tôi không thể thay thế Gia Như được.

- Mày cầm đi ! Tới nước này mày còn già mồm à?

- Đó là sự thật

- Sự thật cái nỗi gì. Mày đóng tai lên mà nghe cho rõ đây. Mày chính là Trần Gia Như - người mà tao hận cả đời

Nó bàng hoàng, sao có thể như vậy được. Nó đã từng bị mất trí nhớ, đã từng được cứu sống. Nhưng không thể trùng hợp như vậy. Chợt một miền kí ức ùa về trong nó, tiếng gọi " Gia Như" cứ vang vọng trong đầu. Đầu nó như muốn nổ tung ngay lập tức. Nó hét lên ." KHÔNG"

Vừa lúc đó, nó ăn phát tát của Trâm Anh, đầu óc nó quay cuồng. " Mày có hít thở không khí trong lành đi, vài phút nữa thôi, mày sẽ không còn tồn tại đâu. Lần này mày sẽ không còn cơ hội sống sót đâu con."

Trâm Anh tự nhủ : " Bây giờ không ai cản đường hai đứa mình nữa nhì? Anh sẽ vĩnh viễn không còn thấy mặt con nhỏ khó ưa này nữa đâu "

Nói rồi, nhỏ vỗ tay, cả 4 tên đi vào. Nhỏ quát : " Đám nó đi"

Một tên cười nhạt : " Đám luôn sao ?"

- Còn chần chờ gì nữa (Nhỏ quát)

- Đơn giản vậy sao cô em?

- Mày nói gì cơ, thẳng chó?

- Cô em đứng có giờ giọng với anh, giết người là phạm pháp đấy, cô em có thể đi tù bất cứ lúc nào. Bây giờ bọn anh rất đói, chỉ cần em đưa thêm 1 khoản tiền như vậy thôi"

Trâm Anh tức giận :

" Hóp đồng đã như vậy rồi, chúng mày còn muốn gì. Đồ láo xược "

- Cô em hãy cân trọng lời nói, ở đây hoang vắng như vậy, có muốn chôn xác cùng cô bé dễ thương kia không.

Nhỏ tức mình quát: " Chúng mày, một lũ chó. Tao không đưa đây,đồ vô liêm sỉ"Nói rồi nhỏ tát vào mặt thẳng đối diện.

Hắn ta tức mình tát vào mặt nhỏ rồi nói : " Mày mới là đồ vô liêm sỉ, hại người không biết nhục nhả, tao chỉ đồng lõa thôi. Mày có đưa thêm tiền không ?"

" Không đời nào"

Nhỏ gân cổ lên, một phát tát nữa vào mặt. Nhỏ tức giận cắn vào tay của gã đối diện.

Do quá đau đầu, nó ngất lịm đi 1 lúc. KHI tỉnh dậy, mọi miền ký ức ùa về, nó nhớ ra bố mẹ nó, hắn và bạn bè nó. Nó đã hồi phục trí nhớ, rồi nó nhớ cái đêm đó, khi nó bỏ đi, rồi lúc bị Nhã Uyên, Nhã Thy hại, khi rơi vào tay bọn buôn người rồi rơi xuống vực. Nó không ngờ cũng có ngày nó được trở lại, nó sẽ chứng minh nó không phải như mọi người nghĩ. Nó vừa vui vừa lo sợ. Bỗng nhiên nó nghe tiếng la hét. Ngẩng đầu lên , nó nhìn thấy Trâm Anh và bọn người kia. Nó chứng kiến toàn bộ mọi việc, vô cùng hoảng sợ. Nó cố gắng mọi cách để gỡ dây trói , cổ lên nào. Một chút nữa thôi. Nó đã gỡ dây trói xong, đang chuẩn bị bỏ trốn nhân lúc chúng nó cần lại nhau. Bỗng nó nhìn thấy tên đó cầm dao định đâm Trâm Anh, nó không suy nghĩ, liền chạy đến đẩy ngã tên kia khiến con dao rơi xuống . Hắn ta tức giận, nhặt con dao lên, tiến thẳng đâm Trâm Anh, nó thấy vậy lao đến cứu Trâm Anh khiến cho cánh tay bị chảy máu. Trâm Anh hốt hoảng nhìn nó :

" Sao mày lại cứu tao?"

- Bây giờ không còn thời gian đâu, mau nhanh chóng ra khỏi đây (Nó nói nhỏ)

- Tao.... Mày đi đi

- Không được. Tôi không thể để cậu lại một mình được vì cậu là bạn tôi

- Mày..... Tao không đáng. Sau bao nhiêu chuyện tao gây ra, mày vẫn cứu tao à? Sao mày không xấu như tao nghĩ đi? Mày còn làm vậy làm gì ? Đi đi. Tao không muốn sống nữa

- Cậu nói gì vậy, cậu có biết bố mẹ cậu lo cho cậu như thế nào không. Nào , chúng ta phải rời khỏi đây

- Tôi ...tôi xin lỗi cậu.....

- Chúng mày tâm tư đủ chưa vậy, tao mệt lắm rồi, bây giờ muốn chết từng đứa, hay chết cả hai... (Một tên mặt sẹo lên tiếng)

Nó và nhỏ hốt hoảng, tên cầm đầu cầm chiếc gậy đã chuẩn bị sẵn theo yêu cầu của nhỏ. Hắn chuẩn bị đánh vào đầu nhỏ thì bỗng có tiếng vang:" Bỏ gậy xuống "

Hắn đã xuất hiện nhưng bên cạnh đó, còn có 1 người nữa, đó là Quân.

* Sau khi biết được tin, hắn hốt hoảng chạy đi, trong lúc lấy lấy xe vô tình gặp Quân. Cậu ta nói

- Chào anh. Anh có chuyện gì mà vội vã vậy

Hắn không nói gì cả, mặt đầy lo lắng. Quân nói tiếp

- Anh có cần tôi giúp đỡ gì không ?

- Bây giờ hắn không thể đầu được sự lo lắng, hắn quát lớn : " Gia Như đang gặp nguy hiểm "

- Gia...Như ? cô ấy còn sống sao? Không phải cô ấy đã...

- KHÔNG còn thời gian đâu, lên xe tôi sẽ giải thích với cậu

Trên xe, hắn kể toàn bộ sự việc, Quân không thể tin được là Trâm Anh lại thủ đoạn như vậy, mà cũng không thể tin được là Gia Như còn sống. Quân vui mừng khôn xiết, nhưng cũng rất lo lắng cho Như... Hai người, mỗi người một vẻ mặt, nhưng đều lộ rõ vẻ lo lắng

Nó có lẽ bị chảy máu ở tay nhiều quá nên ngất đi, không còn nhìn được gì cả. Tên cầm đầu cười lớn:

" Toàn bọn tự hại nhau, chúng mày đúng là lũ ăn no đứng mỡ. Hết hại người rồi lại hại lẫn nhau. Cũng tại con nhỏ kia thôi (Hắn chỉ vào Trâm Anh), bướng bỉnh quá làm gì. Thuê bọn tao làm xác chết già, lại còn diệt khẩu người nữa. Cái giá thì bèo bọt, đã vậy còn chửi bọn tao không ra gì. Đã vậy tao cho chúng mày chết hết? "

Nói rồi hắn nhào ra thì bị cú đâm của Vũ làm khựng lại . Trâm Anh hoảng hốt : " Anh...Vũ.. "

Hắn gào lên : " Gia Như đâu ?"

Nhỏ lấp bắp : " Ở đằng kia, cô ta vì cứu em nên đã bị thương "

Vũ chưa kịp lao đến thì đã bị 2 tên xông vào đâm vào bụng, hắn khự xuống. Quân thấy vậy, vội chạy đến cứu Vũ. Hai người chỉ trong nháy mắt đã xử lý xong 3 tên, một tên đứng ngoài gọi thêm đồng bọn. Đang chuẩn bị đưa nhau ra khỏi nơi này thì bỗng chục tên nữa xuất hiện. Vũ nhìn Quân rồi nói : " Cậu mau đưa 2 người kia ra ngoài ai toàn, tôi sẽ đối phó với bọn chúng"

- Không thể. Tôi không thể để anh nguy hiểm được. Tôi sẽ giúp anh

- Mau đi đi!

- Nhưng....

- Không nhưng nhĩ gì cả. Đi ra

Thấy hắn quyết liệt, Quân liền đưa Như và Trâm Anh ra khỏi đó,hắn chỉ kịp nhìn Như lần cuối, vẻ mặt đầy lo lắng. Bọn chúng thấy có người định bỏ trốn liền chặn lại, hắn nhanh chóng ra đón ngăn cản, và nhờ sự nhanh trí của Quân mà 3 người đã an toàn ra khỏi. Chỉ còn lại hắn với 7 tên đầu gấu. Hắn liều mình xông ra, bị bọn chúng đánh gục. Một tên đâm vào bụng khiến hắn đau đùng, một tên nữa cầm cây đập vào lưng của hắn, 3 tên đá liên tiếp vào người. Hắn đã hoàn toàn kiệt sức, không thể chống cự được. PHút cuối cùng, hắn vẫn lâm bầm : " Trần Gia Như, tôi thích em "

Rồi hắn ngất lịm đi, không còn biết gì nữa. ĐÚng lúc đó thì công an xuất hiện cùng với Gia Bảo, thì ra Quân đã thông báo với Bảo và cảnh sát. Bọn chúng bị bắt vào tù, còn hắn được đưa vào bệnh viện cấp cứu gấp. Trong bệnh viện, 2 chiếc giường được đặt cạnh nhau, cả 2 đều hôn mê.....

Bạn đang đọc truyện *Lọ Lem Thời @* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.